

Udkast 17. februar 2011

Fremsat den {FREMSAT} af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg)

Forslag

Til

Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om arbejdsløshedsforsikring, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, integrationsloven og forskellige andre love

(Bedre kontrol med udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse m.v.)

Beskæftigelsesministeriet

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1596 af 22. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 d, stk. 1, § 13 d, stk. 3 (to steder), § 13 d, stk. 4, § 13 d, stk. 6 (to steder) og § 45 ændres "Arbejdsdirektoratet" til: "Pensionsstyrelsen".

2. I § 13 d, stk. 5, og § 13 e ændres "Arbejdsdirektoratets" til: "Pensionsstyrelsens".

3. I § 13 d, stk. 6, og § 45 ændres "direktoratet" til: "styrelsen".

4. § 38, stk. 2, affattes således:

"Stk. 2. Hvis en person har undladt at bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende i jobcenteret, jf. § 8 a, stk. 2, og den pågældende som følge heraf er blevet afmeldt som arbejdssøgende i henhold til regler fastsat efter § 11, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foretager kommunen fradrag i hjælpen til den pågældende for de dage, hvor personen har været afmeldt, medmindre den manglende bekræftelse ikke skyldes personens forhold."

5. Efter § 41 ændres overskriften "Sanktion ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde" til: "Sanktion ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde eller ophold i udlandet"

6. § 42, stk. 1-3, affattes således:

"§ 42. En person, som mod bedre vidende:

1) har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller

2) uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet,

skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 3 uger, hvis personen modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3.

Stk. 2. En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller

efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, eller uberettiget og mod bedre vidende har modtaget hjælp under ophold i udlandet, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger.

Stk. 3. En person, som tre eller flere gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, eller uberettiget og mod bedre vidende har modtaget hjælp under ophold i udlandet, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger for hver gang, oplysningspligten er tilsidesat, og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp.”

7. § 43, stk. 1 og 2, affattes således:

”§ 43. En person, som mod bedre vidende:

1) har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller

2) uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet,

skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen for 3 uger, hvis personen modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, stk. 4 eller 12, eller hvis personen modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, og er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, eller hvis personen modtager hjælp efter § 25 a.

Stk. 2. En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, eller uberettiget og mod bedre vidende har modtaget hjælp under ophold i udlandet, skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen for 20 uger. Hvis oplysningspligten har været tilsidesat tre eller flere gange, eller personen uberettiget og mod bedre vidende har modtaget hjælp under ophold i udlandet inden for de seneste 5 år, skal hele hjælpen tilbagebetales for 20 uger for hver gang, oplysningspligten er tilsidesat.”

8. Efter § 44 indsættes:

”§ 44 a. Opholdskommunen kan uden forudgående samtykke fra den, der søger om eller får kontant- eller starthjælp, forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om sanktioner efter §§ 36-43, hvis oplysningerne herom er nødvendige for opholdskommunens behandling af sagen. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.”

§ 2

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 574 af 27. maj 2010, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1602 af 22. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 33, *stk. 1*, ændres “Arbejdsdirektoratet” til: ”Arbejdsskadestyrelsen”.

2. I § 33, *stk. 2*, § 74 a, *stk. 7 og 9*, § 74 c, *stk. 3, 1. pkt.*, og i § 78, *stk. 5*, ændres ”Direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”Direktøren for Arbejdsskadestyrelsen”.

3. I § 35, § 74 f, *stk. 3*, § 77 a, *stk. 9, 2. pkt.*, og i § 92, ændres ”direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”direktøren for Arbejdsskadestyrelsen”.

4. I § 38, *stk. 1, nr. 2*, § 38, *stk. 2*, § 81, *stk. 1* og i § 90, ændres ”direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”direktøren for Pensionsstyrelsen”.

5. I § 46, stk. 1, 5. pkt., § 74 n, stk. 1, 2. pkt., § 87, stk. 7, som bliver stk. 6, § 88, stk. 1, § 88, stk. 2, 6 og 7, § 89, stk. 1, § 89, stk. 2, og 4, ændres "Direktøren for Arbejdsdirektoratet" til: "Direktøren for Pensionsstyrelsen".

6. I § 52 j, stk. 3, og i § 100 b ændres, "Arbejdsdirektoratet" til: "Pensionsstyrelsen, Arbejdsskadestyrelsen".

7. I § 62, stk. 3, 4 og 5, § 74 j, stk. 4, 6. pkt., § 74 j, stk. 4, 7. pkt., § 74 m, stk. 7, § 74 n, stk. 8, 9 og 10, § 74 o, stk. 2, § 84, stk. 7, § 91, stk. 5, og i § 91 a, stk. 1, ændres "Arbejdsdirektoratet" til: "Pensionsstyrelsen".

8. I § 74 g, stk. 6, indsættes efter "Beskæftigelsesrådet nærmere regler om": "udførelse af en enkeltstående arbejdsopgave, der har karakter af selvstændig virksomhed, og om".

9. I § 84, stk. 10, og i § 92 a, stk. 1, 1. pkt., ændres "Arbejdsdirektoratets" til: "Pensionsstyrelsens".

10. I § 86, stk. 4, og § 91, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres "Direktøren for Arbejdsdirektoratet" til: "Direktøren for Pensionsstyrelsen og direktøren for Arbejdsskadestyrelsen".

11. I § 86, stk. 5, ændres "direktøren for Arbejdsdirektoratet" til: "direktøren for Pensionsstyrelsen og direktøren for Arbejdsskadestyrelsen".

12. I § 86, stk. 6, ændres "direktøren for Arbejdsdirektoratet" til: "beskæftigelsesministeren".

13. § 87, stk. 1, affattes således:

"Har et medlem gjort sig skyldig i svig eller forsøg på svig over for kassen, kan kassen pålægge medlemmet en effektiv karantæne på mindst 74 og højst 962 timer. Er medlemmet tidligere pålagt en sanktion for svig, kan kassen slette pågældende som medlem af kassen, hvis den seneste forseelse er begået mindre end 5 år efter den første administrative afgørelse i den tidligere sag. Et medlem, som slettes af kassen, kan genoptages som nyt medlem."

14. § 87, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 – 8 bliver herefter stk. 4 – 7.

15. I § 88, stk. 3, ændres "Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan som led i tilsynet" til: "Direktøren for Pensionsstyrelsen og direktøren for Arbejdsskadestyrelsen kan".

16. I § 88, stk. 4, og i § 92 a, stk. 1, 2. pkt., ændres "direktøren for Arbejdsdirektoratets" til: "direktøren for Pensionsstyrelsens".

17. I § 90 b, stk. 2, ændres "Arbejdsdirektoratet" til: "Pensionsstyrelsen og Arbejdsskadestyrelsen".

18. I § 91, stk. 2, ændres "direktøren for Arbejdsdirektoratet" til: "direktøren for Pensionsstyrelsen og direktøren for Arbejdsskadestyrelsen".

19. I § 91, stk. 6, § 99, stk. 2, 1. pkt., § 99, stk. 3, 1. pkt., og § 99, stk. 3, 2. pkt., ændres "direktøren for Arbejdsdirektoratet" til: "direktøren for Pensionsstyrelsen eller direktøren for Arbejdsskadestyrelsen".

20. I § 91 indsættes efter stk. 6, som nyt stykke:

"Stk. 7. Direktøren for Pensionsstyrelsen kan uden samtykke forlange at få nødvendige oplysninger fra pengeinstitutter om bestemte dagpenge- eller efterlønsmodtageres hævninger eller indsatte foretaget i

udlandet. Oplysninger kan indhentes, når der er en begrundet formodning for, at et medlem af en arbejdsløshedskasse i forbindelse med et udlandsophold uberettiget har modtaget dagpenge eller efterløn fra kassen, og oplysninger om udlandsopholdet ikke kan indhentes på anden måde. Oplysningerne kan sammenstilles med øvrige oplysninger, som kassen er i besiddelse af med henblik på kontrol af, om der er sket misbrug i forbindelse med udbetaling af dagpenge eller efterløn.”

Stk. 7–10 bliver herefter stk. 8-11.

21. § 91, stk. 7, der bliver stk. 8, affattes således:

”Stk. 8. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan til brug for behandlingen af sager indhente oplysninger efter stk. 1, stk. 6 og stk. 7.”

22. § 91, stk. 9, der bliver stk. 10, affattes således:

”Stk. 10. Reglerne i stk. 1, 2, og 6 – 9 finder anvendelse, i det omfang oplysningerne ikke kan indhentes fra indkomstregisteret, jf. § 90 b.”

23. I § 91 a, stk. 1, 2. pkt., § 91 a, stk. 3, og i § 91 a, stk. 5, 1. pkt., ændres ”direktoratet” til: ”styrelsen”.

24. I § 91 a, stk. 1, 3. pkt., og i § 91 a, stk. 2, ændres ”Direktoratet” til ”Styrelsen”.

25. Efter § 91 a indsættes:

”§ 91 b. Pensionsstyrelsen kan føre tilsyn på offentlige steder, hvor der er en formodning om at antræffe personer, som har været udrejst af Danmark, og som under opholdet i udlandet uberettiget kan have modtaget dagpenge, jf. § 62.

Stk. 2. En person, der bliver kontrolleret i forbindelse med tilsynet, skal efter anmodning dokumentere navn, adresse og CPR-nummer, samt oplyse om pågældende aktuelt modtager sociale eller beskæftigelsesmæssige ydelser.

Stk. 3. Hvis Pensionsstyrelsen i forbindelse med et tilsyn får en formodning om overtrædelse af rådighedsreglerne, jf. § 62, kan styrelsen sikre sig kopier af personens pas og rejsedokumenter.

Stk. 4. Hvis Pensionsstyrelsen i forbindelse med et tilsyn får en formodning om, at en person under opholdet i udlandet uberettiget har modtaget sociale eller beskæftigelsesmæssige ydelser, kan styrelsen sikre sig kopier af personens pas og rejsedokumenter. Pensionsstyrelsen skal snarest videregive kopierne til personens opholdskommune.

Stk. 5. Pensionsstyrelsen skal i forbindelse med kontroller bære synlig legitimation.”

26. I § 92 a, stk. 3, udgår: ”, 1 repræsentant for Arbejdsdirektoratet”.

27. § 94 affattes således:

”§ 94. Direktøren for Arbejdsskadestyrelsen, direktøren for Arbejdsmarkedsstyrelsen, direktøren for Pensionsstyrelsen samt personalet i Arbejdsskadestyrelsen, Arbejdsmarkedsstyrelsen, Pensionsstyrelsen og jobcentre må ikke være ansat eller have lønnet hverv i en anerkendt arbejdsløshedskasse.”

28. I § 98, stk. 1, 1. pkt. og 3. pkt., ændres ”direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”direktøren for Pensionsstyrelsen eller direktøren for Arbejdsskadestyrelsen”.

29. I § 98, stk. 2, 1. pkt., ændres ”Direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”Direktøren for Pensionsstyrelsen eller direktøren for Arbejdsskadestyrelsen”.

30. I § 98, stk. 2, 2. pkt., ændres "Direktøren for Arbejdsdirektoratets afgørelse" til: "Afgørelsen".

31. I § 99, stk. 1, ændres "direktøren for Arbejdsdirektoratets" til: "direktøren for Pensionsstyrelsens og direktøren for Arbejdsskadestyrelsens".

32. I § 99, stk. 4, ændres "Direktøren for Arbejdsdirektoratets" til: "Direktøren for Pensionsstyrelsens eller direktøren for Arbejdsskadestyrelsens".

§ 3

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1428 af 14. december 2009 foretages følgende ændring:

1. § 4 d affattes således:

"§ 4 d. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes mulighed for at udføre opgaver efter denne lov."

2. I § 21 a, stk. 1, indsættes som nyt punktum:

"Skyldes tvivlen om den generelle rådighed, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter afholde en individuel samtale hver 14. dag, indtil der er gået 3 måneder fra første samtale."

3. I § 21 a, stk. 2, indsættes som nyt punktum:

"Skyldes tvivlen om den generelle rådighed, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter afholde en individuel samtale hver 14. dag, indtil der er gået 3 måneder fra første samtale."

4. I § 21 a, stk. 3, ændres "1" til: "1, 1. pkt." og "2" til: "2, 1. pkt.".

5. I § 132 ændres "Arbejdsdirektoratet" til: "Arbejdsskadestyrelsen".

§ 4

I lov om sygedagpenge, jf. lov nr. 563 af 9. juni 2006, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 701 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. I § 70 ændres "Direktøren for Arbejdsdirektoratet" til: "Direktøren for Pensionsstyrelsen".

§ 5

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som senest ændret ved § 18 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. I § 35 a ændres "Arbejdsdirektoratet" til: "Pensionsstyrelsen".

§ 6

I lov om den sociale pensionsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 131 af 27. februar 2004 foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 2, ændres ”socialministeren” til: ”beskæftigelsesministeren”

Socialministeriet

§ 7

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1054 af 7. september 2010 foretages følgende ændringer:

1. § 12 a, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

2. I § 12 a, stk. 1, indsættes som 3.-5. pkt.:

”Kontrollen kan foregå som generel kontrol eller som kontrol i en enkelt sag for at kontrollere, om der er sket fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser. Kommunen kan foretage kontrolbesøg på virksomheder, som ligger i kommunen. Kommunen kan endvidere gennemføre kontrolbesøg på virksomheder i andre kommuner efter aftale med den berørte kommune.”

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration

§ 8

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 20. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1543 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

”Skyldes tvivlen om opfyldelsen af rådighedsforpligtelsen, at udlændingen har opholdt sig i udlandet, skal kommunalbestyrelsen herefter afholde en individuel samtale hver 14. dag, indtil der er gået 3 måneder fra første samtale.”

2. I § 27, stk. 4, ændres ”samtalen”: til ”første samtale efter stk. 3”.

3. I § 30 a, stk. 4, sidste pkt., udgår: ”, jf. dog stk. 5”.

4. § 30 a, stk. 5, ophæves.

5. § 31 a, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

”§ 31 a. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, at introduktionsydelsen er tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger, hvis udlændingen er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende ikke har oplyst om efter § 49, stk. 2, eller mod bedre vidende uberettiget har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet.”

6. I § 31 a, stk. 2, 1. pkt., og i stk. 3, 1. pkt., indsættes efter ”§ 49, stk. 2,”: ”eller mod bedre vidende uberettiget har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet.”

7. I § 50 indsættes som stk. 7:

”Stk. 7. Kommunalbestyrelsen i en tidligere opholdskommune skal efter anmodning fra den nuværende opholdskommune videregive oplysninger om afgørelser efter §§ 29-31 a vedrørende udlændingen, hvis oplysningerne er nødvendige for den nuværende opholdskommunes behandling af sagen. Oplysningerne kan videregives uden udlændingens samtykke, hvis dette ikke kan opnås.”

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Stk.2 Tilsidesættelse af pligten til at oplyse om arbejde, der ligger før lovens ikrafttræden, tæller med ved afgørelse af, om der indtræder gentagelsesvirkning efter § 42, stk. 2 eller 3, eller § 43, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6 og 7, eller efter § 31 a, stk. 2 eller 3, i integrationsloven, som affattet ved denne lovs § 8, nr. 5 og 6.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indholdsfortegnelse

1. Indholdsfortegnelse

2. Indledning

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Bedre kontrol med udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse m.v.

3.1.1. Sanktion ved uberettiget modtagelse af kontant- eller starthjælp eller introduktionsydelse under ophold i udlandet

3.1.1.1. Gældende ret

3.1.1.2. Overvejelser

3.1.1.3. Lovforslagets indhold

3.1.2. Mulighed for opfølgning på sager, der rejses på baggrund af offentlige myndigheders kontrolaktioner, fx i lufthavne

3.1.2.1. Gældende regler

3.1.2.2. Overvejelser

3.1.2.3. Lovforslagets indhold

3.1.3. Indhentelse og videregivelse af oplysninger om sanktion til opholdskommunen uden samtykke

3.1.3.1. Gældende ret

3.1.3.2. Overvejelser

3.1.3.3. Lovforslagets indhold

3.1.4. Hyppigere samtaler de første 3 måneder efter, at der er rejst tvivl om en modtager af arbejdsløshedsdagpenge, kontant- eller starthjælp eller introduktionsydelses generelle rådighed på grund af ophold i udlandet i forbindelse med offentlige myndigheders kontrol

3.1.4.1. Gældende ret

3.1.4.2. Overvejelser

3.1.4.3. Lovforslagets indhold

3.1.5. Mulighed for virksomhedskontrol i andre kommuner og i sager, hvor der er en konkret formodning

3.1.5.1. Gældende ret

3.1.5.2. Overvejelser.

3.1.5.3. Lovforslagets indhold

3.1.6. Hjemmel til øget kontrol med udbetaling af ydelser (elektroniske spor)

3.1.6.1. Gældende ret

3.1.6.2. Overvejelser.

3.1.6.3. Lovforslagets indhold

3.1.7. Kontrolaktioner, herunder fx i lufthavne

3.1.7.1. Gældende ret

3.1.7.2. Overvejelser.

3.1.7.3. Lovforslagets indhold

3.2. Andre ændringer

3.2.1. Præcisering af reglen om sanktion til en person, der ikke har bekræftet sin tilmelding som arbejdssøgende rettidigt

3.2.1.1. Gældende ret

3.2.1.2. Overvejelser.

3.2.1.3. Lovforslagets indhold

3.2.2. Hjemmel til uddelegering af kompetence til arbejdsløshedskasserne til at træffe afgørelse om svig

3.2.2.1. Gældende ret

3.2.2.2. Overvejelser.

3.2.2.3. Lovforslagets indhold

3.2.3. Konsekvensændringer som følge af organisationsændring i Beskæftigelsesministeriet

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Miljømæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer

10. Sammenfattende skema

2. Indledning

Som et led i finanslovsaftalen for 2011 blev der indgået aftale mellem Regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne om at styrke indsatsen mod socialt bedrageri. Sociale ydelser er forbeholdt borgere, der har ret til og behov for hjælpen.

Grundlaget for aftalen er anbefalinger fra det tværministerielle udvalg, der blev nedsat som led i finanslovsaftalen for 2010, jf. Rapport fra det tværministerielle udvalg om bedre kontrol, offentliggjort den 14. oktober 2010.

For at kunne gennemføre en række af disse anbefalinger er det nødvendigt at ændre i flere love.

Lovforslaget indeholder følgende forslag:

Forslag som følge af finanslovsaftalen for 2011:

- Det foreslås at indføre mærkbare sanktioner, hvis en kontant- eller starthjælpsmodtager eller en modtager af introduktionsydelse uberettiget og mod bedre vidende modtager ydelser under ophold i udlandet.
- Det foreslås, at Pensionsstyrelsen ved formodning om uberettiget modtagelse af hjælp under ophold i udlandet kan følge op på kommunernes opfølgning på samme måde som ved mistanke om uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde.
- Det foreslås, at en tidligere opholdskommune skal videregive oplysninger om sanktioner efter aktivlovens §§ 36 – 43 til opholdskommunen uden borgerens samtykke.
- Det foreslås at indføre hyppigere samtaler de første tre måneder efter, at der i forbindelse med offentlige myndigheders kontrol er rejst tvivl om en kontant- eller starthjælpsmodtagers eller en introduktionsydelsesmodtagers generelle rådighed på baggrund af ophold i udlandet. Det samme foreslås i forhold til modtagere af arbejdsløshedsdagpenge.
- Det foreslås, at kommunerne får hjemmel til at udføre virksomhedskontrol på tværs af kommunegrænserne og i konkrete sager.
- Der foreslås indført mulighed for, at Pensionsstyrelsen, hvis der foreligger en begrundet formodning om misbrug, uden samtykke kan indhente oplysninger om dagpenge-, eller efterlønsmodtagers kontobevægelser m.v., i det omfang pengeinstituttet er i besiddelse af de ønskede oplysninger. Forslaget vil give Pensionsstyrelsen bedre mulighed for at undersøge, om de oplysninger om indkomst - der ligger til grund for udbetaling af dagpenge og efterløn - er korrekte, samt forhindre misbrug af ydelser udbetalt i henhold til arbejdsløshedsforsikringsloven.
- Det foreslås, at indsatsen mod socialt bedrageri i forbindelse med indrejse i Danmark efter ophold i udlandet styrkes. Det foreslås derfor, at den eksisterende hjemmel i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. § 88 ff til at føre tilsyn med socialt bedrageri styrkes.

Andre forslag:

- Det foreslås at præcisere reglen om, at en modtager af kontant-, starthjælp eller introduktionsydelse skal have en sanktion, hvis pågældende ikke ugentligt bekræfter sin tilmelding som arbejdssøgende på Jobnet, og den pågældende derfor bliver afmeldt som arbejdssøgende på Jobnet.
- Det foreslås, at kompetencen til at træffe afgørelse som 1. instans om sanktion for svig og afgørelse om slettelse for svig uddelegeres fuldt ud til arbejdsløshedskasserne. Forslaget vil medføre en administrativ forenkling af sagsbehandlingen og mindske sagsbehandlingstiden for medlemmer af en arbejdsløshedskasse, hvor medlemmet har begået svig over for arbejdsløshedskassen, eller hvor medlemmet skal slettes som medlem af arbejdsløshedskassen for gentagen svig.
- Herudover foreslås en række ændringer, herunder ændring af bemyndigelser, som følge af, at Arbejdsdirektoratet blev nedlagt med virkning fra 31. december 2010. Allerede fra 8. oktober 2010 blev opgaverne på klagesagsområdet overført til Arbejdsskadestyrelsen, og opgaverne på tilsynsområdet blev overført til Pensionsstyrelsen. Derfor foretages der konsekvensændringer i en række bestemmelser i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik m.fl.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Bedre kontrol med udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse m.v.

3.1.1. Sanktion ved uberettiget modtagelse af kontant- eller starthjælp eller introduktionsydelse under ophold i udlandet

3.1.1.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen som udgangspunkt ikke udbetale hjælp til personer, der opholder sig i udlandet, fordi hjælpen er bestemt til at opfylde behov her i landet. Kommunen kan dog i særlige tilfælde tillade, at hjælpen bevares under kortvarige ophold i udlandet. Kommunen kan fx give tilladelse til, at hjælpen bevares under ophold i udlandet ved besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg. Det er en betingelse for at bevare retten til hjælpen under ophold i udlandet, at personen opfylder betingelserne for at modtage hjælp på udrejsetidspunktet, og at de almindelige betingelser for at modtage hjælp ikke tilsidesættes.

En person kan endvidere bevare retten til hjælpen, hvis pågældende er omfattet af en friperiode efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For udlændinge, der modtager introduktionsydelse, er det som hovedregel en betingelse for at modtage ydelsen, at den pågældende opholder sig her i landet. En introduktionsydelsesmodtager kan dog i særlige tilfælde, som svarer til reglerne vedrørende kontant- og starthjælpsmodtagere, opholde sig kortvarigt i udlandet, uden at dette får betydning for adgangen til at modtage introduktionsydelse.

Efter de gældende regler skal en person, som uberettiget og mod bedre vidende har modtaget kontant- eller starthjælp eller introduktionsydelse under ophold i udlandet, betale ydelsen tilbage, jf. § 91 i lov om aktiv socialpolitik og integrationslovens § 41, jf. § 91 i lov om aktiv socialpolitik.

For personer, der har tilsidesat deres oplysningspligt efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område ved ikke at give kommunen oplysninger om arbejde samtidig med modtagelse af ydelser, er der i dag hjemmel til, at kommunen - ud over et krav om tilbagebetaling - giver en egentlig sanktion.

3.1.1.2. Overvejelser

I forbindelse med finanslovsaftalen for 2011 er det besluttet, at det skal have en konsekvens, hvis kontant- eller starthjælpsmodtagere uberettiget og mod bedre vidende modtager ydelser under ophold i udlandet. Disse personer skal have en mærkbar sanktion, der svarer til de sanktioner, der gives ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde.

Det betyder, at en person, som modtager hjælp på voksensats, og som uberettiget og mod bedre vidende har modtaget hjælp under ophold i udlandet, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 3 uger første gang. Anden gang det sker inden for de seneste 5 år, skal hjælpen nedsættes med 1/3 i 20 uger. Ved yderligere gentagelsestilfælde indenfor de seneste 5 år nedsættes hjælpen hver gang med 1/3 i 20 uger. Samtidig gøres den nedsatte hjælp tilbagebetalingspligtig. Ægtefællen rammes ligeledes af sanktionen. Personer, der modtager ungesats, starthjælp eller er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp eller introduktionsydelse, og som uberettiget og mod bedre vidende har modtaget hjælp under ophold i udlandet, skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen i 3 uger. Anden gang det sker inden for de seneste 5 år skal hjælpen tilbagebetales med 1/3 i 20 uger. Ved yderligere gentagelsestilfælde indenfor de seneste 5 år skal hele hjælpen tilbagebetales i 20 uger. Ægtefællen rammes ligeledes af sanktionen.

Efter de gældende regler i integrationslovens § 31 a skal en udlænding, som er eller har været i arbejde, samtidig med modtagelse af introduktionsydelse, og som mod bedre vidende ikke har oplyst herom efter integrationslovens § 49, stk. 2, tilsvarende tilbagebetale 1/3 af

introduktionsydelsen i 3 uger. I andengangstilfælde skal udlændingen tilbagebetale 1/3 af ydelsen i 20 uger. Ved yderligere gentagelsestilfælde skal udlændingen tilbagebetale hele introduktionsydelsen i 20 uger. Ægtefællen rammes ligeledes af sanktionen.

Det får den virkning, at udover det nuværende krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt i fx kontanthjælp, vil ydelsesmodtageren også fremadrettet opleve, at hjælpen nedsættes eller skal tilbagebetales i en afgrænset periode, og dette forventes at have en præventiv effekt, så færre personer tager ophold i udlandet uden tilladelse fra kommunen.

Som led i bekæmpelsen af misbrug af sociale ydelser m.v., forslås det derfor at indføre en pligt for kommunerne til at sanktionere kontant-, starthjælp eller introduktionsydelse i de tilfælde, hvor ydelsesmodtageren uberettiget og mod bedre vidende har modtaget hjælp under ophold i udlandet.

3.1.1.3. Lovforslagets indhold

Hvis en person ikke har fået kommunens tilladelse til at opholde sig i udlandet og samtidig har modtaget ydelser uberettiget og mod bedre vidende, foreslås det, at kommunerne i disse situationer skal give en person samme sanktion, som kommunerne skal give en person, der ikke oplyser om arbejde samtidig med modtagelse af ydelser, jf. afsnit 3.1.1.2. Det vil sige, at hjælpen skal nedsættes eller tilbagebetales.

Kommunen skal foretage en konkret vurdering i hver enkelt sag, om hjælpen er modtaget uberettiget og mod bedre vidende.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til § 1, nr. 6 og 7, og § 8, nr. 5 og 6.

3.1.2. Mulighed for opfølgning på sager, der rejses på baggrund af offentlige myndigheders kontrolaktioner, fx i lufthavne

3.1.2.1. Gældende ret

Pensionsstyrelsen (tidligere Arbejdsdirektoratet) kan efter § 45 i lov om aktiv socialpolitik indhente en redegørelse fra kommunen, hvis styrelsen – typisk ved kontrolaktioner på virksomheder som led i sit kontrolarbejde rettet mod forsikrede ledige, der modtager dagpenge m.v. efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. - modtager oplysninger om, at en person kan være omfattet af reglerne i lovens § 42 eller § 43 om sanktion for uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde. Tilsvarende gælder, hvis styrelsen modtager oplysninger om udlændinge, som modtager introduktionsydelse samtidig med arbejde, som introduktionsydelsesmodtageren mod bedre vidende ikke har oplyst om, jf. integrationslovens § 31 a, stk. 8, jf. § 45 i lov om aktiv socialpolitik. Hvis Pensionsstyrelsen i den forbindelse får kendskab til personer, der tilsyneladende arbejder samtidig med, at de modtager kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse, underretter styrelsen personens opholdskommune. Det er kommunen, der træffer afgørelse om, hvorvidt personens ydelse er udbetalt efter reglerne, herunder om der er grundlag for at sanktionere for uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde.

Pensionsstyrelsen kan gemme personoplysninger (CPR-numre) fra virksomhedskontrollerne og efterfølgende sammenholde oplysningerne med oplysninger (CPR-numre) fra kommunernes indberetninger til Arbejdsmarkedsstyrelsen om sager omhandlende personer, der er truffet på arbejde samtidig med, at de modtager hjælp, jf. bekendtgørelse nr. 1090 af 19. november 2008 om kommunernes indberetning af oplysninger om vurderinger og afgørelser om rådighed, konsekvenser og sanktioner til det fælles datagrundlag. Hvis det ikke fremgår af kommunernes indberetninger til Arbejdsmarkedsstyrelsen, at kommunen har vurderet en eller flere af de sager, som Pensionsstyrelsen fra sine kontrolbesøg eller på anden måde har fået oplysning om, er der begrundet tvivl om, hvorvidt kommunen har fulgt op på en underretning om mulig uberettiget modtagelse af kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse samtidig med arbejde. Pensionsstyrelsen kan i sådanne tilfælde indhente en redegørelse for sagen/sagerne fra kommunen.

Pensionsstyrelsen undersøger alene, om kommunen har vurderet sagen i forhold til reglerne om sanktion for uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde, og går eventuelt i dialog med kommunen, hvis det viser sig ikke at være tilfældet. Pensionsstyrelsen kan ikke ændre kommunernes vurderinger og afgørelser i de konkrete sager. Kontrollen er således en kontrol af kommunernes indsats, og ikke en kontrol rettet mod den enkelte borger.

§ 45 i lov om aktiv socialpolitik gælder kun ved formodning om uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde. Den eksisterende hjemmel til at indhente en redegørelse fra kommunerne omfatter således ikke situationer, hvor Pensionsstyrelsen får oplysninger om, at en person muligvis uberettiget har modtaget hjælp samtidig med ophold i udlandet. I sådanne tilfælde videregiver Pensionsstyrelsen oplysningerne til personens opholdskommune, som herefter afgør, om der er sket overtrædelse af reglerne.

3.1.2.2. Overvejelser

I forbindelse med finanslovaftalen for 2011 blev det aftalt, at Pensionsstyrelsen skal have hjemmel til at følge op på, om kommunerne har behandlet sagerne fra lufthavnstilsynet, herunder om der er givet sanktioner.

Forslaget vil give Pensionsstyrelsen en større viden om, hvad kommunerne foretager sig i de enkelte sager samt en samlet viden om området, herunder om hvor mange personer der modtager en sanktion efter, at kommunen har modtaget oplysninger fra en myndigheds kontrolaktion om, at en person har opholdt sig i udlandet samtidig med modtagelse af kontant- eller starthjælp eller introduktionsydelse.

3.1.2.3. Lovforslagets indhold

Efter den foreslåede § 91 b i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. skal Pensionsstyrelsen som led i tilsynet med a-kassemedlemmer kunne udføre kontrolaktioner i lufthavne og andre offentlige steder, hvor der er en formodning om at antræffe personer, som har været udrejst af Danmark (Lufthavnstilsyn m.v.). Pensionsstyrelsen vil ved disse kontrolaktioner også sikre sig dokumentation i form af kopi af pas og rejsedokumenter, hvis der opstår formodning om, at en person uberettiget har modtaget kontanthjælp, introduktionsydelse eller andre sociale ydelser under ophold i udlandet. For en nærmere beskrivelse af forslaget til arbejdsløshedsforsikringslovens § 91 b, herunder proceduren med videregivelse af eventuelle oplysninger om kontanthjælpsmodtagere m.v. til opholdskommunen, henvises til afsnit 3.1.7.

Endvidere foreslås det som beskrevet i afsnit 3.1.1. at indføre sanktioner for uberettiget modtagelse af hjælp ved ophold i udlandet, og efter forslaget indsættes de nye sanktionsregler i § 42 og § 43 i lov om aktiv socialpolitik og i integrationslovens § 31 a om sanktion for uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde. Dermed vil § 45 i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter Pensionsstyrelsen kan indhente en redegørelse fra kommunen, når styrelsen får oplysninger om, at en person kan være omfattet af § 42 eller § 43 i lov om aktiv socialpolitik eller § 31 a i integrationsloven, fremover også finde anvendelse på situationer med formodning om uberettiget modtagelse af hjælp ved ophold i udlandet.

Dette indebærer, at når Pensionsstyrelsen har videregivet oplysninger fra lufthavnstilsynet m.v. om en kontant- eller starthjælpsmodtager eller en introduktionsydelsesmodtager til personens opholdskommune, vil Pensionsstyrelsen gemme personoplysninger i form af CPR-numre, som efterfølgende kan sammenholdes med personoplysningerne (CPR-numrene) fra kommunernes indberetninger til det fælles datagrundlag. Det forudsættes således, at Arbejdsmarkedsstyrelsens bekendtgørelse om kommunernes indberetning af oplysninger om vurderinger og afgørelser om rådighed, konsekvenser og sanktioner til det fælles datagrundlag ændres, så indberetningspligten også kommer til at gælde sager om modtagelse af hjælp samtidig med ophold i udlandet.

Hvis det ikke fremgår af kommunernes indberetninger, at kommunen har vurderet en eller flere af de sager, som Pensionsstyrelsen har fået oplysning om fra lufthavnstilsynet, vil der være begrundet tvivl om, hvorvidt kommunen har fulgt op på en underretning om mulig uberettiget modtagelse af kontanthjælp,

starthjælp eller introduktionsydelse samtidig med ophold i udlandet. I så fald vil Pensionsstyrelsen indhente en redegørelse for sagen/sagerne fra kommunen.

Det vil være nødvendigt for Pensionsstyrelsen at gemme CPR-numrene i 6-12 måneder, da kommunerne skal have mulighed for at træffe afgørelse og indberette oplysninger om sagerne til Arbejdsmarkedsstyrelsen, inden Pensionsstyrelsen følger op overfor kommunerne.

Pensionsstyrelsen skal alene undersøge, om kommunen har vurderet sagen på baggrund af de foreslåede §§ 42 og 43 i lov om aktiv socialpolitik og de foreslåede ændringer af integrationslovens § 31 a, og eventuelt gå i videre dialog med kommunen, hvis det viser sig ikke at være tilfældet. Pensionsstyrelsen kan og skal ikke ændre kommunens vurderinger og afgørelser i de enkelte sager.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til § 1, nr. 6 og 7, § 2, nr. 25, og § 8, nr. 5 og 6.

3.1.3. Indhentelse og videregivelse af oplysninger om sanktion til opholdskommunen uden samtykke

3.1.3.1. Gældende ret

Til brug for behandlingen af sager om kontant- og starthjælp kan en opholdskommune få behov for oplysninger om, hvorvidt den, der søger om eller får kontant- eller starthjælp, tidligere har fået sanktioner efter §§ 36-43 i lov om aktiv socialpolitik. Herved opstår spørgsmålene om, hvorvidt opholdskommunen kan indhente oplysninger om sanktioner fra en tidligere opholdskommune, og hvorvidt den tidligere opholdskommune i givet fald er forpligtet til at videregive sådanne oplysninger.

Efter § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan en opholdskommune kun med samtykke fra den person, der søger om eller får kontant- eller starthjælp, forlange, at en tidligere opholdskommune skal videregive oplysninger om sanktioner efter §§ 36-43 i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis personen ikke giver samtykke til indhentelse af oplysningerne, kan opholdskommunen fx ikke give en gentagelsessanktion. Det vil fx være tilfældet, hvor en person for anden gang inden for de seneste 5 år ikke har overholdt sin oplysningspligt ved at undlade at give kommunen oplysninger om arbejde samtidig med, at personen modtager kontant- eller starthjælp. Kommunen bliver i denne situation nødt til alene at give personen en nedsættelse af hjælpen med 1/3 i 3 uger, selv om borgeren skulle have haft en nedsættelse af hjælpen med 1/3 i 20 uger.

Dette gælder uanset bestemmelsen om processuel skadevirkning i § 11 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ifølge denne bestemmelse skal myndigheden behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, hvis borgeren ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger. Hvis borgeren ikke giver samtykke til, at opholdskommunen kan indhente oplysninger om sanktioner fra en tidligere opholdskommune, vil opholdskommunen således skulle lægge til grund, at borgeren ikke tidligere har fået sanktioner, selv om den tidligere opholdskommune faktisk har givet sådanne sanktioner.

For så vidt angår introduktionsydelsesmodtagere kan kommunalbestyrelsen efter integrationslovens § 50, stk. 1, med udlændingens samtykke indhente oplysninger, der må anses for nødvendige ved behandling af en sag om ydelser efter integrationslovens kapitel 4-6, herunder oplysninger om sanktioner, fra en tidligere opholdskommune. Kan udlændingens samtykke ikke opnås, kan oplysningerne indhentes uden samtykke, jf. § 50, stk. 2.

3.1.3.2. Overvejelser

Der er tilfælde, hvor det er relevant for en opholdskommune at vide, om en nyttilflyttet borger har fået en sanktion i den tidligere opholdskommune. Det gælder fx, når en kontanthjælpsmodtager har fået nedsat sin kontanthjælp i et antal uger. Hvis opholdskommunen ikke kan få oplysning om dette, kan kontanthjælpen ikke udbetales korrekt.

Det følger af gældende ret, at en opholdskommune kun med samtykke fra den person, der søger om eller får kontant- eller starthjælp, kan forlange, at en tidligere opholdskommune skal videregive oplysninger om sanktioner efter §§ 36-43 i lov om aktiv socialpolitik. Hvis personen ikke giver samtykke til indhentelse af oplysningerne, kan opholdskommunen fx ikke give en gentagelsessanktion. Kommunen kan fx blive nødt til alene at give personen en nedsættelse af hjælpen med 1/3 i 3 uger, selv om borgeren skulle have haft en nedsættelse af hjælpen med 1/3 i 20 uger.

Det blev derfor aftalt - i forbindelse med aftalen om at styrke indsatsen mod socialt bedrageri, som er en del af Finanslovsaftalen for 2011 - at kommunerne skal have adgang til sådanne sanktionsoplysninger, også selvom borgeren ikke vil give samtykke hertil, da oplysningen har betydning for korrekt beregning af kontant- og starthjælp.

For at sikre en ensartet retstilstand for udlændinge, der er omfattet af integrationsloven, foreslås en tilsvarende bestemmelse om, at tilflytningskommunen kan indhente oplysninger om tidligere eller igangværende sanktioner fra en tidligere opholdskommune, hvis oplysningerne er nødvendige og relevante for den nuværende opholdskommunes behandling af en konkret sag om introduktionsydelse, ligeledes indsat i integrationsloven.

3.1.3.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at opholdskommunen uden forudgående samtykke fra den, der søger om eller får kontant- eller starthjælp, kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om sanktioner efter §§ 36-43, hvis oplysningerne herom aktuelt er nødvendige for opholdskommunens behandling af sagen.

Det foreslås også, at opholdskommunen uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke skal forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne. Dette forslag svarer til den gældende bestemmelse i § 11 c, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvorefter myndigheden uanset adgang til at indhente oplysninger uden samtykke, jf. § 11 c, stk. 1-3, skal forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at hvis en person ikke giver samtykke til, at oplysningerne kan indhentes, kan opholdskommunen uden personens samtykke anmode om, at den tidligere opholdskommune videregiver oplysninger om tidligere sanktioner, der fortsat er nødvendige og relevante i forhold til opholdskommunens sagsbehandling i forhold til en konkret afgørelse. Der skal således ikke videregives oplysninger om tidligere sanktioner, hvis oplysningerne ikke vil være nødvendige og relevante for en afgørelse, som kommunen skal træffe. Det vil, fx være tilfældet, hvis det er mere end 5 år siden, at personen har fået en sanktion for ikke at have overholdt sin oplysningspligt ved ikke at give kommunen oplysninger om arbejde samtidigt med, at pågældende har modtaget kontanthjælp, da der i så fald ikke er mulighed for at give en gentagelsessanktion. Det er den nuværende opholdskommune, der vurderer, om oplysningerne om sanktioner er nødvendige og aktuelle for opholdskommunens behandling af sagen. Opholdskommunen må alene indhente oplysninger, der er relevante og tilstrækkelige for at træffe afgørelse i en aktuel sag.

Den foreslåede bestemmelse indebærer også, at den tidligere opholdskommune har pligt til at videregive oplysninger om eventuelle sanktioner, hvis den nuværende opholdskommune anmoder herom. Dette følger endvidere også af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, § 11 a, stk. 1 og 2, og forvaltningslovens § 31.

Den foreslåede bestemmelse i integrationslovens § 50, stk. 7, indebærer efter tilsvarende betingelser, at fraflytningskommunen kun må videregive oplysninger om tidligere afgørelser om fradrag eller nedsættelse introduktionsydelse efter integrationslovens § 29-31 a til tilflytningskommunen, hvis oplysningerne er nødvendige og relevante for, at den nuværende opholdskommune aktuelt kan træffe en korrekt afgørelse i en konkret sag om introduktionsydelse.

3.1.3.4. Persondataloven

Forslaget til den nye bestemmelse, som giver opholdskommunen mulighed for at forlange oplysninger om sanktioner fra en tidligere opholdskommune uden samtykke fra borgeren, vurderes at være i overensstemmelse med persondatalovens krav om proportionalitet. Proportionalitetsprincippet betyder, at det skal overvejes, om det ønskede formål kan nås med mindre indgribende midler.

Formålet med forslaget er at give en opholdskommune mulighed for at indhente oplysninger om sanktioner, der er givet i den tidligere opholdskommune, og som er nødvendige for den nuværende opholdskommunes sagsbehandling i forhold til, om en allerede given sanktion skal udmøntes eller fortsat skal udmøntes i opholdskommunen, eller om opholdskommunen skal anvende gentagelsessanktioner ved en afgørelse om sanktioner, som opholdskommunen skal træffe.

Lovforslaget udvider adgangen til at indhente oplysninger om borgeren uden dennes samtykke med henblik på dels at undgå misbrug i forbindelse med udbetaling af kontant- og starthjælp, dels at sikre ens sanktionering af borgerne. Hvis borgeren ikke giver samtykke til, at opholdskommunen kan indhente oplysninger om tidligere eller igangværende sanktioner, og kommunen ikke kan indhente oplysningerne fra den tidligere opholdskommune, betyder det, at borgerne ikke bliver sanktioneret ens, da en borger, som ikke flytter, fx vil få en gentagelsessanktion med en nedsættelse af hjælpen i 1/3 i 20 uger anden gang, som personen inden for de seneste 5 år har undladt at oplyse om arbejde samtidig med modtagelse af kontanthjælp. En borger, der er flyttet, og hvor opholdskommunen ikke kan få oplysninger om tidligere sanktioner, vil for nøjagtig samme forseelse få nedsat hjælpen med 1/3 i 3 uger, da den nye opholdskommune kun kan sanktionere for en førstegangsforseelse.

Det er i forbindelse med vurderingen af kravet om proportionalitet taget i betragtning, at oplysningen om, at en borger, der søger om eller modtager kontant- eller starthjælp, tidligere har fået en sanktion, er en særligt følsom oplysning, jf. nærmere nedenfor angående persondatalovens § 8, stk. 3. Det vurderes dog ikke i sig selv at udelukke den foreslåede bestemmelse.

Det er endvidere indgået i vurderingen, at formålet med den foreslåede bestemmelse ikke kan nås ved anvendelse af den gældende bestemmelse om såkaldt processuel skadevirkning i § 11 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ifølge denne bestemmelse skal myndigheden således behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, hvis borgeren ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger. Hvis borgeren ikke giver samtykke til, at opholdskommunen kan indhente oplysninger om sanktioner fra en tidligere opholdskommune, vil opholdskommunen således efter § 11 b skulle lægge til grund, at borgeren ikke tidligere har fået sanktioner, selv om den tidligere opholdskommune faktisk har givet sådanne sanktioner.

Det er også indgået i vurderingen, at opholdskommunen ifølge den foreslåede bestemmelse skal forsøge at indhente samtykke fra borgeren til at indhente oplysninger om tidligere sanktioner.

Det er et krav, at kommunernes indhentelse og videregivelse af oplysningerne i øvrigt skal ske inden for rammerne af persondataloven. Det vil bl.a. sige, at kommunerne skal overholde persondatalovens § 5, stk. 2, hvorefter senere behandling af oplysninger ikke må være uforenelig med de formål, som oplysningerne er indsamlet til. Kommunerne kan herudover kun indhente oplysninger, der er relevante og tilstrækkelige, og de oplysninger, der indhentes, må ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, jf. persondatalovens § 5, stk. 3.

Lovforslagets del om at indføre en ny mulighed for opholdskommunen til uden borgerens samtykke at indhente oplysninger om sanktioner fra en tidligere opholdskommune vurderes samlet set at være proportionalt og af væsentlig betydning for dels at sikre mod misbrug i forbindelse med udbetaling af kontant- og starthjælp, dels at sikre ens sanktionering af borgerne.

Efter persondatalovens § 8, stk. 3, må forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område – dvs. i dette tilfælde kommunerne – kun videregive oplysninger om bl.a. væsentlige sociale problemer og andre private forhold, jf. persondatalovens § 8, stk. 1, og om helbredsmæssige forhold, jf. persondatalovens § 7, stk. 1, under visse betingelser. En oplysning om, at en person modtager kontant- eller starthjælp på grund af langvarig ledighed, er omfattet af § 8, stk. 3, da oplysningen indirekte giver oplysninger om de forhold, der er nævnt i bestemmelsen. Ligeledes vil en oplysning om, at en borger tidligere har fået en sanktion efter §§ 36-43 i lov om aktiv socialpolitik, være omfattet af § 8, stk. 3, da oplysningen indirekte giver oplysning om, at den pågældende tidligere har modtaget kontant- eller starthjælp, og dermed også indirekte giver oplysning om de forhold, der er nævnt i § 8, stk. 3.

Det er nødvendigt, at en opholdskommune, når den ønsker at indhente oplysninger om tidligere sanktioner, oplyser den tidligere opholdskommune om, på hvilket lovgrundlag oplysningerne kan indhentes uden borgerens samtykke. Herved videregives oplysninger om, at borgeren på nuværende tidspunkt søger om eller får kontant- eller starthjælp.

Omvendt kan det være nødvendigt for at besvare henvendelsen, at den tidligere opholdskommune videregiver oplysninger om, at borgerne tidligere har modtaget en sanktion, og dermed også videregiver oplysning om, at den pågældende tidligere har modtaget kontant- eller starthjælp.

Ifølge persondatalovens § 8, stk. 3, kan de sociale myndigheder videregive de nærmere angivne særligt følsomme oplysninger, hvis 1) den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til videregivelsen, 2) videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår, 3) hvis videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller 4) nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver. Når det under nr. 3 anføres, at videregivelsen skal være et nødvendigt led i sagens behandling, sigtes der til den afgivende myndigheds sag.

Lovforslaget forudsætter, at opholdskommunens indhentelse af oplysninger om sanktioner og den dermed forbundne videregivelse af oplysninger om, at borgeren søger om eller får kontant- eller starthjælp, er et nødvendigt led i behandlingen af opholdskommunens egen sag. Derimod vil den tidligere opholdskommunes videregivelse af oplysninger om eventuelle sanktioner ikke være et nødvendigt led i den tidligere opholdskommunes sag.

Lovforslaget vurderes derfor at fravige persondatalovens § 8, stk. 3, idet den tidligere opholdskommune med henvisning til den foreslåede bestemmelse vil skulle videregive oplysninger om eventuelle sanktioner uden at foretage en vurdering af, om betingelserne i persondatalovens § 8, stk. 3, er opfyldt.

§ 8, stk. 3, blev indsat i persondataloven med henblik på at yde en ekstra beskyttelse, når forvaltningsmyndigheder, der arbejder inden for det sociale område, skal videregive følsomme oplysninger om fx væsentlige sociale problemer og andre rent personlige forhold.

Fravigelsen af persondatalovens § 8, stk. 3, skønnes at være nødvendig og proportional, fordi oplysningerne ikke kan indhentes på anden måde, hvis personen ikke giver samtykke til at opholdskommunen kan indhente oplysningerne. I den forbindelse skal der gøres opmærksom på, at opholdskommunen skal anmode personen om samtykke til at indhente oplysninger om sanktioner efter § 36-43 i lov om aktiv socialpolitik eller integrationslovens § 29-31 a, før oplysningerne kan indhentes uden samtykke.

Persondataloven gennemfører direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Bestemmelsen i § 8, stk. 3, udspringer imidlertid ikke af direktivet, og en fravigelse af denne bestemmelse vil således ikke være i strid med direktivet.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til § 1, nr. 8, og § 8, nr. 7.

3.1.4. Hyppigere samtaler de første 3 måneder efter, at der er rejst tvivl om en modtager af arbejdsløshedsdagpenge, kontant- eller starthjælp eller introduktionsydelses generelle rådighed på grund af ophold i udlandet i forbindelse med offentlige myndigheders kontrol

3.1.4.1. Gældende ret

Når offentlige myndigheder ved kontrolaktioner fx i lufthavne og andre steder, hvor der er en formodning om at antræffe personer, som har været udrejst af Danmark, konstaterer, at en modtager af kontant-, starthjælp eller introduktionsydelse har haft ophold i udlandet, meddeles dette til vedkommendes kommune. Konstateres det, at en dagpengemodtager har haft ophold i udlandet, meddeles dette til vedkommendes arbejdsløshedskasse. Kontrolaktionerne gennemføres bl.a. i Københavns Lufthavn i Kastrup, hvor Skat og politi i samarbejde med Pensionsstyrelsen (tidligere Arbejdsdirektoratet) stikprøvevis kontrollerer, om personer, der kommer hjem fra udlandet, har modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v. under opholdet i udlandet.

I forhold til modtagere af arbejdsløshedsdagpenge skal arbejdsløshedskassen efter de gældende regler vurdere den pågældendes rådighed samt undersøge sagen og træffe afgørelse om tilbagebetaling og sanktion, hvis arbejdsløshedsdagpenge eller andre ydelser er modtaget uberettiget og mod bedre vidende under opholdet i udlandet.

I forhold til kontant- og starthjælpsmodtagere samt introduktionsydelsesmodtagere, skal jobcenteret efter de gældende regler i denne situation foretage en rådighedsvurdering for at konstatere, om personen opfylder sin pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder aktivt efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven. Kommunen skal endvidere undersøge sagen og træffe afgørelse om tilbagebetaling, hvis hjælpen er modtaget uberettiget og mod bedre vidende under opholdet i udlandet efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

Efter de gældende regler, hvor der af andre årsager end ophold i udlandet er rejst tvivl om en persons generelle rådighed ved en offentlig myndigheds kontrolaktioner, skal kommunen straks indkalde personen til en jobsamtale, der skal afholdes inden for 1 uge efter at kommunen har modtaget meddelelse om dette. Jobcenteret skal inden for 2 uger efter jobsamtalen sørge for, at den pågældende person får et tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller for introduktionsydelsesmodtagere et tilbud som led i integrationsprogrammet, jf. integrationslovens § 27, stk. 4.

3.1.4.3. Overvejelser

I forbindelse med finanslovsaftalen for 2011 blev det aftalt, at en kommune straks skal indkalde en person til en individuel jobsamtale efter, at kommunen har modtaget meddelelsen om, at der ved en offentlig myndigheds kontrolaktion fx i Københavns Lufthavn er rejst tvivl om den generelle rådighed for en kontant- eller starthjælpsmodtager eller en introduktionsydelsesmodtager, som har opholdt sig i udlandet. Herefter skal kommunen i en 3 måneders periode indkalde personen til en jobsamtale hver anden uge.

Også i forhold til modtagere af arbejdsløshedsdagpenge vil det være hensigtsmæssigt, at der indkaldes til en individuel jobsamtale hver anden uge i en 3 måneders periode.

Samtalerne skal være med til at følge op på, at personen udnytter sine arbejdsmuligheder aktivt og sikre, at pågældende får de rette tilbud for at bringe personen tilbage til selvforsørgelse.

3.1.4.3. Lovforslagets indhold

Kommunen skal efter de gældende regler straks indkalde en dagpengemodtager, der anmoder om dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., en kontant- eller starthjælpsmodtager eller en

introduktionsydelsesmodtager til en individuel jobsamtale, hvis der er rejst tvivl om personens generelle rådighed i forbindelse med en offentlig myndigheds kontrolaktion.

Der kan rejses tvivl om en persons generelle rådighed, hvis personen antræffes ved en offentlig myndigheds kontrolaktion, fx i Københavns Lufthavn, og personen ikke inden opholdet i udlandet har meddelt dette til sin arbejdsløshedskasse, hvis den pågældende er dagpengemodtager, eller har kontaktet kommunen og fået tilladelse til at rejse til udlandet i en kortvarig periode, fx for at besøge en alvorlig syg nær pårørende, eller hvis personen ikke er omfattet af en friperiode i forbindelse med et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvor pågældende ikke har en rådighedsforpligtelse, hvis den pågældende er kontant- eller starthjælpsmodtager.

Det foreslås, at jobcenteret herefter skal herefter indkalde personen til en individuel jobsamtale hver 14. dag, indtil der er gået 3 måneder fra første samtale. Samtalerne skal sikre, at der følges op på, om en kontant- eller starthjælpsmodtager eller en introduktionsydelsesmodtager fortsat står til rådighed. Samtalerne skal desuden sikre, at en dagpenge-, kontant- eller starthjælpsmodtager eller en introduktionsmodtager får den rette indsats for at bringe den pågældende tættere på eller tilbage på arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til § 3, nr. 2 og 3, og § 8, nr. 1 og 2.

3.1.5. Mulighed for virksomhedskontrol i andre kommuner og i sager, hvor der er en konkret mistanke

3.1.5.1. Gældende ret

Efter § 12 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har kommunen til enhver tid uden retskendelse adgang til en virksomheds lokaler m.v. samt arbejdssteder uden for virksomhedens lokaler med henblik på at kontrollere de oplysninger om borgernes løn- og arbejdsforhold, som ligger til grund for udbetaling af ydelser i sager, der er omfattet af denne lov. Det er den kommune, som virksomheden ligger i, der kan foretage kontrollen. Kommunen har ikke uden retskendelse adgang til at foretage kontrollen i private hjem.

§ 12 a, stk. 1, 2. pkt., indebærer, at det er den kommune, som virksomheden ligger i, der alene eller sammen med andre myndigheder kan foretage eftersynet.

§ 12 a, stk. 1, 1. pkt., indebærer, at der kan gennemføres stikprøvekontrol i virksomheder. Kontrollen kan ikke bruges i forhold til at oplyse konkrete sager, fx en konkret tilbagebetalingssag. Kommunen har således ikke mulighed for at gennemføre virksomhedskontroller i forbindelse med konkrete sager, hvor der er formodning om, at en person måske har arbejde samtidig med modtagelse af ydelser. Kommunen kan endvidere ikke gennemføre en virksomhedskontrol, selv om kommunen har en formodning om, at en virksomhed benytter sig af sort arbejdskraft, da der så ikke er tale om en stikprøvekontrol. I disse tilfælde anvendes de almindelige sagsbehandlingsregler, herunder oplysningsreglerne. Hvor der foreligger mistanke om et strafbart forhold, skal sagen behandles efter retsplejelovens regler.

3.1.5.2. Overvejelser

Det blev ved finanslovsaftalen for 2011 aftalt, at kommunernes adgang til at gennemføre virksomhedskontroller skal udvides. Der er behov for at kunne gennemføre dels virksomhedskontrol på tværs af kommunegrænser efter aftale med den berørte kommune, dels virksomhedskontrol i konkrete sager frem for som i dag kun ved stikprøvekontrol. Baggrunden for forslaget er en anbefaling fra det tværministerielle udvalg om bedre kontrol, således at kommunerne får mulighed for at foretage virksomhedskontrol i andre kommuner, som en generel kontrol og kontrol af sager, hvor der er en konkret formodning om at der er udbetalt ydelser, som personen ikke har været berettiget til.

Når en kommune gennemfører kontrol af modtagere af sociale ydelser via virksomhedskontrol, kan dette kun ske i virksomheder, der ligger i kommunen. Dette gælder også for selvstændige erhvervsdrivende. Kommunen kan kun kontrollere personer, der modtager sociale ydelser.

I forbindelse med arbejdet i det tværministerielle udvalg om bedre kontrol har kommunerne ønsket hjemmel til også at kunne udføre virksomhedskontrol i andre kommuner. Baggrunden for dette er, at kommunerne ved virksomhedskontrol kan udføre kontrol med de af kommunens borgere, der arbejder på en virksomhed i en anden kommune samtidig med, at de modtager ydelser fra opholdskommunen. Det er en forudsætning for forslaget, at den kommune, der udfører kontrollen, kun kan gøre det efter aftale med den kommune, hvori kontrollen udføres.

Når virksomhedskontrollen i dag ikke kan anvendes til at oplyse konkrete sager, fx en tilbagebetalingssag, kan det efter kommunernes opfattelse i nogle tilfælde medføre, at kommunen har svært ved at godtgøre, at der sker dobbeltforsørgelse, fx fordi personen ikke oplyser om arbejde eller sort arbejde samtidigt med modtagelse af ydelser.

3.1.5.3. Lovforslagets indhold

For at styrke kommunernes mulighed for at afsløre misbrug af sociale ydelser foreslås det, at kommunerne får mulighed for at gennemføre kontrolbesøg dels i egen kommune og dels i andre kommuner. Baggrunden for forslaget er, at mange kommuner i dag oplever, at deres borgere arbejder i virksomheder uden for kommunen, og at kommunen ikke har mulighed for at udføre stikprøvekontroller i forhold til disse borgere.

Samtidig foreslås det, at kommunerne også i enkeltsager og til brug for generel kontrol kan foretage kontrolbesøg i virksomheder for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser. Det kan fx være, hvis kommunen har en konkret formodning om at en person har arbejde, som den pågældende ikke har oplyst kommunen om samtidig med, at personen modtager en ydelse.

3.1.5.4. Lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter

Kommunernes kontrol efter den foreslåede bestemmelse i § 12 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område skal ske inden for rammerne af lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, herunder reglerne i § 9 om forholdet til strafferetsplejen ved gennemførelse af tvangsindgreb og § 10 om retten til ikke at inkriminere sig selv.

Det følger af § 9, stk. 1, i den nævnte lov, at hvis en enkeltperson eller juridisk person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse, kan tvangsindgreb over for den mistænkte med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det eller de forhold, som mistanken omfatter, alene gennemføres efter reglerne i retsplejeloven om strafferetsplejen. Det gælder dog ikke, hvis tvangsindgrebet gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf, jf. § 9, stk. 2.

Det følger endvidere af § 10, stk. 1, at hvis der er konkret mistanke om, at en enkeltperson eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder bestemmelser i lovgivningen m.v. om pligt til at meddele oplysninger til myndigheden ikke i forhold til den mistænkte, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

De nævnte regler indebærer, at hvis kommunen har konkret mistanke til en enkeltperson eller juridisk person, så skal kommunen være opmærksom på, om virksomhedskontrollen gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger om et strafbart forhold eller til brug for behandling af andre spørgsmål end fastsættelse af straf.

Et strafbart forhold kan eksempelvis være overtrædelser af straffeloven eller § 12 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvorefter afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller undladelsen af at afgive oplysninger om forhold, der har betydning for hjælpen, til kommunen, kan straffes, hvis der er tale om grov uagtsomhed. Tilvejebringelse af oplysninger til brug for andre spørgsmål end

fastsættelse af straf kan f.eks. være tilvejebringelse af oplysninger til brug for en sag om tilbagebetaling af ydelser.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til § 7, nr. 2.

3.1.6. Hjemmel til øget kontrol med udbetaling af ydelser (elektroniske spor)

3.1.6.1. Gældende ret

Reglerne om ret til ydelser fra en arbejdsløshedskasse fremgår af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

En del af de ydelser, der udbetales til et medlem af en kasse i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., er betinget af, at medlemmet står til rådighed for det danske arbejdsmarked, dvs. opholder sig i Danmark. Dette gælder fx for ret til dagpenge. Andre ydelser, fx efterløn, kan udbetales, selv om medlemmet opholder sig uden for Danmark. En efterlønsmodtager kan opholde sig ubegrænset inden for EU/EØS-området, Grønland, Færøerne og Schweiz og op til 3 måneder pr. kalenderår uden for EU/EØS-området Grønland, Færøerne og Schweiz.

Ansvar for at administrere reglerne varetages af arbejdsløshedskassen. Heri ligger også en forpligtelse for arbejdsløshedskasserne til at sørge for, at ydelser udbetales på de betingelser, der er fastsat i lovgivningen og til at gennemføre den fornødne kontrol, der kan sikre dette. Kasserne har hjemmel til selv at indhente oplysninger fra indkomstregisteret og fra arbejdsgivere.

Øvrige oplysninger rekvireres af Pensionsstyrelsen. Styrelsen kan til brug for administrationen af forsikringssystemet indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder og arbejdsløshedskasser, herunder oplysninger om enkeltpersoners indkomstforhold i elektronisk form, bl.a. med henblik på registersamkøring i kontroløjemed. Pensionskasser, livsforsikringselskaber og pengeinstitutter skal endvidere på begæring af Direktøren for Pensionsstyrelsen give oplysninger om bestemte dagpenge – og efterlønsmodtageres pensionsforhold m.v. i det omfang, pensionskasser, livsforsikringselskaber eller pengeinstitutter er i besiddelse af de ønskede oplysninger.

Efter de gældende regler har arbejdsløshedskasserne og Pensionsstyrelsen således, til brug for kontrol af om ydelser udbetales korrekt, mulighed for at indhente oplysninger om det enkelte medlem fra indkomstregisteret, arbejdsgivere, andre offentlige myndigheder, samt fra pensionskasser, livsforsikringselskaber og pengeinstitutter for så vidt angår pensionsforhold. Arbejdsløshedskassernes mulighed for at udbetale ydelser på et korrekt grundlag afhænger således af, at medlemmet opfylder sin oplysningspligt over for arbejdsløshedskassen, og arbejdsløshedskassernes og Pensionsstyrelsen kontrolmuligheder i øvrigt.

3.1.6.2. Overvejelser

Det blev ved finanslovsaftalen for 2011 aftalt, at der er behov for bedre kontrol med ydelser ved ophold i udlandet. Baggrunden for forslaget er en anbefaling fra det tværministerielle udvalg om bedre kontrol, således at Pensionsstyrelsen i forbindelse med behandlingen af konkrete sager efter arbejdsløshedsforsikringsloven skal have adgang til at indhente oplysninger fra pengeinstitutter. Formålet er at undersøge, om kreditkort er brugt i udlandet med henblik på at afklare, om der er ophold i Danmark.

Pensionsstyrelsen har med den gældende lovgivning særdeles vanskeligt ved at kontrollere, om et medlem opholder sig uden for Danmark samtidig med, at medlemmet modtager ydelser. Ligeledes har styrelsen særdeles vanskeligt ved at kontrollere, om et medlem oppebærer indkomst i udlandet, der efter sin art ville have medført fradrag i ydelser eller bortfald af ydelser i Danmark.

Det er med de nuværende hjemler vanskeligt og i nogle situationer ikke muligt i efterfølgende tilbagebetalingssager, hvor arbejdsløshedskassen skal undersøge, om betingelserne for at kræve

tilbagebetaling er opfyldt, at dokumentere, at en ydelsesmodtager har opholdt sig i eller haft indtægt i udlandet.

Formålet med den foreslåede ændring er at give Pensionsstyrelsen mulighed for at indhente oplysninger til brug for den efterfølgende kontrol med udbetalingerne rigtighed, når arbejdsløsheds-kassen ikke har haft mulighed for at indhente oplysninger om udlandsophold på anden måde. Pensionsstyrelsen får herved mulighed for at indhente oplysninger til at afdække fejludbetalinger, som det kun er meget vanskeligt at opdage og dokumentere i dag, og dermed at gøre tilsynet så effektivt som muligt.

Muligheden for at indhente oplysninger om hævnings- eller indsættelser foretaget i udlandet vil give Pensionsstyrelsen den nødvendige dokumentation for ophold og eller indtægt i udlandet, herunder i hvilket land brug af kontokort har fundet sted.

3.1.6.3. Lovforslagets indhold

Med henblik på at styrke Pensionsstyrelsens mulighed for at bekæmpe misbrug af ydelser, foreslås det, at styrelsen i sager, der udtages til kontrol med henblik på at undersøge, om der er sket fejludbetaling, uden medlemmets samtykke kan indhente oplysninger om hævnings- eller indsættelser foretaget i udlandet fra pengeinstitutter.

Det foreslås, at der i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. indsættes en ny bestemmelse om, at Direktøren for Pensionsstyrelsen uden samtykke kan forlange at få nødvendige oplysninger fra pengeinstitutter om bestemte dagpenge- eller efterlønsmodtageres hævnings- eller indsættelser foretaget i udlandet. Oplysninger kan indhentes, når der er en begrundet formodning for, at et medlem af en arbejdsløsheds-kasse i forbindelse med et udlandsophold uberettiget har modtaget dagpenge eller efterløn fra kassen, og oplysninger om udlandsopholdet ikke kan indhentes på anden måde. Oplysningerne kan sammenstilles med øvrige oplysninger, som kassen er i besiddelse af med henblik på kontrol af, om der er sket misbrug i forbindelse med udbetaling af dagpenge eller efterløn., jf. lovforslagets § 2, nr. 20.

Forslaget betyder, at styrelsen uden samtykke fra medlemmet får mulighed for at indhente oplysninger, der kan dokumentere, at medlemmet fx har hævet fra sin danske konto i udlandet i given periode, eller at medlemmet modtager udenlandsk løn m.v. Oplysningerne vil blive videregivet til arbejdsløsheds-kassen, således at oplysninger om kontobevægelser i udlandet kan sammenstilles med øvrige oplysninger, som kassen er i besiddelse af, og det dermed vil kunne dokumenteres, om medlemmet har haft ophold i udlandet, og om medlemmet har haft lønarbejde eller indtægt fra udlandet.

Forslaget til bestemmelsen betyder, at pengeinstitutters udlevering af de nødvendige oplysninger til Pensionsstyrelsen vil blive betragtet som berettiget, jf. lov om finansiel virksomhed.

Det vil altid være en forudsætning for at indhente oplysninger fra pengeinstitutter, at kassen har rettet henvendelse til medlemmet med henblik på at få oplysninger om udlandsopholdet. Kassen kan herved blandt andet anmode om at modtage kopi af ind- og udrejsestempler i medlemmets pas, eller kopi af medlemmets flybilletter m.v.

Kassen skal i forbindelse med sagens behandling oplyse medlemmet om, at Pensionsstyrelsen uden samtykke vil kunne indhente oplysninger om medlemmets kontobevægelser m.v. i udlandet, hvis medlemmet ikke vil medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for, at a-kassen kan afgøre, om medlemmet har ret til ydelserne.

Hjemlen finder alene anvendelse i de tilfælde, hvor Pensionsstyrelsen har en begrundet formodning for, at et medlem ved svig eller grov uagtsomhed, med urette modtager ydelser under ophold i udlandet, eller begrundet formodning for, at medlemmet modtager indtægt fra udlandet, som har betydning for de ydelser, som medlemmet har modtaget fra en kasse.

Der vil fx. kunne opstå en begrundet formodning for, at et medlem med urette modtager ydelser fra en kasse, når medlemmet træffes ved en lufthavnskontrol, og medlemmet ikke ses at have oplyst kassen om sit udlandsophold.

Der vil ligeledes kunne opstå en begrundet formodning for ophold i udlandet, hvis et medlem fx elektronisk udfylder ydelseskort m.v. hos kassen via Internettet fra en IP-adresse i udlandet.

Oplysningspligten omfatter kun oplysninger vedrørende enkeltpersoner, og kun oplysninger, som pengeinstituttet er i besiddelse af. Oplysningspligten indebærer således ikke, at pengeinstitutter skal indsamle oplysninger alene med henblik på at videregive disse til Pensionsstyrelsen.

Lovforslaget udvider alene adgangen til at indhente oplysninger om økonomiske forhold (dispositioner på medlemmets konti) til en række begrænsede og nødvendige oplysninger fra pengeinstitutter, der ikke kan indhentes efter de gældende regler.

3.1.6.4. Persondataloven

Forslaget til den nye bestemmelse om at give Pensionsstyrelsen mulighed for at indhente oplysninger fra pengeinstitutter om bestemte dagpenge- eller efterlønsmodtageres hævninger eller indsættelser foretaget i udlandet uden samtykke til brug for kontrol ved en begrundet formodning for misbrug af dagpenge eller efterløn, og hvor oplysninger om udlandsopholdet ikke kan indhentes på anden måde, vurderes at være i overensstemmelse med persondatalovens krav om proportionalitet. Proportionalitetsprincippet betyder, at det skal overvejes, om det ønskede formål kan nås med mindre indgribende midler.

Det er indgået i vurderingen, at det altid er Pensionsstyrelsen, som tager stilling til, om der skal indhentes oplysninger fra pengeinstitutter.

Hvis en arbejdsløshedskasse oplyser til styrelsen, at kassen ikke på anden måde kan indhente oplysninger om et medlems formodede ophold i udlandet, så vil styrelsen i hvert enkelt tilfælde tage konkret stilling til nødvendigheden af, om oplysninger skal indhentes fra pengeinstitutter.

Hvis styrelsen vurderer, at der skal indhentes oplysninger om en bestemt dagpenge- eller efterlønsmodtager fra pengeinstitutter, så vil styrelsen alene indhente oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere, hvorvidt der er udbetalt ydelser med urette i forbindelse med et medlems ophold i udlandet.

Styrelsen vil således kunne anmode pengeinstitutter om at oplyse, hvorvidt et medlem har benyttet sit kontokort i udlandet i en given periode, hvor medlemmet også har modtaget dagpenge eller efterløn, herunder hvilke dage og lande kontokortet er blevet benyttet.

Styrelsen vil således ikke som udgangspunkt anmode om at modtage oplysninger i form af kontoudskrifter el. lign.

Det er et krav, at Pensionsstyrelsens indhentelse og videregivelse af oplysninger i øvrigt skal ske inden for rammerne af persondataloven. Det vil sige, at styrelsen skal overholde persondatalovens § 5, stk. 2, hvorefter senere behandling af oplysninger ikke må være uforeneligt med de formål, som oplysningerne er indsamlet til. Styrelsen skal herudover kun indhente oplysninger, som er relevante og tilstrækkelige, og de oplysninger, der indhentes, må ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, jf. persondatalovens § 5, stk. 3.

Styrelsen vil i forbindelse med indhentelse af oplysninger fra pengeinstitutter skulle iagttage persondatalovens § 29. Efter denne bestemmelse har den dataansvarlige – i dette tilfælde Pensionsstyrelsen – oplysningspligt overfor den registrerede. Oplysningspligten indtræder senest, når videregivelse af oplysninger har fundet sted, og skal indeholde en række specifikke oplysninger, jf. persondatalovens § 29, stk. 1-3.

Lovforslaget udvider således alene adgangen til at indhente oplysninger om økonomiske forhold til en række begrænsede og økonomiske oplysninger fra pengeinstituttet til brug for kontrol af misbrug med dagpenge eller efterløn, der ikke kan indhentes på anden måde.

Det vil ikke være hensigtsmæssigt, at styrelsen forinden oplysningerne indhentes, skal forsøge at indhente samtykke fra dagpenge- eller efterlønsmodtageren, ligesom det ikke vil være hensigtsmæssigt, at styrelsen skal bede ydelsesmodtageren om at indhente oplysningerne selv, idet ydelsesmodtagere, der ikke har overholdt deres oplysningspligt over for arbejdsløsheds-kassen, ikke kan forventes at ville give styrelsen de fornødne og relevante oplysninger vedrørende brug af bankkonti og indtægt fra udlandet.

Det er indgået i vurderingen, at Pensionsstyrelsen i dag med hjemmel i arbejdsløshedsforsikringsloven uden samtykke har mulighed for at indhente oplysninger om bestemte dagpenge- eller efterlønsmodtageres pensionsforhold m.v. i det omfang, pensionskassen, livsforsikringsselskabet eller pengeinstituttet er i besiddelse af de ønskede oplysninger.

Det er ligeledes indgået i vurderingen, at både kommunalbestyrelser og SKAT i dag har hjemmel til at indhente oplysninger om borgere fra pengeinstitutter.

Lovforslaget tager herudover højde for, at Pensionsstyrelsen til brug for kontrol alene kan indhente oplysninger om bestemte dagpenge- eller efterlønsmodtageres hævnninger eller indsættelser foretaget i udlandet, som ikke i forvejen kan indhentes fra andre eksisterende systemer, fx indkomstregisteret, ligesom hjemlen alene finder anvendelse, hvis oplysninger om udlandsopholdet ikke kan indhentes på anden på anden måde, fx hvis dagpenge- eller efterlønsmodtageren ikke ønsker at medvirke til at give kassen relevante oplysninger om udlandsopholdet.

Dette sikrer, at det kun er helt nødvendige oplysninger, der kan indhentes uden samtykke fra medlemmet af kassen til brug for kontrol ved en begrundet formodning for misbrug af dagpenge og efterløn.

3.1.7. Kontrolaktioner, herunder fx i lufthavne

3.1.7.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er et medlem som udgangspunkt kun berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, hvis medlemmet er aktivt arbejdssøgende og kan og vil overtage arbejde med dags varsel. Der kan ikke udbetales dagpenge, hvis medlemmet ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det fremgår af § 62 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det fremgår videre af § 4 i bekendtgørelse nr. 179 af 19. februar 2007 om rådighed, at medlemmet, for at kunne modtage arbejdsløshedsdagpenge m.v., skal have bopæl og opholde sig i Danmark.

Et medlem kan dog bevare retten til arbejdsløshedsdagpenge under ophold i et EU/EØS-land, hvis visse betingelser forud for udrejsen er opfyldt, og hvis opholdet er med henblik på jobsøgning. Det fremgår af artikel 64 i EF-forordning om koordinering af sociale sikringsordninger nr. 883/2004.

Efter de gældende regler skal et medlem, som uberettiget og mod bedre vidende har modtaget arbejdsløshedsdagpenge mv. under ophold i udlandet, betale ydelsen tilbage, jf. § 86 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og medlemmet kan fremadrettet blive pålagt en sanktion, jf. § 87 i loven.

Som følge af reglerne om, at et medlem skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, har Pensionsstyrelsen (tidligere Arbejdsdirektoratet) i en årrække haft et samarbejde med SKAT og politiet i lufthavnene. SKAT og politiet har indberettet oplysninger til Pensionsstyrelsen i form af CPR-numre og kopi af den pågældendes pas, såfremt de i forbindelse med udførelsen af deres myndighedsopgave har fået en formodning om, at en borger uberettiget har modtaget arbejdsløshedsdagpenge m.v. under ophold i udlandet.

SKAT og politiet i lufthavnene har på tilsvarende måde indberettet oplysninger til en borgers opholdskommune, såfremt myndighederne i forbindelse med udførelsen af deres myndighedsopgave har fået en formodning om, at en borger uberettiget har modtaget kontanthjælp, sygedagpenge m.v. under ophold i udlandet.

Når Pensionsstyrelsen modtager en indberetning, undersøger styrelsen med hjemmel i lovens § 88, stk. 1, om der er en formodning om, at pågældende uretmæssigt har modtaget arbejdsløshedsdagpenge mv. under ophold i udlandet ved opslag i indkomstregisteret. I givet fald videregiver styrelsen oplysningen om personens ophold i udlandet til den pågældendes arbejdsløshedskasse og beder kassen undersøge sagen og tage stilling til medlemmets ret til arbejdsløshedsdagpenge mv. Medlemmet bliver orienteret om, at sagen er sendt til arbejdsløshedskassen. Hvis det viser sig, at medlemmet har modtaget arbejdsløshedsdagpenge m.v. med urette, træffer kassen afgørelse om tilbagebetaling og sanktion.

Det er hændt, at SKAT og politiet i lufthavnene ved en fejl har sendt en indberetning med oplysninger om en borger, der modtager kontanthjælp m.v. til Pensionsstyrelsen. I sådanne tilfælde har Pensionsstyrelsen videregivet materialet til rette myndighed (opholdskommunen), jf. § 7, stk. 2 i forvaltningsloven.

Der har siden sommeren 2010 været gennemført flere fremrykkede undersøgelser, hvor Pensionsstyrelsens kontrol på baggrund af SKAT eller politiets konkrete formodning er foregået i lufthavnen. Det er sket på grund af overvejelser i det tidligere omtalte tværministerielle udvalg om bedre kontrol. Formålet har været at få belyst, om der er behov for en mere effektiv kontrolindsats mod socialt bedrageri i forbindelse med indrejse i Danmark. De første resultater af de fremrykkede undersøgelser i lufthavnen har vist, at der på udvalgte fly var mellem 5 pct. og 10 pct. af passagererne med bopæl i Danmark, der uretmæssigt havde modtaget offentlige ydelser under ophold i udlandet. 1/3 af dem modtog arbejdsløshedsdagpenge m.v. med urette, mens 2/3 af dem modtog kontanthjælp eller andre sociale ydelser med urette.

3.1.7.2. Overvejelser

I finanslovsaftalen for 2011 er det blevet aftalt at styrke den generelle indsats imod socialt bedrageri. Et af elementerne er at intensivere tilsynet med indrejsende i Danmark (lufthavnstilsynet). Formålet med intensiveringen af tilsynet er at forbedre muligheden for at kontrollere personer, der uberettiget modtager offentlige ydelser under ophold i udlandet. Dermed er fokus rettet på såvel modtagere af arbejdsløshedsdagpenge som modtagere af kontanthjælp og andre sociale ydelser.

For at give Pensionsstyrelsen mulighed for et mere effektivt og målrettet tilsyn med personer, der har været udrejst af Danmark, foreslås det, at den hidtidige praksis kodificeres og udvides ved en ny hjemmel. Hjemlen giver Pensionsstyrelsen mulighed for at planlægge og udføre kontrolaktioner i lufthavne m.v., evt. i samarbejde med andre myndigheder, herunder politiet og SKAT.

Forslaget vil samlet set give Pensionsstyrelsen bedre muligheder for at målrette indsatsen mod misbrug af arbejdsløshedsdagpenge m.v., beskæftigelsesmæssige og sociale ydelser og samtidig understøtte en korrekt administration af reglerne.

3.1.7.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Pensionsstyrelsen skal kunne udføre kontrolaktioner på offentlige steder, hvor der er en formodning om at antræffe personer, som har været udrejst af Danmark. Med offentlige steder tænkes på steder, hvor der er international trafik, fx lufthavne, færgenhavne og rastepladser, hvor busselskaber m.v., der vender hjem fra udlandet, gør ophold. Formodningen om at træffe personer, der har været udrejst, er nært knyttet til, at personerne befinder sig i nærheden af en form for transportmiddel, der nyligt har krydset en grænse, fx fly, skib, bus, bil m.v.

Kontrollernes formål er at afklare, om personer, der træffes, har været udrejst samtidig med, at de har modtaget arbejdsløshedsdagpenge m.v. med urette. Der kan ikke udbetales arbejdsløshedsdagpenge m.v., hvis medlemmet ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Med § 91 b får Pensionsstyrelsen hjemmel til på afgrænsede offentlige steder, at udsøge personer, der har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, beskæftigelsesmæssige og sociale ydelser under ophold i udlandet, ved opslag i e-Indkomstregistret.

Der er tale om opslag af enkeltstående CPR-numre i indkomstregistret, både når det drejer sig om medlemmer af en arbejdsløshedskasse, og når det drejer sig om personer, der er omfattet af § 91 b, stk. 4.

Der foretages ikke samkøring eller sammenstilling af personoplysninger ved sammenkobling af oplysninger fra allerede eksisterende registre, og der foretages ikke overførsel af data til et register for at udvide oplysningstyperne i registret.

Hvis opslaget viser, at der er tale om et medlem af en arbejdsløshedskasse, er personen i målgruppen for Pensionsstyrelsens tilsyns- og kontrolbeføjelser overfor arbejdsløshedskasser og arbejdsløshedskassernes medlemmer, jf. § 88 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og den videre sagsbehandling sker i overensstemmelse med reglerne i loven.

På samme måde vil den videre sagsbehandling af oplysningerne om en borger i en kommune ske i overensstemmelse med kommunens beføjelser overfor egne borgere.

Hvis der i forbindelse med et tilsyn træffes personer, der fx lige er landet med fly fra udlandet og det samtidig fremgår af indkomstregisteret, at personen modtager arbejdsløshedsdagpenge m.v., vil der være en stærk formodning for, at personen ikke opfylder betingelserne for at kunne modtage dagpenge, jf. beskrivelsen af de gældende regler i afsnit 3.1.7.1. Styrelsen vil sikre sig dokumentation for forholdet i form af kopi af personens pas med ud- og indrejsestempler med henblik på en nærmere undersøgelse.

Pensionsstyrelsen vil på samme måde sikre sig dokumentation i form af kopi af passet, hvis Pensionsstyrelsen i forbindelse med kontrollen får en formodning om, at en person uberettiget har modtaget sociale ydelser under ophold i udlandet. Dokumentationen vil snarest efter blive sendt til personens opholdskommune, som undersøger sagen og eventuelt træffer afgørelse over for borgeren. Se i øvrigt nærmere nedenfor om videregivelse af oplysninger fra Pensionsstyrelsen til personens opholdskommune.

Der vil ikke blive lagret data fra andre kontrollerede.

Medarbejdere fra Pensionsstyrelsen, der udfører kontrol efter bestemmelsen, skal bære synlig legitimation i form af id-kort fra Pensionsstyrelsen, således at det fremgår tydeligt for den kontrollerede, hvilken myndighed, der udfører kontrollen. Der skal endvidere udleveres skriftligt materiale med beskrivelse af formålet med kontrollen til den kontrollerede.

Det er Pensionsstyrelsen, der er dataansvarlig for behandlingen af personoplysninger i forbindelse med et tilsyn. Andre myndigheder, herunder myndigheder med hvem, der kan samarbejdes i forbindelse med et tilsyn, eksempelvis politi eller SKAT, vil således ikke have adgang til data eller det anvendte it-udstyr.

Pensionsstyrelsen vil udarbejde en sikkerhedsinstruks for overholdelse af § 41, stk. 3 i persondataloven.

3.1.7.4. Videregivelse af oplysninger om modtagere af kontanthjælp m.v. til opholdskommunen

Når Pensionsstyrelsen deltager i kontrolaktioner i lufthavne m.v. som led i tilsynet med dagpengemodtagere og i den forbindelse får mistanke til modtagere af kontanthjælp mv., der har opholdt sig i udlandet, vil Pensionsstyrelsen sikre sig dokumentation i form af kopi af passet. Herefter vil Pensionsstyrelsen underrette personens opholdskommune. Oplysningen videregives uden at borgerens samtykke er indhentet.

Det er et krav, at Pensionsstyrelsens indhentelse og videregivelse af oplysningerne sker inden for rammerne af persondataloven. Det vil bl.a. sige, at Pensionsstyrelsen skal overholde persondatalovens § 5, stk. 2, hvorefter senere behandling af oplysninger ikke må være uforenelig med de formål, som oplysningerne er indsamlet til. Pensionsstyrelsen kan herudover kun indhente oplysninger, der er relevante og tilstrækkelige, og de oplysninger, der indhentes, må ikke omfatte mere end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, jf. persondatalovens § 5, stk. 3.

Det er alene oplysningen om, at personen har opholdt sig i udlandet i en periode, som Pensionsstyrelsen videregiver til opholdskommunen. Opholdskommunen har selv oplysningen om, hvilke sociale eller beskæftigelsesmæssige ydelser, personen har modtaget i den givne periode.

Oplysningen om personens ophold i udlandet er i sig selv en oplysning omfattet af § 6, stk.1, nr. 6 i persondataloven. Men da videregivelsen af oplysningen om udlandsopholdet sker på baggrund af en formodning om, at personen uretmæssigt har modtaget sociale eller beskæftigelsesmæssige ydelser under udlandsopholdet, er videregivelsen omfattet af § 8 i persondataloven om videregivelse af særligt fortrolige oplysninger.

Videregivelsen af særligt fortrolige oplysninger på det sociale område kan i henhold til persondatalovens § 8, stk. 3 ske, når videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling. Pensionsstyrelsen videregiver oplysningerne om ophold i udlandet, når opslaget i indkomstregistret viser, at personen har modtaget sociale eller beskæftigelsesmæssige ydelser, der som udgangspunkt er uforeneligt med ophold i udlandet. Oplysningen om udlandsophold er afgørende for, at der kan træffes en rigtig afgørelse om, hvorvidt den pågældende var berettiget til ydelsen.

3.2. Andre ændringer

3.2.1. Præcisering af reglerne om sanktion til en person, der ikke har bekræftet sin tilmelding som arbejdssøgende rettidigt

3.2.1.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i lov og bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, for til- og afmelding som arbejdssøgende, skal en ansøger eller modtager af kontant-, starthjælp eller introduktionsydelse, der alene har ledighed som problem, bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende hver 7. dag.

De to første gange inden for 12 måneder, hvor en person ikke bekræfter sin tilmelding som arbejdssøgende rettidigt, får personen en skriftlig påmindelse og en frist til at bekræfte sin tilmelding fra jobcenteret. Personen bliver først afmeldt Jobnet som jobsøgende, hvis personen ikke bekræfter sin tilmelding som arbejdssøgende for fristen, som jobcenteret har givet.

Hvis personen inden for 12 måneder efter anden undladelse, igen undlader at bekræfte sin jobsøgning, afmeldes pågældende uden påmindelse og frist. Det samme sker i gentagelsestilfælde, indtil der er gået mere end 12 måneder mellem 2 undladelser.

En person, der er blevet afmeldt på grund af manglende bekræftelse af sin jobsøgning, får foretaget fradrag i hjælpen, jf. § 38, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik. Kommunen foretager fradraget fra bekræftelsen skulle have fundet sted og frem til, at pågældende igen har bekræftet sin tilmelding. Dette sker dog ikke, hvis baggrunden for den manglende bekræftelse ikke skyldes personens egne forhold, men fx it-nedbrud på Jobnet.

Bestemmelsen blev indsat i lov om aktiv socialpolitik som led i udmøntningen af Velfærdsreformen, jf. L 105 (Folketingssamling 2006-07) om forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov

om aktiv socialpolitik, lov om integration af udlændinge i Danmark, lov om statens uddannelsesstøtte og lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (Velfærdsreformen – forstærket indsats for at nedbringe ledigheden m.v.).

Ankestyrelsen har i en principafgørelse truffet afgørelse om, at en person ikke skulle have foretaget fradrag i kontanthjælpen, da personen i en 12 måneders periode kun havde undladt at bekræfte sin tilmelding to gange. Personen havde dog tidligere undladt at bekræfte sin tilmelding og havde der fået en frist til at bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende. Der var ved ingen af undladelserne gået mere end 12 måneder mellem hver undladelse. Personen blev derfor ved tredje undladelse afmeldt Jobnet som arbejdssøgende. Ankestyrelsen lægger i sin afgørelse vægt på, at det fremgår af § 38, stk. 2, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, at der ikke foretages fradrag i hjælpen første og anden gang inden for 12 måneder, hvor en person har undladt at bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende, hvis personen bekræfter sin tilmelding inden for den frist, som jobcenteret har fastsat. Ankestyrelsens afgørelse betyder, at en person skal have 3 undladelser inden for en periode på 12 måneder, før der kan foretages fradrag i hjælpen som følge af manglende bekræftelse af pågældendes tilmelding som arbejdssøgende.

3.2.1.2. Overvejelser

Bestemmelsen om, at der skulle gives en sanktion, hvis en person blev afmeldt som følge af manglende bekræftelse som arbejdssøgende hver 7. dag på Jobnet, blev indsat i lov om aktiv socialpolitik som led i udmøntningen af Velfærdsreformen.

Ankestyrelsens principafgørelse betyder, at en person skal have 3 undladelser inden for en periode på 12 måneder, før der kan foretages fradrag i hjælpen som følge af manglende bekræftelse af pågældendes tilmelding som arbejdssøgende.

På baggrund af Ankestyrelsens afgørelse svarer praksis ikke til intentionerne i Velfærdsreformen, og det foreslås derfor at præcisere reglen.

3.2.1.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at lov om aktiv socialpolitik præciseres, så det afgørende for, om en person er berettiget til kontant- eller starthjælp ved manglende bekræftelse af sin tilmelding som arbejdssøgende, er, om pågældende bliver afmeldt som arbejdssøgende.

Med præciseringen vil § 38, stk. 2, være i overensstemmelse med intentionerne bag Velfærdsreformen om ugentlig bekræftelse af tilmelding som arbejdssøgende på Jobnet, herunder at en person ikke er berettiget til kontant – eller starthjælp, hvis personen bliver afmeldt, og afmeldingen skyldes personens forhold.

Det foreslås, at der foretages en tilsvarende ændring af integrationsloven.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til § 1, nr. 4, og § 8, nr. 2 og 3.

3.2.2. Hjemmel til at delegerer kompetencen til arbejdsløshedskasserne til at træffe afgørelse om svig

3.2.2.1 Gældende ret

Den 1. juli 2003 blev de hidtidige regler for behandling af sager om svig ændret fra, at det alene var det daværende Arbejdsdirektorat (nu Pensionsstyrelsen), der traf afgørelse i sanktionssager, til at arbejdsløshedskasserne skulle træffe afgørelse som 1. instans i sanktionssager, hvor tilbagebetalingskravet var mindre end 25 gange den maksimale dagpengesats for fuldtidsforsikrede. I 2010 udgjorde dette beløb ca. 19.000 kr.

Pensionsstyrelsen træffer således kun afgørelse i de sager, hvor medlemmet har begået svig over for arbejdsløshedskassen, og hvor tilbagebetalingskravet er 25 gange den maksimale dagpengesats for fuldtidsforsikrede eller højere på høringstidspunktet eller højere.

Sanktionssager med tilbagebetalingskrav under beløbsgrænsen skal alene til behandling i Pensionsstyrelsen, såfremt medlemmet klager over arbejdsløshedskassens afgørelse.

Herudover træffer Pensionsstyrelsen afgørelse om sanktion for svig, hvis medlemmet skal slettes som medlem af en arbejdsløshedskasse for gentagen svig.

3.2.2.2. *Overvejelser*

Arbejdsløshedskasserne har allerede i dag kompetence til at træffe afgørelse som 1. instans i de sanktionssager, hvor medlemmet har begået uagtsomhed eller svig for mindre end 25 gange den maksimale dagpengesats for fuldtidsforsikrede på høringstidspunktet. Herudover har arbejdsløshedskasserne kompetence til at træffe afgørelse på en række områder, som er mindst lige så vidtgående for medlemmet som afgørelser om svig og slettelse for gentagen svig. Arbejdsløshedskassen træffer allerede i dag afgørelse om fx arbejdskrav, om slettelse grundet kontingentrestance eller gæld til arbejdsløshedskassen.

Det løbende tilsyn med arbejdsløshedskassernes administration viser, at kvaliteten af arbejdsløshedskassernes sagsbehandling generelt har været stigende. Dette sammenholdt med, at der i 2010 er indført regler om krav til arbejdsløshedskassernes sagsbehandling og afgørelser, herunder om partshøring af medlemmet inden arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om sanktion, og at medlemmet altid har mulighed for at benytte sin klageadgang til Pensionsstyrelsen, betyder, at der er sket en betydelig styrkelse af medlemmets retssikkerhed.

For så vidt angår Pensionsstyrelsens mulighed for at pålægge en arbejdsløshedskasse at indgive politianmeldelse mod et medlem, som har gjort sig skyldig i svig over for arbejdsløshedskassen, er det efter de nuværende regler Pensionsstyrelsen, der beder arbejdsløshedskassen om at anmelde medlemmet til politiet for overtrædelse af straffeloven, når tilbagebetalingsbeløbet, der skyldes svig, er større end 25 gange den maksimale dagpengesats for fuldtidsforsikrede.

Arbejdsløshedskassen foretager allerede i dag anmeldelse ved komplot, dokumentfalsk og ved slettelse for svig, med efterfølgende orientering til Pensionsstyrelsen.

Forslaget medfører, at det er arbejdsløshedskasserne, der skal foretage politianmeldelse, når arbejdsløshedskassen har truffet afgørelse om svig og tilbagebetalingsbeløbet, der skyldes svig, er større end 25 gange den maksimale dagpengesats for fuldtidsforsikrede.

Forslaget medfører ikke, at arbejdsløshedskasserne skal behandle flere sager om svig, eller at sager, som efter gældende regler ikke sanktioneres som svigagtige, nu skal sanktioneres som svigagtige. Arbejdsløshedskasserne skal heller ikke behandle eller registrere oplysninger i højere grad, end det sker nu, ligesom der ikke vil ske flere politianmeldelser på baggrund af delegationen af kompetence. Der er udelukkende tale om, at arbejdsløshedskasserne skal træffe en endelig, bindende afgørelse om sanktion for svig i stedet for at indstille en sanktion til Pensionsstyrelsen.

Der vil blive fastsat nærmere regler om anvendelsen af bestemmelsen, som bl.a. vil sikre, at den hidtidige praksis for at pålægge en sanktion fortsættes uændret.

Pensionsstyrelsen vil iværksætte kontrolinitiativer og føre målrettet tilsyn med sager om svig, der ikke er påklaget til styrelsen. Pensionsstyrelsen har endvidere mulighed for at ændre en arbejdsløshedskasses afgørelse om medlemmets rettigheder og pligter efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller pålægge arbejdsløshedskassen at træffe afgørelse om disse forhold. Arbejdsløshedskassens afgørelse kan ændres såvel til gunst som til ugunst for medlemmet. Dette fremgår af lovens § 88, stk. 3.

Det er på denne baggrund forsvarligt at udlægge kompetencen til at træffe afgørelse som 1. instans i sanktionssager fuldt ud til arbejdsløshedskasserne.

3.2.2.3. Lovforslagets indhold

Med henblik på at forenkle sagsbehandlingen administrativt og mindske sagsbehandlingstiden for medlemmet foreslås det, at kompetencen til at træffe afgørelse som 1. instans i sanktionssager, hvor tilbagebetalingsbeløbet er 25 gange den maksimale dagpengesats for fuldtidsforsikrede, delegeres fuldt ud til arbejdsløshedskasserne, jf. lovforslaget § 2, nr. 13.

Som konsekvens heraf ophæves lovens § 87, stk. 4, jf. lovforslaget § 2, nr. 14.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det er arbejdsløshedskassen, der træffer afgørelse i alle sager, hvor medlemmet ved svig eller uagtsomhed har fået udbetalt ydelser med urette, uanset tilbagebetalingsbeløbets størrelse. Hermed forenkles den administrative sagsbehandling, og medlemmet får dermed en kortere sagsbehandlingstid fra konstateringstidspunktet til der træffes afgørelse i 1. instans.

Videre medfører ændringen, at arbejdsløshedskassen også i sanktionssager, hvor tilbagebetalingsbeløbet er 25 gange den maksimale dagpengesats for fuldtidsforsikrede på høringstidspunktet, foretager anmeldelse til politiet for overtrædelse af straffeloven.

3.2.3. Konsekvensændringer som følge af organisationsændring i Beskæftigelsesministeriet

Arbejdsdirektoratet er nedlagt med virkning fra 31. december 2010, men allerede fra 8. oktober 2010 blev opgaverne på klagesagsområdet overført til Arbejdsskadestyrelsen, og opgaverne på tilsynsområdet blev overført til Pensionsstyrelsen. Der er derfor behov for at ændre bemyndigelser og øvrige bestemmelser i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik m.fl. fra Arbejdsdirektoratet til Arbejdsskadestyrelsen og /eller Pensionsstyrelsen. På tilsvarende måde skal den kompetence, der i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er givet til direktøren for Arbejdsdirektoratet i stedet gives til direktøren for Arbejdsskadestyrelsen og/eller direktøren for Pensionsstyrelsen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Udmøntning af en del af finanslovsaftalen for 2011 om at styrke indsatsen mod socialt bedrageri, forventes at medføre en nedsættelse af omfanget af socialt bedrageri. Initiativerne i aftalen sikrer, at flere af de personer, der uberettiget har modtaget sociale ydelser, bliver opdaget. Samtidig virker initiativerne præventivt ved at færre forventes at ville begå socialt bedrageri.

Det nuværende kendskab til omfanget af socialt bedrageri er yderst begrænset, hvorfor det ikke er muligt at skønne over den direkte eller indirekte effekt af initiativerne på de sociale ydelser. Grundlaget bag sådan en beregning vil være yderst tvivlsomt.

Der blev i aftalen afsat 20,2 mio. kr., til at implementere og igangsætte initiativerne i aftalen, hvor af nogle af midlerne har direkte tilknytning til de ændringer, der fremgår af dette lovforslag, mens andre er forbundet med etablering af kontrolteams i udlandet, samt implementering og analyse under Pensionsstyrelsen.

I de økonomiske og administrative bemærkninger er det dog alene konsekvenserne af dette lovforslag, der er beskrevet.

4.1. Sanktion ved uberettiget modtagelse af kontant- eller starthjælp under ophold i udlandet, jf. 3.1.1. og hyppigere samtaler de første 3 måneder efter, at der er rejst tvivl om en modtager arbejdsløshedsdagpenge, kontant- eller starthjælp eller introduktionsydelses generelle rådighed på baggrund af ophold i udlandet, jf. 3.1.4.

Forslaget om bedre opfølgning betyder, at personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, kontant- eller starthjælp uberettiget under ophold i udlandet, vil blive omfattet af nye sanktioner og et intensivt kontaktføreløb.

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at der årligt er 100 arbejdsløshedsdagpengemodtagere og 200 kontant- eller starthjælpsmodtagere, der uberettiget og mod bedre vidende modtager ydelser under ophold i udlandet. Det intensive kontaktføreløb i 13 uger vil for denne gruppe koste ca. 0,4 mio. kr. årligt.

Der indføres også nye sanktioner for kontant- og starthjælpsmodtagerne. 1. gang sanktionen gives, nedsættes hjælpen med 1/3 i 3 uger, hvilket skønnes at medføre mindredgifter på 0,6 mio. kr.¹ for de 200 personer, der årligt bliver omfattet.

Det skønnes, at ca. 5 pct. af de 200 personer vil blive omfattet af 2. gangs sanktionen, hvor hjælpen nedsættes med 1/3 i 20 uger. Dette vil medføre en mindredgift på 0,2 mio. kr. årligt.

Forslaget træder i kraft 1. juli 2011 og forventes derfor kun at have halv virkning i 2011. Forslaget vil være fuldt indfaset i 2012.

Forslaget skønnes fra 2012 samlet at medføre mindredgifter på 0,8 mio. kr. til kontanthjælp. Staten får en mindredgift på 0,2 mio. kr., og kommunerne får en mindredgift på 0,6 mio. kr.

Forslaget vil samlet medføre merudgifter på 0,4 mio. kr. til samtaler. Kommunerne vil fra 2012 få merudgifter til samtaler på 0,4 mio. kr., mens staten ikke har udgifter hertil.

Forslaget skønnes samlet at medføre offentlige mindredgifter på 0,1 mio. kr. i 2011, og mindredgifter på 0,4 mio. kr. årligt fra 2012 og frem.

På integrationslovens område forventes lovforslaget at medføre ubetydelige økonomiske konsekvenser.

Tabel 1. Økonomiske konsekvenser fordelt på stat og kommune. 2011 pl.

	2011	2012	2013	2014
Stat				
Kontanthjælp (passiv)	-0,1	-0,2	-0,2	-0,2
Kommune				
Kontanthjælp (passiv)	-0,3	-0,6	-0,6	-0,6
- Samtaler	0,3	0,4	0,4	0,4
I alt	-0,1	-0,4	-0,4	-0,4

4.2. Mulighed for opfølgning på sager, der rejses på baggrund af offentlige myndigheders kontrolaktioner, fx i lufthavne, jf. 3.1.2

Med forslaget vil Pensionsstyrelsen fremover også have mulighed for, at følge op på de sager, der rejses på baggrund af formodning om uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde eller ophold i udlandet. Der vil være et øget ressourceforbrug i styrelsen i denne forbindelse, som dækkes af den ekstra bevilling på 2 mio. kr. årligt, som blev afsat på Finansloven 2011 til at dække Pensionsstyrelsens omkostninger i forbindelse med aktionerne i lufthavne og andre grænseovergange, jf. afsnit 4.8.

¹ Der er regnet med, at halvdelen er forsørgere og halvdelen er ikke forsørgere, alle er over 25 år.

4.3. Indhentelse og videregivelse af oplysninger om sanktion til opholdskommunen uden samtykke, jf. 3.1.3

Forslaget skønnes kun at have ubetydelige økonomiske konsekvenser.

Kommunerne skal allerede i dag videregive oplysninger om sanktioner til den nye opholdskommune, hvis borgeren giver samtykke til dette.

4.5 Mulighed for virksomhedskontrol i andre kommuner og i sager, hvor der er en konkret formodning, jf. 3.1.5

Kommunerne har allerede i dag ansvaret for at sikre, at de ydelser, som kommunerne udbetaler, udbetales på et korrekt grundlag. Ved udvidelsen af kommunernes kontrolmuligheder i forbindelse med virksomhedsbesøg får kommunerne en bedre mulighed for at sikre, at borgere ikke samtidig med modtagelse af ydelser har arbejde uden at have oplyst dette til kommunen. Kommunerne får endvidere mulighed for også at oplyse konkrete sager som følge af udvidelsen af adgangen til at foretage kontrolbesøg i virksomheder.

Der skønnes ikke at være økonomiske merudgifter forbundet med forslaget.

4.6. Hjemmel til øget kontrol med udbetaling af ydelser (elektroniske spor), jf. 3.1.6

Med forslaget får Pensionsstyrelsen mulighed for i tilfælde af konkret formodning om uberettiget udbetaling at indhente oplysninger uden samtykke fra ydelsesmodtageren, for at kontrollere om udbetalingen af ydelsen er rigtig. Omfanget af bedrageri på dette område må antages at være begrænset, hvorfor de økonomiske konsekvenser af forslaget skønnes at være ubetydelige.

4.7. Kontrolaktioner, herunder fx i lufthavne, jf. 3.1.7

I Finansloven for 2011 er det politisk besluttet at udvide tilsynet med socialt bedrageri med kontrolaktioner i lufthavne og andre offentlige steder, hvor der er en formodning om at antræffe personer, som har været udrejst af Danmark, og som under opholdet i udlandet uberettiget har modtaget dagpenge. Hvert tilsyn vil kræve personale til bl.a. planlægning, gennemførelse og opfølgning. Det samlede antal aktioner skønnes at koste ca. 2 mio. kr. årligt, som blev afsat på Finansloven for 2011 til at dække Pensionsstyrelsens omkostninger i forbindelse med det øgede antal aktioner.

4.8. Vedr. præcisering af reglerne om sanktion til en person, der ikke har bekræftet sin tilmelding som arbejdssøgende rettidigt, jf. 3.2.1

Da der alene er tale om en præcisering af gældende regler, skønnes ændringen ikke at have økonomiske konsekvenser af betydning. Udgifterne til kontant- og starthjælp er omfattet af budgetgarantien. Kommunerne finansierer 30 procent af udgifterne til passiv kontant- og starthjælp og 30 eller 50 procent af udgifterne til aktiverede kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere.

Tabel 2. De samlede økonomiske konsekvenser af ændringen, fordelt på stat og kommuner.

	2011	2012	2013	2014
Stat	0	0	0	0
Kommuner	0	0	0	0
I alt	0	0	0	0

4.9. Hjemmel til at delegerer kompetencen til arbejdsløsheds-kasserne til at træffe afgørelse om sving
Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Lovforslagets samlede økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes at have begrænsede økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for borgerne.

Et medlem af en arbejdsløshedskasse skal allerede i dag medvirke til en sags oplysning og har pligt til af sig selv at oplyse om ethvert forhold, der kan have betydning for retten til at modtage arbejdsløshedsdagpenge og andre ydelser fra arbejdsløshedskassen.

En kontant- eller starthjælpsmodtager har allerede i dag pligt til at oplyse om ændringer, der kan have betydning for hjælpen, herunder arbejde og ophold i udlandet.

Forslaget om uddelegering af kompetencen til arbejdsløshedskasserne til at træffe afgørelse om svig betyder, at den administrative sagsbehandling forenkles, og at sagsbehandlingstiden i den enkeltes sag fra konstateringstidspunktet til der træffes afgørelse i 1. instans bliver kortere.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været sendt til høring hos følgende myndigheder, organisationer mv.:

Beskæftigelsesrådet, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, KL, Dansk Socialrådgiverforening, Ankestyrelsen, Statsforvaltningerne, Danske Handicaporganisationer, Det Centrale Handicapråd, Kristelig Fagbevægelse, Kristelig Arbejdsgiverforening, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige (ASE), Business Danmark, Danmarks Frie Fagforening, Datatilsynet, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af statsforvaltningsjurister, Frie Funktionærer, Jobrådgivernes Brancheforening, Kooperationen, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Rigsrevisionen, Rådet for Socialt Udsatte, Finanstilsynet og Finansrådet.

10. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for staten, regioner, kommuner og arbejdsløshedskasserne	Forslaget skønnes at medføre mindreudgifter til kontanthjælp på 0,1 mio. kr. i 2011 og 0,2 mio. kr. i hvert af årene 2012-2014 for staten. For kommunerne skønnes forslaget at medføre mindreudgifter til kontanthjælp på 0,3 mio. kr. i 2011 og 0,6 mio. kr. i hvert af årene 2012-2014.	Forslaget skønnes at medføre merudgifter til samtaler til sanktionerede kontanthjælpsmodtagere på 0,3 mio. kr. i 2011 og 0,4 mio. kr. i hvert af årene 2012-2014 for kommunerne. Forslaget skønnes at medføre merudgifter på 2 mio. kr. årligt i årene 2011-2014 for staten.
Administrative konsekvenser for	Ingen	Ingen

staten, regioner, kommuner og arbejdsløshedskasserne		
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen af betydning.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1-3.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at Arbejdsdirektoratets opgaver på tilsynsområdet er overført til Pensionsstyrelsen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.3

Til nr. 4

Efter de gældende regler i lov og bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, for til- og afmelding som arbejdssøgende skal en ansøger eller modtager af kontant-, starthjælp eller introduktionsydelse, der alene har ledighed som problem, bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende hver 7. dag.

De to første gange inden for 12 måneder, hvor en person ikke bekræfter sin tilmelding som arbejdssøgende rettidigt, får personen en skriftlig påmindelse og en frist til at bekræfte sin tilmelding fra jobcenteret. Personen bliver først afmeldt Jobnet som arbejdssøgende, hvis personen ikke bekræfter sin tilmelding inden for fristen, som jobcenteret har givet.

Hvis personen inden for 12 måneder efter anden undladelse, igen undlader at bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende, afmeldes pågældende uden påmindelse og frist. Det samme sker i gentagelsestilfælde, indtil der er gået mere end 12 måneder mellem 2 undladelser.

En person, der er blevet afmeldt på grund af manglende bekræftelse af sin tilmelding som arbejdssøgende får foretaget fradrag i hjælpen, jf. § 38, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik. Kommunen foretager fradraget fra bekræftelsen skulle have fundet sted og frem til, at pågældende igen har bekræftet sin tilmelding. Dette sker dog ikke, hvis baggrunden for den manglende bekræftelse ikke skyldes personens egne forhold, men fx it-nedbrud på Jobnet.

Bestemmelsen blev indsat i lov om aktiv socialpolitik som led i udmøntningen af Velfærdsreformen.

Ankestyrelsen har i Principafgørelse 175-10 truffet afgørelse om, at en person ikke skulle have foretaget fradrag i kontanthjælpen, da personen i en 12 måneders periode kun havde undladt at bekræfte sin tilmelding to gange. Personen havde dog tidligere undladt at bekræfte sin tilmelding og havde der fået en frist til at

bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende. Der var ved ingen af undladelserne gået mere end 12 måneder mellem hver undladelse. Personen blev derfor ved tredje undladelse afmeldt Jobnet som arbejdssøgende. Ankestyrelsen lægger i sin afgørelse vægt på, at det fremgår af § 38, stk. 2, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, at der ikke foretages fradrag i hjælpen første og anden gang inden for 12 måneder, hvor en person har undladt at bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende, hvis personen bekræfter sin tilmelding inden for den frist, som jobcenteret har fastsat.

Ankestyrelsens afgørelse betyder, at en person skal have 3 undladelser inden for en periode på 12 måneder, før der kan foretages fradrag i hjælpen som følge af manglende bekræftelse af pågældendes tilmelding som arbejdssøgende.

Det foreslås i § 1, nr. 4, at bestemmelsen i lov om aktiv socialpolitik § 38, stk. 2, præciseres, så reglen bringes i overensstemmelse med intentionen bag de regler, der er fastsat i medfør af lov nr. 176 af 27. februar 2007 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven, lov om statens voksenuddannelsesstøtte og lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (Velfærdsreformen – forstærket indsats for at nedbringe ledigheden m.v.), så det tydeligt fremgår, at det er afmeldingen som arbejdssøgende, der medfører, at personen skal have foretaget fradrag i hjælpen i perioden fra afmeldingen, og frem til tilmeldingen som arbejdssøgende sker igen.

Hvis den ledige ikke bekræfter sin tilmelding som arbejdssøgende senest på 7. dagen, vil pågældende få en påmindelse om at bekræfte sin tilmelding inden for 1 uge fra den dag, hvor den ledige senest skulle have bekræftet sin tilmelding første og anden gang dette sker inden for 12 måneder. Den ledige bliver ikke afmeldt. Hvis den ledige inden for 1-uges-fristen bekræfter sin tilmelding, vil den pågældende fortsat have ret til kontant- eller starthjælp. Hvis den ledige ikke bekræfter sin tilmelding inden for 1-uges-fristen, vil pågældende blive afmeldt som arbejdssøgende umiddelbart efter fristens udløb.

Hvis personen inden for 12 måneder efter anden undladelse, igen undlader at bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende, afmeldes pågældende uden påmindelse og frist. Det samme sker i gentagelsestilfælde, indtil der er gået mere end 12 måneder mellem 2 undladelser.

Den ledige vil herefter få foretaget fradrag i hjælpen fra afmeldingen, og indtil den pågældende igen er registreret som arbejdssøgende på Jobnet, jf. forslaget til § 38, stk. 2, i loven. Dette vil også være tilfældet i gentagelsestilfælde, indtil der er gået mere end 12 måneder mellem 2 undladelser.

Eksempel - Hvis personen ikke bekræfter sin tilmelding som arbejdssøgende på Jobnet den 5. januar 2010, får personen en frist til at bekræfte sin tilmelding (1. undladelse). Fristen er fastsat af jobcenteret. Personen bliver i denne periode ikke afmeldt. Hvis personen bekræfter sin tilmelding inden for fristen, får det ikke konsekvenser for udbetaling af hjælp til personen. Hvis personen ikke bekræfter sin tilmelding inden for fristen, bliver pågældende afmeldt. Personen har herefter ikke ret til hjælp fra afmeldingen og frem til, personen igen er tilmeldt som arbejdssøgende.

Den 21. december 2010 undlader personen igen at bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende (2. undladelse). Den pågældende får igen en frist til at bekræfte sin tilmelding og bliver ikke afmeldt under fristen. Hvis personen bekræfter sin tilmelding inden udløbet af fristen, får det ikke ydelsesmæssige konsekvenser for personen. Hvis personen ikke bekræfter sin tilmelding inden for fristen, skal der foretages fradrag i hjælpen for den periode, hvor personen er afmeldt.

Den 3. oktober 2011 undlader personen for tredje gang at bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende på Jobnet (3. undladelse). Personen afmeldes uden, at der igen gives en frist, da der ikke er gået 12 måneder siden sidste undladelse. Da personen er blevet afmeldt, er personen ikke berettiget til hjælp fra afmeldingen og frem til, pågældende igen er tilmeldt som arbejdssøgende.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.1.

Til nr. 5

Det foreslås, at overskriften efter § 41 ændres som følge af lovforslagets § 1, nr. 6 og 7, hvor det foreslås at indføre en administrativ sanktion i forbindelse med, at en person uberettiget og mod bedre vidende har modtaget hjælp under ophold i udlandet.

Til nr. 6 og 7 (§§ 42 og 43)

Forslaget til nyaffattelse af §§ 42 og 43 i lov om aktiv socialpolitik har til formål at sanktionere personer, som mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser samtidig med ophold i udlandet.

Efter de gældende regler i § 5 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen som udgangspunkt ikke udbetale hjælp til personer, der opholder sig i udlandet, fordi hjælpen er bestemt til at opfylde behov her i landet.

Kommunen kan dog i særlige tilfælde tillade, at hjælpen bevares under kortvarige ophold i udlandet. Det gælder, hvis 1) modtageren deltager i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller revalidering efter denne lov, 2) modtageren udøver aftalt eller fastsat samvær, som ikke kan foregå her i landet, med egne børn under 18 år, 3) modtageren har brug for nødvendig lægebehandling, som den pågældende ikke kan få her i landet eller 4) der i øvrigt foreligger ganske særlige forhold, f.eks. besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg. Det er en betingelse for at bevare retten til hjælpen under ophold i udlandet, at personen opfylder betingelserne for at modtage hjælp på udreisetidspunktet, og at de almindelige betingelser for at modtage hjælpen ikke tilsidesættes.

En person kan endvidere bevare retten til hjælpen, hvis pågældende er omfattet af en friperiode efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. En kontant- eller starthjælpsmodtager har krav på en friperiode, når pågældende deltager i et tilbud, der har en sammenhængende varighed på 12 måneder eller mere. I denne situation skal der ud over den fastlagte periode indlægges en friperiode på 1 måned, således at tilbudsperioden ikke overstiger 11 måneder inden for 12-måneders-perioden. Ankestyrelsen fandt i en afgørelse offentliggjort som Principafgørelse 0-54-99, at en ansøger var berettiget til at rejse til udlandet i juli måned 1998 uden at miste retten til kontanthjælp. Ankestyrelsen lagde vægt på, at rejsen fandt sted i en periode, hvor ansøger havde været aktiveret i mere end 11 måneder, hvorfor hun befandt sig i en aktiveringsfri periode, hvor hun ikke skulle stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Efter de gældende regler skal en kommune træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger, som krævet efter § 92, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter lov om aktiv socialpolitik. Efter lovens § 95 opkræver kommunen tilbagebetalingskravet efter de regler, som er fastsat af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren. Reglerne fremgår af bekendtgørelse nr. 1341 af 4. december 2007 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik. Der gælder en treårig forældelse for dette krav regnet fra hjælpens ophør uden, at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Efter § 12 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan domstolene idømme straf til borgere, der har begået groft uagtsomt bedrageri. Overtrædelser består i, at borgeren groft uagtsomt fremkalder, bestyrker eller udnytter en vildfarelse hos kommunen ved at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller ved at undlade at give oplysninger om forhold, der har betydning for hjælpen, jf. lovens § 11, stk. 1, nr. 1, og stk. 2. Grov uagtsomhed kan beskrives som en høj grad af uagtsomhed. Der skal foreligge en særligt markant afvigelse fra den adfærd, som man med rimelighed kunne kræve i den pågældende situation.

Bestemmelsen kan kun anvendes, hvis borgeren vildleder myndighederne i forbindelse med behandling af sager, der er omfattet af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Der kan kun idømmes straf, hvis borgeren ikke for den samme forbrydelse kan idømmes en hårdere straf efter straffeloven. Det drejer sig primært om bedrageribestemmelsen i § 279.

Borgeren skal derfor have en viden om, i hvilke tilfælde afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller fortielse vil kunne bringe myndigheden i en vildfarelse. En forudsætning for, at borgeren har denne viden, er, at myndigheden ved sagens oplysning anmoder borgeren om de oplysninger, myndigheden skal bruge for at afgøre, om hjælpen kan ydes, jf. § 10 om officialprincippet. Det er ligeledes vigtigt, at myndigheden skriftligt oplyser borgeren om, hvilke ændringer der kan have betydning for hjælpen, jf. § 12, stk. 1, nr. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Den foreslåede bestemmelse efter lovforslagets § 1, nr. 6 til nyaffattelse af § 42, stk. 1-3, i lov om aktiv socialpolitik ændrer ikke de allerede gældende regler om pligt til tilbagebetaling..

Nyaffattelsen af § 42, stk. 1-3, i lov om aktiv socialpolitik ændrer heller ikke de allerede gældende regler om, at en person, der ikke har oplyst om arbejde til kommunen og samtidig har modtaget hjælp, skal have en sanktion. Endelig ændres de sanktioner, som domstolene kan idømme efter § 12 b, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og § 279 i straffeloven, heller ikke.

Kommunen skal, når oplysningspligten efter § 11, stk. 2, i retssikkerhedsloven er tilsidesat, og personen fortsat modtager hjælp, i øvrigt sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt.

I forslaget til § 42, stk. 1-3, i loven foreslås det at indføre sanktioner for personer, der modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, og som mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser samtidig med, at personen har opholdt sig i udlandet. Bestemmelsen omfatter kontanthjælpsmodtagere over 25 år og kontanthjælpsmodtagere under 25 år, der forsørger eget barn i hjemmet eller har en dokumenteret psykisk lidelse som nævnt i § 25, stk. 2 nr. 2 og 3, samt gravide kontanthjælpsmodtagere under 25 år, der har passeret 12. svangerskabsuge. Bestemmelsen omfatter ikke kontanthjælpsmodtagere over 25 år, som er gift eller samlevende med starthjælps- eller introduktionsydelsesmodtagere. Forslaget gælder, uanset om hjælpen modtages alene på grund af ledighed eller på grund af problemer ud over ledighed.

At en ydelse er modtaget mod bedre vidende forudsætter, at det kan tilregnes modtageren, at ydelsen er modtaget på urigtigt grundlag. Kravet om mod bedre vidende er det samme som ond tro. Det vil sige, at personen vidste eller burde vide, at pågældende fx skulle have givet oplysninger til kommunen.

Det foreslås endvidere i forslaget til § 42, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, at den nedsatte hjælp gøres tilbagebetalingspligtig, hvis personen tre eller flere gange inden for de seneste 5 år uberettiget og mod bedre vidende har modtaget kontanthjælp samtidig med ophold i udlandet uden tilladelse fra kommunen.

Sanktionerne svarer til de sanktioner, der gives ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med uoplyst arbejde, og de foreslås udformet således:

1. gang: nedsættelse af hjælpen med 1/3 i tre uger (§ 42, stk. 1).
2. gang: nedsættelse af hjælpen med 1/3 i 20 uger (§ 42, stk. 2).
3. og flere gang(e): nedsættelse af hjælpen med 1/3 i 20 uger og tilbagebetaling af hjælpen for de 20 uger med nedsættelse (§ 42, stk. 3).

Hjælpen anses for modtaget mod bedre vidende og uberettiget på det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse herom. Hjælpen anses tilsvarende for modtaget uberettiget og mod bedre vidende to eller flere gange, når kommunen har truffet afgørelse herom to eller flere gange. Dette gælder uanset det tidsmæssige omfang af forseelsen, fx uanset om kontanthjælps/starthjælpsmodtageren har opholdt sig i udlandet 1 eller 3 uger uden at have fået kommunens tilladelse til dette.

For at kommunen kan træffe afgørelse om nedsættelse eller tilbagebetaling i gentagelsestilfælde, skal modtageren af hjælp have undladt at oplyse om arbejde til kommunen eller have opholdt sig i udlandet, efter at kommunen har truffet afgørelse om en sanktion for at have undladt at oplyse om arbejde til kommunen eller have opholdt sig i udlandet uden tilladelse. Det er således en forudsætning for anvendelse af forslagens § 42, stk. 2-3, i lov om aktiv socialpolitik, om gentagelsesvirkning, at kommunen har nået at træffe en førstegangsafgørelse om nedsættelse af hjælpen, før modtageren af hjælp på ny har undladt at oplyse om arbejde til kommunen eller har opholdt sig i udlandet uden tilladelse. Det vil sige, at hvis kommunen ikke har truffet afgørelse om en sanktion for en førstegangsforsøelse inden endnu en tilsidesættelse af oplysningspligten, kan den anden forseelse alene udløse en afgørelse om en førstegangssanktion.

I lovforslagets § 1, nr. 7, om forslag til nyaffattelse til § 43, stk. 1-2, i lov om aktiv socialpolitik foreslås indført sanktioner om tilbagebetaling for personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, stk. 4 eller stk. 12, § 25 a, eller personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, og som har uden kommunen tilladelse har opholdt sig i udlandet samtidig med, at de mod bedre vidende og uberettiget har modtaget hjælp. Bestemmelsen omfatter ude- og hjemmeboende kontanthjælpsmodtagere under 25 år, bortset fra personer under 25 år, der forsørger eget barn i hjemmet, og gravide kvinder under 25 år, der har passeret 12. svangerskabsuge. Bestemmelsen omfatter endvidere kontanthjælpsmodtagere under 25 år med dokumenteret bidragspligt overfor et barn, som modtager hjælp efter lovens § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, og engangshjælps- og starthjælpsmodtagere, samt kontanthjælpsmodtagere over 25 år, som er gift eller samlevende med en starthjælps- eller introduktionsydelsesmodtager. Persongruppen modtager en lavere ydelse end persongruppen i forslaget til nyaffattelsen af § 42, i loven og der gives derfor mulighed for en lempeligere afvikling af sanktionen end for personer, der er omfattet af forslaget til nyaffattelsen af § 42 om nedsættelse af hjælpen.

Nyaffattelsen af § 43, stk. 1-2, i loven supplerer den gældende regel om, at der skal ske tilbagebetaling, hvis en person ikke har oplyst om arbejde til kommunen og samtidig har modtaget hjælp uberettiget.

Hjælpen gøres første gang tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger og anden gang inden for de seneste 5 år med 1/3 i 20 uger. Hvis personen tre eller flere gange inden for de seneste 5 år har undladt at oplyse om arbejde til kommunen eller har opholdt sig i udlandet og samtidig mod bedre vidende og uberettiget har modtaget hjælp, skal hele hjælpen tilbagebetales i 20 uger for hver gang dette sker.

Sanktionerne svarer til de sanktioner, der gives ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med uoplyst arbejde, og de foreslås udformet således:

1. gang: tilbagebetaling af 1/3 af hjælpen i tre uger (§ 43, stk. 1).
2. gang: tilbagebetaling af 1/3 af hjælpen i 20 uger (§ 43, stk. 2, 1. pkt.).
3. og flere gang(e): tilbagebetaling af den fulde hjælp i 20 uger (§ 43, stk. 2, 2. pkt.).

En person, der overgår fra reglerne om hjælp efter integrationsloven til reglerne om hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, vil kunne få en sanktion efter § 43, stk. 2, uden at have modtaget en førstegangssanktion efter § 43, stk. 1 i lov om aktiv socialpolitik. Den førstegangssanktion, som pågældende får efter integrationsloven for uberettiget modtagelse af introduktionsydelse mod bedre vidende under ophold i udlandet.(jf. forslagens

§ 8 om sanktioner i integrationsloven), tæller således med. Det vil sige, at sanktioner efter §§ 42 og 43 samt efter integrationslovens § 31 a inden for de seneste 5 år lægges sammen, jf. forslagets § 42, stk. 2 og 3, og § 43, stk. 2.

Begge ægtefæller omfattes af sanktionen, i lighed med hvad der ellers gælder for sanktion ved manglende oplysning om arbejde samtidig med modtagelse af kontant- eller starthjælp. Tilsvarende gælder for personer, der lever i registreret parforhold. Dette indebærer fx, at hvis en ægtefælle er omfattet af § 42, stk. 1, og får sin hjælp nedsat med 1/3 i tre uger, skal hjælpen til den anden ægtefælle ligeledes nedsættes med 1/3 i de samme tre uger. Hvis begge ægtefæller har tilsidesat oplysningspligten, afvikles sanktionen først for begge ægtefæller som følge af den ene ægtefælles forhold. Herefter afvikles sanktionen for begge ægtefæller som følge af den anden ægtefælles forhold. For begge sanktioners vedkommende vil der være tale om førstegangssanktioner, såfremt det for begge ægtefæller er første gang, kommunen træffer afgørelse om nedsættelse af hjælpen på grund af, at en ægtefælle mod bedre vidende og uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet. Det forhold, at den ene ægtefælle mod bedre vidende og uberettiget har modtaget hjælp, har således ikke gentagelsesvirkning i forhold til den anden ægtefælle.

Kommunen træffer afgørelse om nedsættelse og tilbagebetaling af hjælpen.

Kommunen skal altid foretage en selvstændig, konkret og individuel prøvelse af, om betingelserne for at træffe afgørelse om en sanktion er opfyldt. Det afgørende er, om det på baggrund af de samlede oplysninger kan anses for tilstrækkeligt godtgjort, at der foreligger en situation, hvor personen mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser under ophold i udlandet. Det er i den forbindelse væsentligt, at den information, som kommunen skal give modtageren af hjælpen, skal være tilstrækkelig til, at borgeren kan eller bør kunne indse, at ophold i udlandet kan føre til, at pågældende ikke længere har ret til ydelsen, og at kommunen derfor skal give tilladelse til, at ydelsen opretholdes under ophold i udlandet.

Det afgørende for, hvilken sanktion en person er omfattet af ved gentagelsestilfælde, er, hvilken personkreds den pågældende tilhører på forseelsestidspunktet. En person, der modtager hjælp efter § 25 a i lov om aktiv socialpolitik, skal have en sanktion efter forslagets § 1, nr. 7 til § 43. Når samme person overgår til at modtage kontanthjælp efter fx § 25, stk. 1, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik, skal personen have en sanktion efter § 42, stk. 2 og 3, (gentagelsestilfælde) i loven.

Nedsættelserne bortfalder, hvis de ikke er afviklet inden 5 år efter, at kommunen har konstateret, at personen har opholdt sig i udlandet uden kommunens tilladelse og har modtaget ydelser mod bedre vidende og uberettiget.

Et tilbagebetalingskrav kan fastsættes, uanset at pågældende efterfølgende har fået et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget til nyaffattelse af §§ 42 og 43 i lov om aktiv socialpolitik har til formål at sanktionere personer, som mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser samtidig med ophold i udlandet. Det forudsættes derfor, at nedsættelse af hjælpen ikke medfører, at der i den anledning sker en tilsvarende generel forøgelse af hjælp i særlige tilfælde, jf. kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik, og særlig støtte, jf. § 34, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik.

Kommunens afgørelser efter forslaget til nyaffattelsen af §§ 42 og 43 i lov om aktiv socialpolitik kan indbringes for beskæftigelsesankenævnene efter de almindelige regler herom i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Nyaffattelsen af §§ 42 og 43 i lov om aktiv socialpolitik indebærer, at Pensionsstyrelsens mulighed for at indhente en redegørelse fra kommunen efter lovens § 45 fremover vil gælde ved mistanke om uberettiget

modtagelse af hjælp samtidig med arbejde eller ophold i udlandet. Pensionsstyrelsen kan ikke ændre i kommunens vurderinger og afgørelser i de enkelte sager.

Muligheden for at bede kommunen om en redegørelse i sager med mistanke om uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med ophold i udlandet vil være relevant i tilfælde, hvor Pensionsstyrelsen i forbindelse med kontrolaktioner i lufthavne og andre offentlige steder, får oplysninger om kontant- eller starthjælpsmodtagere, der kan være omfattet af sanktionsreglerne i §§ 42 og 43, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og 7.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. afsnit 3.1.1., 3.1.2. og 3.1.8.

Til nr. 8

De gældende bestemmelser i §§ 11 a og 11 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område indeholder regler om indhentelse og videregivelse af oplysninger i sager, hvor en borger søger om eller får hjælp efter sociallovgivningen. Persondatalovens regler om behandling af oplysninger mv. finder anvendelse, i det omfang reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område ikke udgør en særregulering heraf.

Ifølge § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan myndigheden efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, forlange, at bl.a. andre offentlige myndigheder giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen. Dette gælder også oplysninger om en persons rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, ligesom myndigheden kan indhente lægejournaler, sygehusjournaler eller udskrifter heraf. Myndigheden kan forlange, at der optages retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018, hvis oplysningerne ikke videregives.

Hvis de sociale myndigheder i medfør af § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har anmodet om oplysninger, har de myndigheder m.v., der er nævnt i bestemmelsen, pligt til at udlevere de nødvendige oplysninger til de sociale myndigheder. I det omfang bestemmelsen anvendes til at forlange oplysninger fra andre sociale myndigheder, fraviger § 11 a, stk. 1, reglerne i persondatalovens § 8, stk. 3, om sociale myndigheders adgang til at videregive særligt følsomme oplysninger, jf. Folketingstidende 2002-2003, tillæg A, side 3387.

§ 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område indebærer således, at en opholdskommune kun med samtykke fra den person, der søger om eller får kontant- eller starthjælp, kan forlange, at en tidligere opholdskommune skal videregive oplysninger om sanktioner efter §§ 36-43 i lov om aktiv socialpolitik.

Som noget nyt indfører forslaget til § 44 a en adgang for den nuværende opholdskommune til uden samtykke fra den, der søger om eller får kontant- eller starthjælp, at forlange oplysninger fra en tidligere opholdskommune om sanktioner efter §§ 36-43 i lov om aktiv socialpolitik.

Opholdskommunen kan dels få oplysning om en ansøgers tidligere opholdskommune fra ansøgeren selv, dels ved opslag i cpr.-registeret, som kommunerne har adgang til at foretage opslag i. Kommunerne må kun foretage opslag i cpr.-registeret, som er nødvendige og relevante for en sags behandling.

Forslaget til § 44 a, 1. pkt., indebærer, at den nuværende opholdskommune fra en tidligere opholdskommune kan indhente oplysninger om sanktioner efter §§ 36-43 i lov om aktiv socialpolitik, hvis oplysningerne herom er nødvendige for opholdskommunens behandling af en konkret sag. Opholdskommunen kan således kun indhente oplysninger om sanktioner efter §§ 36-43 i lov om aktiv socialpolitik, som er nødvendige for, at opholdskommunen aktuelt kan træffe en korrekt afgørelse. Det kan fx være tilfældet, hvor den nuværende opholdskommune skal træffe afgørelse om kontant- eller starthjælp til en borger, som netop er flyttet til kommunen, og hvor igangværende sanktioner meddelt af den tidligere opholdskommune derfor kan få

betydning for den nuværende opholdskommunes afgørelse af, om der skal foretages fradrag i hjælpen. Det kan også være tilfældet, hvor den nuværende opholdskommune skal træffe afgørelse om sanktioner efter §§ 36-43 i lov om aktiv socialpolitik, og hvor sanktioner meddelt af den tidligere opholdskommune har betydning for sanktionsmulighederne, fx om en tidligere afgørelse om sanktion til en borger medfører, at den nuværende opholdskommune i den aktuelle sag skal træffe afgørelse om en gentagelsessanktion. Dette vil ske automatisk, hvis borgeren ikke var flyttet til en anden kommune.

Opholdskommunen kan derimod ikke indhente oplysninger om sanktioner, der på indhentelsestidspunktet ikke kan få betydning for sanktionsmulighederne for den nuværende opholdskommune. Det vil fx være tilfældet, hvis der er gået mere end 5 år fra det tidspunkt, hvor der er givet en sanktion efter § 42, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, fordi en person har arbejdet uden at oplyse dette til kommunen, efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. I denne situation er den tidligere sanktion ikke relevant i forhold til opholdskommunens eventuelle senere sanktioner i samme type sag.

Forslaget til § 44 a, 1. pkt., indebærer endvidere, at den tidligere opholdskommune har pligt til at videregive oplysninger om eventuelle sanktioner, hvis den nuværende opholdskommune anmoder herom.

Forslaget til § 44 a, 2. pkt., indebærer, at opholdskommunen uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke skal forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Når opholdskommunen indhenter oplysninger fra en tidligere opholdskommune, skal opholdskommunen sikre, at oplysningspligten i persondatalovens § 29 overholdes.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. afsnit 3.1.3.

Til § 2

Til nr. 1, 2, 3, 4 og 5

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at Arbejdsdirektoratets opgaver på klagesagsområdet er overført til Arbejdsskadestyrelsen og opgaverne på tilsynsområdet er overført til Pensionsstyrelsen.

Til nr. 6, 10, 11, 15, 17, 18, 19, 27, 31 og 32

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at Arbejdsdirektoratets opgaver på klagesagsområdet er overført til Arbejdsskadestyrelsen og opgaverne på tilsynsområdet er overført til Pensionsstyrelsen. For at begge styrelser kan behandle henholdsvis klagesager og tilsynssager på deres områder, er der behov for, at begge styrelser får kompetence i forhold til disse bestemmelser.

Hidtil er klagesager og tilsynssager vedrørende arbejdsløshedsforsikring blevet behandlet i den samme styrelse, nemlig Arbejdsdirektoratet. I sagsbehandlingen har det derfor været muligt at se i styrelsens journalsystem, om der var andre sager på den samme person og om den samme problemstilling. Som led i styrelsens tilsynsarbejde har det været fast praksis at undersøge, om sager på personer (CPR-numre), der var udtrukket til at indgå i tilsynsarbejdet, også var blevet påklaget og var under behandling eller afsluttet i styrelsen som en klagesag. Hvis sagen verserede som en klagesag, blev sagen ikke også rejst som en tilsynssag. På tilsvarende måde har der været mulighed for at undersøge, om der allerede var en tilsynssag på en person, der havde påklaget en a-kasses afgørelse. Af hensyn til borgerens retssikkerhed og en smidig administration af arbejdsløshedsforsikringen skal det samme kunne lade sig gøre fremover, selvom sagsbehandlingen nu foregår i henholdsvis Arbejdsskadestyrelsen for så vidt angår klagesagerne og Pensionsstyrelsen for så vidt angår tilsynssagerne.

Der er allerede i lovens § 91, stk. 8, hjemmel til, at der til brug ved administrationen af denne lov kan indhentes oplysninger fra andre offentlige myndigheder. Ændringen i lovforslagets § 2, nr. 10 af lovens § 91, stk. 8, der bliver stk. 9, indebærer, at den adgang fremover tillægges såvel direktøren for

Arbejdsskadestyrelsen som direktøren for Pensionsstyrelsen. Det indebærer, at der også er ret til at udveksle oplysninger om eventuelle personsager (CPR-numre) mellem de 2 styrelser. Dette kan ske også digitalt.

Til nr. 7

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1

Til nr. 8

Efter de gældende regler i § 74 g, stk. 6, er der givet bemyndigelse for beskæftigelsesministeren til efter forhandling med Beskæftigelsesrådet at fastsætte nærmere regler om selvstændig bibeskæftigelse samtidig med efterløn. Med forslaget præciseres det, at hjemlen til at fastsætte regler også omfatter enkeltstående arbejdsopgave, der har karakter af selvstændig virksomhed.

Til nr. 9 og 12

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1

Til nr. 13

Efter forslaget til ændring i arbejdsløshedsforsikringslovens § 87, stk. 1, er det arbejdsløsheds-kassen, der træffer afgørelse som 1. instans i sanktionssager, hvor medlemmet ved svig eller uagtsomhed har fået udbetalt ydelser med urette.

Herudover er det arbejdsløsheds-kassen, der foretager anmeldelse til politiet for overtrædelse af straffeloven. Forlaget betyder, at sagsbehandlingen forenkles rent administrativt, og at sagsbehandlingstiden, fra konstateringstidspunktet til der træffes afgørelse i 1. instans, formindskes. Pensionsstyrelsen iværksætter efter lovens ikrafttræden kontrolinitiativer målrettet tilsyn med sager om svig, der ikke er påklaget til styrelsen.

Til nr. 14

Ændringen er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 13.

Til nr. 16

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1

Til nr. 20

Efter forslaget til den nye bestemmelse i arbejdsløshedsforsikringslovens § 91, stk. 7, kan Direktøren for Pensionsstyrelsen uden samtykke forlange at få nødvendige oplysninger fra pengeinstitutter om bestemte dagpenge- eller efterlønsmodtageres hævninger eller indsættelser foretaget i udlandet. Oplysninger kan indhentes, når der er en begrundet formodning for, at et medlem af en arbejdsløsheds-kasse i forbindelse med et udlandsophold uberettiget har modtaget dagpenge eller efterløn fra kassen, og oplysninger om udlandsopholdet ikke kan indhentes på anden måde. Oplysningerne kan sammenstilles med øvrige oplysninger, som kassen er i besiddelse af med henblik på kontrol af, om der er sket misbrug i forbindelse med udbetaling af dagpenge eller efterløn.

Forslaget betyder, at Pensionsstyrelsen uden samtykke fra medlemmet kan indhente oplysninger om hævninger eller indsættelser foretaget i udlandet fra pengeinstitutter til brug for kontrol i sager om fejludbetaling af ydelser.

Forslaget indebærer, at Pensionsstyrelsen kan få oplyst, om medlemmet har foretaget hævninger fra sin danske konto i udlandet i en given periode, og om medlemmet modtager udenlandsk løn mv. Oplysninger om kontobevægelser i udlandet vil således kunne dokumentere ikke oplyste ophold i udlandet og lønarbejde eller indtægt fra udlandet.

Pensionsstyrelsens kontrol foretages på baggrund af en begrundet formodning for, at medlemmet ikke har oplyst om ophold udenfor Danmark, eller at medlemmet ikke har oplyst om indtægt fra udlandet.

Lovforslaget udvider alene adgangen til at indhente oplysninger om økonomiske forhold til en række begrænsede og nødvendige oplysninger fra pengeinstitutter, der ikke kan indhentes efter de gældende regler.

Pensionsstyrelsen vil efter forslaget alene kunne indhente oplysninger fra pengeinstitutter, hvis oplysninger om udlandsopholdet ikke kan indhentes på anden måde

Pensionsstyrelsen kan til brug for sit tilsyn alene indhente oplysninger fra pengeinstitutter, der ikke i forvejen kan indhentes via indkomstregisteret.

Forslaget til bestemmelsen betyder, at pengeinstitutters udlevering af de nødvendige oplysninger til Pensionsstyrelsen, vil blive betragtet som berettiget, jf. lov om finansiel virksomhed. Oplysningspligten vil kun omfatte oplysninger vedrørende enkeltpersoner, som pengeinstituttet er i besiddelse af.

Oplysningspligten indebærer således ikke, at pengeinstituttet skal indsamle oplysninger alene med henblik på at videregive disse til Pensionsstyrelsen.

Til nr. 21

Ændringen er en konsekvensændring som følge af § 2, nr. 20.

Til nr. 22

Ændringen er en konsekvensændring som følge af § 2, nr. 20 og 21.

Til nr. 23 og 24

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Til nr. 25

Det foreslås i *stk. 1*, at der kan føres tilsyn på offentlige steder, hvor det må formodes, at man vil træffe personer, der har været udrejst af Danmark, og som under opholdet i udlandet uberettiget kan have modtaget dagpenge.

Relevante steder kunne være steder, hvor der er international trafik, fx:

- lufthavne
- færgehavne
- rastepladser, hvor busselskaber m.v., der vender hjem fra udlandet, gør ophold.

Der er ikke tale om et tvangsindgreb uden for strafferetsplejen, da der kun må ske kontrol på offentligt tilgængelige steder.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, der træffes i kontroløjemed, har pligt til at identificere sig med CPR-nummer og navn, således at der kan foretages kontrolopslag i indkomstregisteret med henblik på at identificere, om personen modtager sociale eller beskæftigelsesmæssige ydelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at Pensionsstyrelsen kan undersøge og behandle oplysninger, der er fremkommet i forbindelse med kontrolaktioner (lufthavnstilsyn mv.) vedrørende personer, hvor der er en konkret formodning om, at de har overtrådt rådighedsforpligtelsen i § 62.

Det foreslås i *stk. 4*, at Pensionsstyrelsen kan undersøge og videregive oplysninger, der er fremkommet i forbindelse med kontrolaktioner vedrørende personer, hvor der er en konkret formodning om at personen under ophold i udlandet uberettiget har modtaget sociale ydelser. Med sociale ydelser menes kontanthjælp, starthjælp, integrationsydelse, sygedagpenge m.v.

Det foreslås i *stk. 5*, at medarbejderen fra Pensionsstyrelsen i forbindelse med kontroller bærer synlig legitimation i form af id-kort fra Pensionsstyrelsen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. afsnit 3.1.7.3 og 3.1.7.4.

Til nr. 26

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Til nr. 28, 29 og 30

Arbejdsløshedskassernes afgørelser i konkrete sager er tidligere blevet indbragt for direktøren for Arbejdsdirektoratet. Med organisationsændringen i Beskæftigelsesministeriet er kompetencen overgået til direktøren for Arbejdsskadestyrelse og direktøren for Pensionsstyrelsen.

Pensionsstyrelsen udsendte skrivelse nr. 9643 af 12. november 2010 med titlen ”Arbejdsdirektoratets opgaver flytter til Arbejdsskadestyrelsen og Pensionsstyrelsen”. Heri beskrives i bilag 2 den nye kompetencefordeling mellem Arbejdsskadestyrelsen, Pensionsstyrelsen og Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Der vil blive fastsat nærmere regler om klage over a-kassernes afgørelser i medfør af lovens § 98 stk. 1, og kompetencefordelingen, som den er beskrevet i bilag 2 i skrivelse nr. 9643 af 12. november 2010, vil blive lagt til grund.

Til § 3

Til nr. 1

Fra den 1. januar 2011 ændrede ministeren ved en større organisationsomlægning i Beskæftigelsesministeriet opgavefordelingen, idet Arbejdsdirektoratets opgaver overgår til henholdsvis Arbejdsskadestyrelsen og Pensionsstyrelsen. Det foreslås derfor i lovforslagets § 2, nr. 1, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes muligheder for at udføre opgaver efter denne lov uden forudgående indstilling fra styrelser under Beskæftigelsesministeriet.

Til nr. 2 og 3

Det fremgår af lovens § 21 a, stk. 1 og 2, at modtager jobcenteret/kommunen meddelelse om, at der ved offentlige myndigheders kontrolaktioner er rejst tvivl om den generelle rådighed for en dagpengemodtager, som anmoder om dagpenge, hhv. for en kontant- eller starthjælpsmodtager, skal jobcenteret/kommunen straks indkalde personen til en individuel jobsamtale, der skal afholdes inden for 1 uge fra modtagelse af meddelelsen.

Som noget nyt gælder dette også, hvis det ved en offentlig myndigheds kontrolaktion i fx lufthavne er konstateret, at en person har opholdt sig i udlandet, og der på den baggrund er rejst tvivl om personens generelle rådighed.

Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 2 og 3, til ændring af 21 a, stk. 1 og 2, at jobcenteret/kommunen – hvis tvivlen om den generelle rådighed skyldes, at personen har opholdt sig i udlandet – herefter skal afholde en individuel samtale hver 14. dag, indtil der er gået 3 måneder fra første samtale.

Der vil som udgangspunkt ikke være tvivl om en dagpengemodtagers generelle rådighed, hvis den pågældende har meddelt sin arbejdsløshedskasse om sit ophold i udlandet forud herfor, eller hvis den pågældende ikke har anmodet om dagpenge for den periode, hvor den pågældende har opholdt sig i udlandet. Den pågældende vil ikke have ret til dagpenge under udlandsopholdet.

Der vil som udgangspunkt heller ikke være tvivl om en kontant- eller starthjælpsmodtagers generelle rådighed, hvis personen har fået kommunens tilladelse efter § 5, i lov om aktiv socialpolitik, til at bevare sin

ydelse under ophold i udlandet fx for at besøge en alvorligt syg nær pårørende eller under en friperiode efter § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det hyppigere samtaleforløb skal sikre, at der følges op på, om en person fortsat står til rådighed og sikre, at personen får den rette indsats for at bringe den pågældende tættere på eller tilbage på arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. afsnit 3.1.4.

Til nr. 4

Som følge af ændringerne af § 21 a, stk. 1 og 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ændres henvisningen i § 21 a, stk. 3, i loven, således at det fremgår, at det kun er personer, der ikke er omfattet af ændringen i lovens § 21 a, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2. 2. pkt., som er omfattet af bestemmelsens stk. 3. Det betyder, at personer, hvor tvivlen om deres generelle rådighed skyldes ophold i udlandet, ikke skal aktiveres i henhold til stk. 3. Det skal alene personer, der udfører ”sort arbejde”.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Arbejdsdirektoratet er nedlagt, og klagesagerne er overflyttet til Arbejdsskadestyrelsen.

Til § 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Arbejdsdirektoratet er nedlagt, og opgaverne er overflyttet til Pensionsstyrelsen.

Til § 5

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Arbejdsdirektoratet er nedlagt og tilsynsopgaverne er overflyttet til Pensionsstyrelsen.

Til § 6

Til nr. 1.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at ressortansvaret for lov om den sociale pensionsfond ved kongelig resolution af 7. april 2009 er overført til Beskæftigelsesministeriet.

Til § 7

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget i lovforslagets § 7, nr. 2, om nye 3.-5. pkt. i § 12 a, stk. 1.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i § 12 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan kommunerne alene foretage kontrolbesøg i virksomheder som stikprøvekontrol, og kontrollen har ikke kunnet anvendes til at oplyse konkrete sager, fx en konkret tilbagebetalings sag.

Med forslaget til § 12 a, stk. 1, 3. pkt., foreslås det, at kontrollen kan foregå som generel kontrol, herunder stikprøvekontrol eller som kontrol i en enkelt sag for at kontrollere, om der er sket fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser.

Dette kan fx være i forbindelse med en enkeltsag, hvor kommunen har en konkret formodning om, at borgeren modtager ydelser samtidig med, at pågældende har arbejde. Kommunen kan i denne situation foretage kontrolbesøg i virksomheden for at konstatere, om borgeren opholder sig og arbejder på virksomheden.

Det samme vil gøre sig gældende, hvis kommunen har en konkret formodning om, at der er i en virksomhed er flere ansatte, som ikke har oplyst om arbejde samtidig med, at de modtager ydelser. Formodningen kan fx opstå på baggrund af en henvendelse fra en anden borger. Kommunen kan i denne situation foretage kontrolbesøg i virksomheden. Hvis det konstateres, at flere ydelsesmodtagere fra egen eller andre kommuner har arbejde i virksomheden, kan oplysningerne indgå i kommunens sager vedrørende egne borgere. Kommunen skal samtidig give de andre kommuner oplysning om, at der er antruffet personer i forbindelse med den pågældende virksomhedskontrol.

Kontrollen foretaget efter § 12 a er således rettet mod borgeren for at afsløre et evt. misbrug af sociale og beskæftigelsesmæssige ydelser.

Med forslaget til § 12 a, stk. 1, 4. pkt., foreslås det, at kommunen kan foretage kontrol med virksomheder, som ligger i kommunen. Forslaget er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 12 a, stk. 1, 2. pkt., hvorefter det er den kommune, som virksomheden ligger i, der kan foretage kontrollen.

Med forslaget til § 12 a, stk. 1, 5. pkt., foreslås det, at kommunerne også får mulighed for at foretage kontrol med virksomheder i andre kommuner efter aftale med den kommune, som virksomheden ligger i. Baggrunden for, at et kontrolbesøg i en virksomhed, som ikke ligger i den kontrollerende kommune, skal aftales med den berørte kommune, er, at undgå at virksomheder bliver udsat for, at flere kommuner i tæt tidsmæssig sammenhæng foretager kontrolbesøg på samme virksomhed. Den berørte kommune vil være vidende om, hvorvidt andre kommuner planlægger kontrolbesøg eller umiddelbart forinden har foretaget kontrolbesøg i en virksomhed og kan derfor oplyse dette til den kommune, der ønsker at foretage kontrolbesøg i virksomheden. Kommunen, der ønsker at foretage kontrolbesøget, vil i denne situation være afskåret fra at gennemføre kontrolbesøget her og nu, men kan på et senere tidspunkt indgå aftale med den berørte kommune om at gennemføre et kontrolbesøg i virksomheden. Det vil altid bero på en konkret vurdering, om en kommunes kontrolbesøg kan gennemføres. I vurderingen skal det afvejes, om hensynet til den konkrete virksomhed vejer tungere end kontrolkommunens formål med at gennemføre kontrolbesøget. Samtidig forudsættes det, at hvis en eller flere kommuner umiddelbart inden har foretaget kontrolbesøg i virksomheden, har disse kommuner videregivet oplysninger til kontrolkommunen om kommunens borgere.

Foretages kontrollen i samarbejde med andre myndigheder, fx Pensionsstyrelsen (tidligere Arbejdsdirektoratet), skal de respektive myndigheder hver især følge hjemlen i deres egen lovgivning.

Hvis en kommune under et virksomhedsbesøg bliver opmærksom på borgere fra andre kommuner, har kontrolkommunen mulighed for at undersøge forholdene vedrørende borgerne fra den anden kommune. Kontrolkommunen har herefter – som det allerede gælder i dag - mulighed for at underrette opholdskommunen om resultatet af kontrollen i forhold til opholdskommunens borgere. Det anbefales, at der kommunerne imellem indgås aftaler om, at kontrolkommunen undersøger ansættelsesforholdene for andre kommuners borgere ved kontrolbesøg i virksomheder. Det anbefales også, at det aftales, at

kontrolkommunen underretter opholdskommunen, hvis kontrolkommunen under et kontrolbesøg møder – og undersøger forhold vedrørende - borgere fra andre kommuner, der ikke har oplyst kommunen om ansættelsen i virksomheden. I forhold til samarbejdet, skal kommunerne være opmærksomme på, at udveksling af oplysninger skal ske inden for rammerne af forvaltningsloven og persondataloven.

Den undersøgelse, som den kontrollerende kommune foretager af en anden kommunes borger, er en indhentelse af oplysninger om de forhold, der er nævnt i den gældende § 12 a, stk. 8, (navn, adresse og fødselsdato, ansættelsesperiode og løn – og ansættelsesvilkår, samt om borgeren aktuelt modtager sociale eller beskæftigelsesmæssige ydelser). Baggrunden for indhentelse er, at borgeren fra den anden kommune befinder sig på den virksomhed, hvor der foretages kontrolbesøg, og derfor mødes af den kontrollerende kommune i den forbindelse.

Kontrolkommunen behandler og træffer alene afgørelser i sager om kontrolkommunens egne borgere. Når kontrolkommunen har videregivet oplysninger til andre kommuner om deres borgere, som er blevet omfattet af kontrollen, foretager kontrolkommunen sig ikke yderligere overfor disse borgere.

Når kontrolkommunen har videregivet oplysningerne til borgerens opholdskommune, skal kontrolkommunen sikre sig, at oplysningerne ikke opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles..

Der kan kun foretages kontrol af borgerens løn- og ansættelsesforhold efter § 12 a, hvis borgerens sag behandles eller er behandlet efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale områdes regler, eller hvis borgeren modtager en ydelse, som beregnes på grundlag af ægtefællernes samlede indtægter. Anvendelsesområdet for retssikkerhedsloven eller dele heraf fremgår af retssikkerhedsbekendtgørelsen.

Når kommunerne foretager tvangsindgreb, herunder kontrolbesøg i virksomheder, skal reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter følges. Hvor der foreligger mistanke om et strafbart forhold, skal kommunen være opmærksom på bl.a. bestemmelserne i §§ 9 og 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Om forholdet mellem den foreslåede bestemmelse i § 12 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter henvises til pkt. 3.1.5. i de almindelige bemærkninger.

Eftersynet omfatter også selvstændige erhvervsdrivende, herunder også tilfælde hvor ægtefællen er ansat hos den selvstændigt erhvervsdrivende.

Hvis de oplysninger, der er fremkommet ved eftersynet, indgår i en sag, der behandles lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal der partshøres om oplysningerne i overensstemmelse med forvaltningslovens regler.

Pensionsstyrelsen yder vejledning i forbindelse med tilrettelæggelse og udførelsen af kontrol.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslagets pkt. 3.1.5.

Til § 8

Til nr. 1 og 2

Efter integrationslovens § 27, stk. 1, har kommunalbestyrelsen pligt til at undersøge og vurdere, om en introduktionsydelsesmodtager lever op til sin rådighedsforpligtelse. Modtager kommunalbestyrelsen på baggrund af en offentlig kontrolaktion oplysninger, som rejser tvivl, om udlændingen opfylder sin rådighedsforpligtelse, skal udlændingen straks indkaldes til en individuel samtale, der skal afholdes inden 1 uge fra det tidspunkt, hvor oplysningen er modtaget, jf. § 27, stk. 3. Såfremt kommunalbestyrelsen modtager meddelelse om, at der ved offentlig myndigheders kontrolaktioner er rejst tvivl om en introduktionsydelsesmodtager lever op til sin rådighedsforpligtelse på grund af ophold i udlandet vil kommunalbestyrelsen således være forpligtet til hurtigst muligt at indkalde den pågældende til en samtale. Det kan være tilfældet, hvis kommunalbestyrelsen får oplysninger om en introduktionsydelsesmodtagers udlandsophold fra en offentlig myndigheds kontrolaktion, f.eks. i en lufthavn.

Der vil som udgangspunkt ikke være tvivl om udlændingen lever op til sin rådighedsforpligtelse i tilfælde, hvor udlændingen forud for udlandsopholdet har fået kommunalbestyrelsens tilladelse til at modtage ydelsen under et kortere ophold i udlandet. Om situationer, hvor kommunalbestyrelsen kan give en sådan tilladelse, henvises til § 5 i lov om aktiv socialpolitik.

Efter den foreslåede § 27, stk. 3, 2. pkt., skal kommunalbestyrelsen, hvis det er konstateret, at udlændingen uberettiget har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet, herefter afholde en individuel samtale med udlændingen hver 14. dag, indtil der er gået 3 måneder fra første samtale.

Det hyppigere samtaleforløb skal sikre, at der følges op på, om udlændingen fortsat står til rådighed og sikre, at udlændingen får den rette indsats for at bringe den pågældende tættere på eller tilbage på arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt.

Det foreslåede § 27, stk. 3, 2. pkt. svarer til den foreslåede bestemmelse i § 21 a, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovforslagets § 3, nr. 3.

Til nr. 3 og 4

Efter integrationslovens § 30 a, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen foretage fradrag i introduktionsydelsen, hvis en udlænding, der ikke har problemer ud over ledighed, har undladt at bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende mindst hver syvende dag. Der foretages dog ikke fradrag i introduktionsydelsen første og anden gang den pågældende har undladt at bekræfte sin tilmelding inden for 12 måneder, hvis den pågældende bekræfter sin tilmelding inden for en frist fastsat af jobcentret, jf. § 30 a, stk. 5.

Bestemmelsen i § 30 a, stk. 5, svarer til den gældende bestemmelse i § 38, stk. 2, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, der foreslås ændret således, at fradrag i forbindelse afmelding fremover foretages i overensstemmelse med de regler om afmelding som arbejdssøgende, der fastsættes i bekendtgørelsesform.

Det foreslås på den baggrund, at integrationslovens § 30 a, stk. 5, ophæves, og at der i stedet i en bekendtgørelse fastsættes nærmere regler om kommunalbestyrelsens adgang til at foretage afmelding i forbindelse med manglende bekræftelse af tilmelding som arbejdssøgende. Afgørende for om en udlænding er berettiget til introduktionsydelse ved manglende bekræftelse af tilmelding som arbejdssøgende vil fremover være, om udlændingen bliver afmeldt som arbejdssøgende og afmeldingen ikke skyldes udlændingens egne forhold.

Efter integrationslovens § 29, stk. 5, kan ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætte nærmere regler om fradrag i eller nedsættelse af eller ophør af introduktionsydelsen. Det er hensigten i medfør af denne bestemmelse, at fastsætte nærmere regler om, hvornår manglende bekræftelse af tilmelding som arbejdssøgende og deraf følgende afmelding medfører fradrag i introduktionsydelsen. Det er hensigten at fastsætte regler, som er parallelle med de regler, som beskæftigelsesministeren fastsætter i medfør af § 11,

stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, således at adgangen til at foretage fradrag er ens for modtagere af kontant- og starthjælp og introduktionsydelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, jf. afsnit 3.2.1.

Til nr. 5 og 6

Efter den gældende bestemmelse i integrationslovens § 31 a, stk. 1, 1. pkt, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at introduktionsydelsen er tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger, hvis en udlænding er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende har undladt at oplyse om efter § 49, stk. 2.

Den foreslåede ændrede affattelse af § 31 a, stk. 1, 1. pkt., indebærer, at kommunalbestyrelsen ligeledes skal træffe afgørelse om, at introduktionsydelsen er tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger, hvis en udlænding mod bedre vidende uberettiget har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet.

I andengangstilfælde af tilsidesættelse af pligten til at oplyse om arbejde eller uberettiget modtagelse af introduktionsydelse under ophold i udlandet er introduktionsydelsen efter det foreslåede § 31 a, stk. 2, 1. pkt., tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 20 uger.

Med det foreslåede § 31 a, stk. 3, 1. pkt., vil en udlænding, som mere end to gange har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde eller uberettiget har modtaget introduktionsydelse under opholdet i udlandet blive mødt med en pligt til at tilbagebetale introduktionsydelsen i 20 uger.

Det forudsættes, at nedsættelse af introduktionsydelsen i alle tilfælde ikke medfører, at der sker en tilsvarende generel forøgelse af hjælp i særlige tilfælde.

Det er en forudsætning for kommunalbestyrelsens afgørelse om tilbagebetalingspligt i gentagelsestilfælde, at udlændingen efter kommunalbestyrelsens tidligere afgørelse på ny har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde eller uberettiget har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet.

Gentagelsesvirkning efter stk. 2 forudsætter således, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om tilbagebetalingspligt efter stk. 1, og at udlændingen herefter på ny har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde eller igen har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet uden forudgående aftale med kommunen. På tilsvarende vis forudsætter gentagelsesvirkning efter stk. 3, at kommunalbestyrelsen forinden har truffet afgørelse om tilbagebetalingspligt efter stk. 2. Det er uden betydning for gentagelsesvirkningen, om der er tale om den samme type forseelse. Har kommunalbestyrelsen truffet afgørelse efter stk. 1 med henvisning til, at udlændingen har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde, kan kommunalbestyrelsen godt tillægge udlændingens efterfølgende uberettigede modtagelse af ydelse i udlandet gentagelsesvirkning efter stk. 2, og i yderligere tilfælde efter stk. 3.

Hvis en kommunalbestyrelse konstaterer, at en udlænding i flere tilfælde har opholdt sig i udlandet uden tilladelse, har de flere forhold ikke i sig selv gentagelsesvirkning. Har kommunalbestyrelsen ikke tidligere truffet afgørelse om tilbagebetaling, skal afgørelse om tilbagebetaling af den fortsatte introduktionsydelse for hvert udlandsophold træffes efter stk. 1, med mindre forholdet kan tillægges gentagelsesvirkning som følge af en tidligere afgørelse om sanktion grundet udlændingens tilsidesættelse af sin pligt til at oplyse om arbejde. Introduktionsydelse vil således for hvert udlandsophold være tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger, der beregnes fortløbende efter hinanden.

Efter den gældende bestemmelse i integrationslovens § 31 a, stk. 4, indebærer en afgørelse om tilbagebetalingspligt efter stk. 1-3, at en evt. ægtefælles introduktionsydelse eller kontant- eller starthjælp ligeledes er tilbagebetalingspligtig med samme andel.

Med de foreslåede ændringer i § 31 a, stk. 1-3, vil en afgørelse om tilbagebetalingspligt for introduktionsydelsesmodtageren, begrundet i uberettiget modtagelse af ydelse under ophold i udlandet, have tilsvarende virkning for en evt. ægtefælles ydelse.

Kommunalbestyrelsen skal altid foretage en konkret og individuel vurdering af, om betingelserne for at træffe afgørelse om tilbagebetalingspligt, er opfyldt.

Kommunalbestyrelsen skal for det første vurdere, om introduktionsydelsen er modtaget uberettiget under udlandsopholdet. I denne vurdering indgår, om kommunalbestyrelsen forud for udlændingens udrejse har givet tilladelse til, at retten til introduktionsydelse bevares under et ophold i udlandet, hvor udlændingen f.eks. skal besøge en nær pårørende, som er alvorligt syg, eller hvis udlændingen skal deltage i beskæftigelsesrettede aktiviteter i udlandet, jf. henvisningen til § 5 i lov om aktiv socialpolitik i integrationslovens § 25, stk. 2. Det indgår også i vurderingen, om kommunalbestyrelsen har givet tilladelse til, at en udlænding modtager introduktionsydelse i forbindelse med deltagelse i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller et tidligere opholdsland med henblik på at træffe beslutning om senere repatriering, jf. repatrieringslovens § 6. Herudover indgår det i vurderingen om udlandsopholdet finder sted i en friperiode i integrationsprogrammet, jf. integrationslovens § 24.

Kommunalbestyrelsen skal for det andet vurdere, om det kan anses for godtgjort, at udlændingen mod bedre vidende har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet. I den forbindelse er det afgørende om udlændingen har været eller burde have været vidende om, at modtagelse af introduktionsydelse under ophold i udlandet var uberettiget. Ved denne vurdering skal det indgå, hvilken information kommunalbestyrelsen har givet udlændingen om pligten til at give oplysninger af betydning for retten til at modtage ydelsen, herunder om hvilke typer af ændringer i den pågældendes forhold, der kan have betydning for ydelsen. Kommunalbestyrelsens information skal således være tilstrækkelig til, at udlændingen kan eller burde kunne indse, at ophold i udlandet kan føre til, at udlændingen ikke længere er berettiget til ydelsen, og at kommunen derfor først skal give tilladelse til, at ydelsen opretholdes i udlandet.

De foreslåede ændringer til integrationslovens § 31 a svarer til de foreslåede ændringer af § 43, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, jf. afsnit 3.1.1.

Til nr. 7

Kommunalbestyrelsen kan efter integrationslovens § 50, stk. 1, med udlændingens samtykke indhente oplysninger, der må anses for nødvendige ved behandling af en sag om ydelser efter integrationslovens kapitel 4-6, herunder oplysninger om sanktioner, fra en tidligere opholdskommune. Kan udlændingens samtykke ikke opnås, kan oplysningerne indhentes uden samtykke, jf. § 50, stk. 2.

Efter persondatalovens § 8, stk. 3, må forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område, kun videregive oplysninger om rent private forhold, hvis den pågældende giver sit udtrykkelige samtykke til videregivelsen, videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår, eller hvis videregivelsen er nødvendig for den afgivende myndigheds sagsbehandling eller nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver. Se endvidere de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.3.1.

For at sikre, at der er den fornødne hjemmel til, at en tidligere opholdskommune kan videregive sanktionsoplysninger til den aktuelle opholdskommune, foreslås det, at der indsættes en udtrykkelig hjemmel hertil i integrationslovens § 50, stk. 7.

Efter den foreslåede § 50, stk. 7, skal en tidligere opholdskommune således videregive oplysninger om tidligere afgørelser om sanktioner til en udlænding efter integrationslovens §§ 29-31 a, hvis den nuværende opholdskommune anmoder om disse oplysninger til brug for behandling af en konkret ansøgning om introduktionsydelse. Det forudsættes herved, at oplysningerne er nødvendige for, at den nuværende opholdskommune kan træffe en korrekt afgørelse om introduktionsydelse til en udlænding, der er flyttet til kommunen i introduktionsperioden.

Den aktuelle opholdskommune skal først forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne fra udlændingen, der ansøger om introduktionsydelse. Hvis udlændingen ikke vil eller kan give samtykke til, at oplysningerne indhentes, kan den aktuelle opholdskommune anmode en tidligere opholdskommune om oplysningerne uden udlændingens samtykke.

Forslaget til § 50, stk. 7, indebærer, at den tidligere opholdskommune kun skal videregive oplysninger om afgørelser om sanktioner til en introduktionsydelsesmodtager efter integrationslovens §§ 29-31 a, som er nødvendige for, at den nuværende opholdskommune aktuelt kan træffe en korrekt afgørelse. Det kan fx være tilfældet, hvor den nuværende opholdskommune skal træffe afgørelse om introduktionsydelse til en borger, som netop er flyttet til kommunen, og hvor igangværende sanktioner meddelt af den tidligere opholdskommune derfor kan få betydning for den nuværende opholdskommunes afgørelse af, om der skal foretages fradrag i eller nedsættelse af ydelsen. Det kan også være tilfældet, hvor den nuværende opholdskommune skal træffe afgørelse om sanktioner efter integrationslovens §§ 29-31 a, og hvor sanktioner meddelt af den tidligere opholdskommune har betydning for sanktionsmulighederne, fx om en tidligere afgørelse om sanktion til en borger medfører, at den nuværende opholdskommune i den konkrete sag skal træffe afgørelse om en gentagelsessanktion (gentagelsesvirkning).

Forslaget i § 50, stk. 7, 2. pkt., indebærer, at opholdskommunen uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke skal forsøge at få samtykke fra den pågældende til at indhente oplysningerne. Når opholdskommunen indhenter oplysninger fra en tidligere opholdskommune, skal opholdskommunen sikre, at oplysningspligten i persondatalovens § 29 overholdes.

Til § 9

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Det foreslås, at hvis der før lovens ikrafttræden er truffet afgørelse om sanktioner som følge af tilsidesættelse af pligten til at oplyse om arbejde samtidig med modtagelse af ydelser efter de gældende regler i §§ 42 og 43 i lov om aktiv socialpolitik eller § 31 a i integrationsloven, indgår disse i vurderingen af, om kommunen skal give en gentagelsessanktion. Gentagelsesvirkningen i forslagets § 1, nr. 6 og 7 finder således også anvendelse, når der er truffet afgørelse efter de gældende regler i §§ 42 og 43 i lov om aktiv socialpolitik, før lovens ikrafttræden. Gentagelsesvirkningen efter integrationslovens § 31 a, stk. 2 og 3, som affattet ved denne lovs § 8, nr. 5 og 6, finder ligeledes også anvendelse, når der er truffet afgørelse efter de gældende bestemmelser i integrationslovens § 31 a, stk. 2 og 3, før lovens ikrafttræden.

Det forudsættes i øvrigt, at Direktøren for Pensionsstyrelsen kun lader kontrolordningen, jf. lovforslaget § 2, nr. 20, tage sigte på at undersøge oplysninger om økonomiske forhold, der er afgivet efter lovforslagets ikrafttræden.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1596 af 22. december 2010, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 13 d. Arbejdsdirektoratet fører tilsyn med kommunernes vurdering af en persons rådighed, når den pågældende har ansøgt om eller modtager kontanthjælp eller starthjælp alene på grund af ledighed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilsynet omfatter</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kommunernes afgørelser om rådighed efter §§ 13-13 c og 2) kommunernes afgørelser om konsekvenser og sanktioner efter §§ 36-41. <p><i>Stk. 3.</i> Arbejdsdirektoratet indhenter sager til gennemsyn fra kommunerne til brug for tilsynet. Arbejdsdirektoratet kan endvidere ved tilsynsbesøg i den enkelte kommune få udleveret sager til gennemsyn.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Arbejdsdirektoratet meddeler kommunen, om de gennemgåede afgørelser vurderes at være i overensstemmelse med gældende rådigheds- og sanktionsregler, herunder om der fejlagtigt er udbetalt kontant- eller starthjælp med den virkning, at udgiften ikke kan anmeldes til statsrefusion.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Kommunalbestyrelsen behandler det samlede resultat af Arbejdsdirektoratets tilsyn på et møde.⁵⁾</p> <p><i>Stk. 6.</i> Arbejdsdirektoratet kan i særlige tilfælde beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere direktoratet om kommunalbestyrelsens behandling efter stk. 5, herunder om, hvilke foranstaltninger resultatet af tilsynet har givet anledning til. Arbejdsdirektoratet kan fastsætte en frist for denne orientering.⁵⁾</p> <p><i>Stk. 7.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet regler om gennemførelsen af tilsynet.</p>	<p>1. I § 13 d, stk. 1, § 13 d, stk. 3 (to steder), § 13 d, stk. 4, § 13 d, stk. 6 (to steder) og § 45 ændres "Arbejdsdirektoratet" til: "Pensionsstyrelsen".</p> <p>2. I § 13 d, stk. 5, og § 13 e ændres "Arbejdsdirektoratets" til: "Pensionsstyrelsens".</p> <p>3. I § 13 d, stk. 6, og § 45 ændres "direktoratet" til: "styrelsen".</p>

<p>§ 13 e. Tilsynsrådet, jf. § 92 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., er rådgivende for beskæftigelsesministeren i spørgsmål vedrørende Arbejdsdirektoratets tilsynsvirksomhed efter § 13 d.</p> <p>§ 45. Hvis Arbejdsdirektoratet modtager oplysninger om, at en person kan være omfattet af § 42 eller § 43, kan direktoratet indhente en redegørelse fra kommunen om, hvorvidt kommunen har taget stilling til muligheden for en sanktion efter disse bestemmelser.</p>	
<p>§ 38. [...]</p> <p><i>Stk. 2.</i> Hvis en person har undladt at bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende i jobcenteret, jf. § 8 a, stk. 2, og den pågældende som følge heraf er blevet afmeldt som arbejdssøgende, foretager kommunen fradrag i hjælpen til den pågældende for de dage, hvor personen har været afmeldt, medmindre den manglende bekræftelse ikke skyldes personens forhold. Der foretages dog ikke fradrag første og anden gang inden for 12 måneder, den pågældende har undladt at bekræfte sin tilmelding, hvis personen bekræfter tilmeldingen inden for en frist fastsat af jobcenteret.</p>	<p>4. § 38, stk. 2, affattes således: ”Stk. 2. Hvis en person har undladt at bekræfte sin tilmelding som arbejdssøgende i jobcenteret, jf. § 8 a, stk. 2, og den pågældende som følge heraf er blevet afmeldt som arbejdssøgende i henhold til regler fastsat efter § 11, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foretager kommunen fradrag i hjælpen til den pågældende for de dage, hvor personen har været afmeldt, medmindre den manglende bekræftelse ikke skyldes personens forhold.”</p>
<p><i>Sanktion ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde</i></p>	<p>5. Efter § 41 ændres overskriften ”Sanktion ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde” til: ”Sanktion ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde eller ophold i udlandet”</p>
<p>§ 42. En person, som mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 3 uger, hvis personen modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin</p>	<p>6. § 42, stk. 1-3, affattes således:</p> <p>”§ 42. En person, som mod bedre vidende:</p> <p>1) har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller</p> <p>2) uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet,</p>

<p>pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En person, som tre eller flere gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger for hver gang, oplysningspligten er tilsidesat, og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp.</p> <p><i>Stk. 4-9.</i> [Ikke medtaget]</p>	<p>skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 3 uger, hvis personen modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, eller uberettiget og mod bedre vidende har modtaget hjælp under ophold i udlandet, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En person, som tre eller flere gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, eller uberettiget og mod bedre vidende har modtaget hjælp under ophold i udlandet, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger for hver gang, oplysningspligten er tilsidesat, og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp.”</p>
<p>§ 43. En person, som mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen for 3 uger, hvis personen modtager hjælp efter</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, stk. 4 eller 12, 2) § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, og er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, eller 3) § 25 a. <p><i>Stk. 2.</i> En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen for 20 uger. Hvis oplysningspligten har været tilsidesat tre eller flere gange inden for de seneste 5 år, skal hele hjælpen tilbagebetales for 20 uger for hver gang, oplysningspligten er tilsidesat.</p> <p><i>Stk. 3-6.</i> [Ikke medtaget]</p>	<p>7. § 43, stk. 1 og 2, affattes således:</p> <p>”§ 43. En person, som mod bedre vidende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller 2) uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet, <p>skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen for 3 uger, hvis personen modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, stk. 4 eller 12, eller hvis personen modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, og er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, eller hvis personen modtager hjælp efter § 25 a.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, eller uberettiget og mod bedre vidende har modtaget hjælp under ophold i udlandet, skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen for 20 uger. Hvis oplysningspligten har været tilsidesat tre eller flere gange, eller personen</p>

	<p>uberettiget og mod bedre vidende har modtaget hjælp under ophold i udlandet inden for de seneste 5 år, skal hele hjælpen tilbagebetales for 20 uger for hver gang, oplysningspligten er tilsidesat.”</p>
	<p>8. Efter § 44 indsættes: ”§ 44 a. Opholdskommunen kan uden forudgående samtykke fra den, der søger om eller får kontant- eller starthjælp, forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om sanktioner efter §§ 36-43, hvis oplysningerne herom er nødvendige for opholdskommunens behandling af sagen. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.”</p>
	<p>§ 2</p> <p>I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 574 af 27. maj 2010, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1602 af 22. december 2010, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 33. Ansøgning om anerkendelse sendes til Arbejdsdirektoratet bilagt 1) [Ikke medtaget]</p>	<p>1. I § 33, <i>stk. 1</i>, ændres “Arbejdsdirektoratet” til: ”Arbejdsskadestyrelsen”.</p>
<p>§ 33[...] <i>Stk. 2.</i> Direktøren for Arbejdsdirektoratet yder bistand ved oprettelse af en ny arbejdsløshedskasse.</p> <p>§ 74 a[...] <i>Stk. 7.</i> Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan undtagelsesvis tillade, at der ses bort fra afbrydelser i medlemskabet og indbetaling af efterlønsbidrag ved afgørelsen af, om kravene i <i>stk. 2-4</i> er opfyldt. Tilladelsen kan gøres betinget af, at medlemmet efterbetaler bidrag til arbejdsløshedsforsikringen og efterlønsbidrag for den pågældende periode.</p> <p><i>Stk. 8 -11</i> [Ikke medtaget]</p> <p>....</p>	<p>2. I § 33, <i>stk. 2</i>, § 74 a, <i>stk. 7</i> og 9, § 74 c, <i>stk. 3, 1. pkt.</i>, og i § 78, <i>stk. 5</i>, ændres ”Direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”Direktøren for Arbejdsskadestyrelsen”.</p>

<p>§ 74 a [...] <i>Stk. 9.</i> Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan i særlige tilfælde tillade, at et medlem, der har ret til efterløn efter stk. 8, og som på grund af sygdom ikke har kunnet overgå på den dag, hvor medlemmet når efterlønsalderen, jf. § 74, kan overgå på et senere tidspunkt, selv om medlemmet på overgangstidspunktet ikke opfylder betingelserne i stk. 8. Tilladelsen er betinget af, at medlemmet på overgangstidspunktet står til rådighed for arbejdsmarkedet, og at medlemmet har indgivet ansøgning om dispensation til arbejdsløsheds-kassen senest 1 uge efter raskmeldingen. <i>Stk. 10 – 11</i> [Ikke medtaget]</p> <p>§ 74 c [...] <i>Stk. 3.</i> Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan i særlige tilfælde tillade, at et medlem, der ikke har ansøgt rettidigt, jf. stk. 2, kan overgå til efterløn. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte regler om, at et medlem kan overgå til efterløn, selv om der ikke er sket en indberetning af værdien af pensionsformuen, jf. § 74 a, stk. 1, nr. 5. <i>Stk. 4 -6.</i> [Ikke medtaget]</p> <p>§ 78 [...] <i>Stk. 5.</i> Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan bestemme, at fristen efter stk. 3, 1. pkt., forlænges for en kasse eller en gruppe af medlemmer af kassen, når særlige forhold medfører væsentlige vanskeligheder for medlemmerne ved at overholde fristen. <i>Stk. 6 - 8</i> [Ikke medtaget]</p>	
<p>§ 35. Ændring af en anerkendt arbejdsløsheds-kasses vedtægt er først gyldig, når ændringen godkendes af direktøren for Arbejdsdirektoratet.</p> <p>§ 74 f [...] <i>Stk. 3.</i> En virksomhed efter stk. 2 kan dog drives sammen med ægtefællen, hvis det dokumenteres, at den ene eller begge ægtefæller nedsætter deres arbejdstid. I særlige tilfælde kan direktøren for Arbejdsdirektoratet tillade, at et medlem kan drive selvstændig virksomhed med én ansat. <i>Stk. 4-9.</i> [Ikke medtaget]</p> <p>§ 77 a [...]</p>	<p>I 3. § 35, § 74 f, stk. 3, § 77 a, stk. 9, 2. pkt., og i § 92, ændres ”direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”direktøren for Arbejdsskadestyrelsen”.</p>

<p><i>Stk. 9.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om tilbagebetaling af efterlønsbidrag efter denne bestemmelse. Der kan herunder fastsættes regler om, at direktøren for Arbejdsdirektoratet i ganske særlige tilfælde, hvor medlemmet uden egen skyld mister retten til at overgå til efterløn, kan give tilladelse til, at efterlønsbidraget tilbagebetales.</p> <p>§ 92 Beskæftigelsesrådet, der er nedsat efter lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, er rådgivende for direktøren for Arbejdsdirektoratet, direktøren for Arbejdsmarkedsstyrelsen og direktøren for Pensionsstyrelsen i spørgsmål om arbejdsløshedsforsikringen.</p>	
<p>§ 38. Beskæftigelsesministeren kan bestemme, at anerkendelsen af en kasse bortfalder, eller at statens refusion, jf. § 79, stk. 1, helt eller delvis bortfalder for et regnskabsår, 1) hvis kassens ledelse tilsidesætter reglerne i denne lov eller bestemmelser, der er givet i henhold til loven, eller hvis kassens virksomhed ikke foregår under iagttagelse af fornøden påpasselighed og orden, eller 2) hvis direktøren for Arbejdsdirektoratet og Beskæftigelsesrådet skønner, at kassen uden direkte at overtræde gældende regler dog i forholdet til medlemmerne eller til andre anerkendte arbejdsløsheds-kasser virker på en for arbejdsløshedsforsikringen i dens helhed uheldig måde. <i>Stk. 2.</i> [Ikke medtaget]</p> <p>§ 38. [...] <i>Stk. 2.</i> Beskæftigelsesministeren kan bestemme, at statens refusion og forskud, jf. § 79, stk. 1 og 2, til en kasse helt eller delvis tilbageholdes, indtil kassen har fulgt et pålæg, som direktøren for Arbejdsdirektoratet har udstedt efter loven eller bestemmelser, der er fastsat efter denne.</p> <p>§ 81. Hver kasse skal inden 15. marts tilsende direktøren for Arbejdsdirektoratet: 1) revideret regnskab for det sidst forløbne regnskabsår, 2) beretning om kassens virksomhed i samme</p>	<p>4. I § 38, <i>stk. 1, nr. 2</i>, § 38, <i>stk. 2</i>, § 81, <i>stk. 1</i>, og i § 90, ændres ”direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”direktøren for Pensionsstyrelsen”.</p>

<p>tidsrum samt 3) andre oplysninger, herunder eventuelt en fortegnelse over kassens medlemmer, som direktøren anser for nødvendige for beregningen af de udgifter, som kassen har afholdt efter kapitel 9 og 9 a, § 55, stk. 2, kapitel 11 a og b, § 77 a, og af de indbetalingspligtige beløb efter § 76, jf. § 77 samt efter § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. <i>Stk. 2.</i> [Ikke medtaget]</p> <p>§ 87. Har et medlem gjort sig skyldig i svig eller forsøg på svig over for kassen, kan direktøren for Arbejdsdirektoratet bestemme, at medlemmet skal gennemgå en effektiv karantæne på mindst 74 og højst 962 timer. Hvis beløbet, der er udbetalt eller søgt udbetalt med urette, højst svarer til 5 gange dagpengenes højeste beløb for en uge, jf. § 47, træffer arbejdsløsheds-kassen dog afgørelse. Er medlemmet tidligere pålagt en sanktion for svig, kan direktøren bestemme, at pågældende slettes som medlem af kassen, hvis den seneste forseelse er begået mindre end 5 år efter den første administrative afgørelse i den tidligere sag. Et medlem, som slettes af kassen, kan genoptages som nyt medlem. <i>Stk. 2-8</i> [Ikke medtaget]</p> <p>§ 87[...] <i>Stk. 4.</i> Finder kassen, at et medlem har gjort sig skyldig i svig eller forsøg herpå, og er det efter stk. 1, 1. og 3. pkt., direktøren for Arbejdsdirektoratet, der skal træffe afgørelse, skal kassen forelægge sagen for direktøren for Arbejdsdirektoratet med indstilling om, hvilken afgørelse der skal træffes efter stk. 1. Kassen skal stille udbetalingen af ydelser fra kassen, jf. dog stk. 6, i bero i overensstemmelse med indstillingen. <i>Stk. 5 -8</i> [Ikke medtaget]</p> <p>§ 90. Når forholdene inden for en arbejdsløsheds-kasses område gør det påkrævet, kan direktøren for Arbejdsdirektoratet efter forhandling med Beskæftigelsesrådet give kassen påbud om at iværksætte særlige foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug af reglerne om dagpenge m.v.</p>	
<p>§ 46. Dagpenge ydes for indtil 5 dage om ugen efter reglerne i kapitel 10. Beregning af dagpengene sker for en uge ad gangen. Udbetalingen sker bagud for 4</p>	<p>5. I § 46, stk. 1, 5. pkt., § 74 n, stk. 1, 2. pkt., § 87, stk. 7, som bliver stk. 6, § 88, stk. 1, § 88, stk. 2, 6 og 7, § 89, stk. 1, § 89, stk. 2, og 4, ændres ”Direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”Direktøren</p>

<p>henholdsvis 5 uger. Hver 4/5-ugers-udbetalingsperiode slutter næstsidste søndag i en måned. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan ændre en udbetalingsperiode, når særlige forhold taler herfor. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår dagpengene skal være til disposition for medlemmet.</p> <p><i>Stk. 2-5. [Ikke medtaget]</i></p> <p>§ 74 n. Efterløn udbetales bagud for 4 henholdsvis 5 uger, således at hver udbetalingsperiode slutter næstsidste søndag i en måned. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan ændre en udbetalingsperiode, når særlige forhold taler herfor. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om, hvornår efterlønnen skal være til disposition for medlemmet.</p> <p><i>Stk. 2-11. [Ikke medtaget]</i></p> <p>§ 87[...] <i>Stk. 7.</i> Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan pålægge en kasse at indgive politianmeldelse mod et medlem, som har gjort sig skyldig i svig over for kassen.</p> <p><i>Stk. 8 [Ikke medtaget].</i></p> <p>§ 88. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fører tilsyn med de anerkendte arbejdsløshedskasser. Tilsynet omfatter kassernes administration, økonomi, regnskaber og revision samt kassernes medlemmer. Direktøren er endvidere kasserne behjælpelig med oplysning og vejledning.</p> <p><i>Stk.2-7 [Ikke medtaget].</i></p> <p>§ 88[...] <i>Stk. 2.</i> Direktøren for Arbejdsdirektoratet fører et særligt tilsyn med arbejdsløshedskassernes administration af reglerne om rådighed og selvforskyldt ledighed, jf. §§ 62, 63 og 63 a.</p> <p><i>Stk. 3-7[Ikke medtaget]</i></p> <p>§ 88. [...] <i>Stk. 6.</i> Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan fastsætte, på hvilken måde og inden for hvilke frister de nødvendige oplysninger til gennemførelse af tilsynet samt til fremskaffelse af oplysninger til statistik og analyse skal gives.</p> <p><i>Stk. 7. [Ikke medtaget]</i></p>	<p>for Pensionsstyrelsen”.</p>
--	--------------------------------

<p>§ 88. [...] <i>Stk. 7.</i> Direktøren for Arbejdsdirektoratet afgiver to gange om året rapport om sin tilsynsvirksomhed til Tilsynsrådet, jf. § 92 a.</p> <p>§ 89. Direktøren for Arbejdsdirektoratet har som led i tilsynet med arbejdsløshedskassernes økonomi, regnskaber og revision ret til at gøre sig bekendt med alle dokumenter og oplysninger m.v., der vedrører disse forhold. <i>Stk. 2</i>[Ikke medtaget].</p> <p>§ 89[...] <i>Stk. 2.</i> Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan foretage regnskabs- og kasseeftersyn i kasserne. <i>Stk. 3-4</i>[Ikke medtaget].</p> <p>§ 89[...] <i>Stk. 4.</i> Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan godkende, at to eller flere arbejdsløshedskasser etablerer hel eller delvis fælles administration. Til godkendelsen kan der knyttes vilkår, herunder med henblik på at sikre direktørens tilsyn med de pågældende arbejdsløshedskasser, jf. stk. 1 og 2 og § 88.</p>	
<p>§ 52 j[...] <i>Stk. 3.</i> Endvidere fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren regler om afgivelse og udveksling af oplysninger og om indberetninger fra uddannelsesstederne, uddannelsesudbydere samt Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, Arbejdsdirektoratet og til arbejdsløshedskasserne, for så vidt angår deres egne medlemmer.</p> <p>§ 100 b. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte regler om muligheden for digital kommunikation mellem medlemmet, arbejdsløshedskassen, Arbejdsdirektoratet og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.</p>	<p>6. I § 52 j, stk. 3, og i § 100 b ændres, ”Arbejdsdirektoratet” til: ”Pensionsstyrelsen, Arbejdsskadestyrelsen”.</p>
<p>§ 62[...] <i>Stk. 3.</i> Kriminalforsorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, hvis et medlem, der modtager dagpenge, undergives strafafsoning eller anden frihedsberøvende foranstaltning, herunder varetægtsfængsling, som følge af et strafbart</p>	<p>7. I § 62, stk. 3, 4 og 5, § 74 j, stk.4, 6. pkt., § 74 j, stk. 4, 7. pkt., § 74 m, stk.7, § 74 n, stk. 8, 9 og 10, § 74 o, stk. 2, § 84, stk. 7, § 91, stk. 5, og i § 91 a, stk. 1, ændres ”Arbejdsdirektoratet” til: ”Pensionsstyrelsen”.</p>

<p>forhold.</p> <p>§ 62[...] <i>Stk. 4.</i> Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, når myndigheden får formodning om, at et medlem modtager dagpenge, hvis</p> <p>1)medlemmet bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor</p> <p>a)medlemmet er varetægtsfængslet, b)politiet eftersøger medlemmet med henblik på varetægtsfængsling eller c)der foreligger en varetægtsfængslingskendelse, eller</p> <p>2)medlemmet bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet i tilfælde, hvor medlemmet er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse. <i>Stk.5-6</i>[Ikke medtaget].</p> <p>§ 62[...] <i>Stk. 5.</i> Arbejdsdirektoratet skal videregive underretninger, jf. stk. 3 og 4, til medlemmets arbejdsløshedskasse. <i>Stk. 6</i>[Ikke medtaget].</p> <p>§ 74 j[...] <i>Stk. 4.</i> Pengeinstitutter, livsforsikringsselskaber og pensionskasser m.v. samt offentlige myndigheder, der forvalter pensionsordninger, som er omfattet af stk. 2, 1. pkt., har pligt til at foretage indberetning af værdien af de omfattede pensionsrettigheder kort før og kort efter det tidspunkt, hvor medlemmet når efterlønsalderen, jf. § 74. For pensionsordninger med løbende livsvarige udbetalinger indberettes en beregnet årlig livsvarig ydelse ved udbetaling fra det tidspunkt, hvor medlemmet når efterlønsalderen, jf. § 74. For alle øvrige pensionsordninger indberettes depotet. Nærmere bestemmelser om indberetningen, herunder om tidspunktet for indberetningen, fastsættes af skatteministeren efter aftale med beskæftigelsesministeren. Reglerne om redegørelse for indeholdelsen efter skattekontrollovens § 8 B, stk. 1 og 2, § 8 F, stk. 1, jf. § 14, stk. 2, og kildeskattelovens §§ 85 og 86 finder tilsvarende anvendelse på indberetninger efter 1. pkt. Indberetning sker elektronisk til told- og skatteforvaltningen, der videregiver oplysningerne i elektronisk form til Arbejdsdirektoratet og eventuelt andre offentlige myndigheder. Arbejdsdirektoratet videregiver oplysningerne til</p>	
--	--

<p>arbejdsløshedskasserne.</p> <p><i>Stk. 5 -12</i>[Ikke medtaget]</p> <p>§ 74 m[...]</p> <p><i>Stk. 7.</i> Den arbejdsløshedskasse, der udbetaler præmien til en person omfattet af stk. 6, modtager et bidrag til administration svarende til det beløb til administration, som er fastsat i stk. 6. Bidraget udbetales af Arbejdsdirektoratet.</p> <p><i>Stk. 8-11</i>[Ikke medtaget]</p> <p>§ 74 n[...]</p> <p><i>Stk. 8.</i> Kriminalforsorgen skal underrette Arbejdsdirektoratet, hvis et medlem, der modtager efterløn, undergives strafafsoning eller anden frihedsberøvende foranstaltning, herunder varetægtsfængsling, som følge af et strafbart forhold.</p> <p><i>Stk.9-11</i>[Ikke medtaget]</p> <p>§ 74 n[...]</p> <p><i>Stk. 9.</i> Når politiet eller kriminalforsorgen får formodning om, at et medlem, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. stk. 5, eller straffuldbyrdelse, jf. stk. 6, samtidig modtager efterløn, skal Arbejdsdirektoratet underrettes om unddragelsen.</p> <p><i>Stk. 10 -11</i>[Ikke medtaget]</p> <p>§ 74 n[...]</p> <p><i>Stk. 10.</i> Arbejdsdirektoratet skal videregive underretninger, jf. stk. 8 og 9, til medlemmets arbejdsløshedskasse.</p> <p><i>Stk. 11</i>[Ikke medtaget]</p> <p>§ 74 o[...]</p> <p><i>Stk. 2.</i> Efterlønsmodtagerens hidtidige arbejdsløshedskasse administrerer udbetaling m.v. af efterløn mod et bidrag til administration, der udbetales af Arbejdsdirektoratet. Bidraget udgør årligt et beløb på 1,5 gange højeste dagpenge for en dag, jf. § 47.</p> <p><i>Stk. 3- 6</i>[Ikke medtaget]</p>	
---	--

<p>§ 84[...] <i>Stk. 7.</i> Samtidig med udbetaling efter stk. 6, 3. pkt., fremsender arbejdsløshedskassen sagen med en begrundet indstilling til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, der træffer afgørelse i sagen, jf. stk. 8. Finder Beskæftigelsesudvalget, at medlemmet er berettiget til dagpengegodtgørelse, skal arbejdsgiveren indbetale godtgørelsen til Arbejdsdirektoratet inden for en nærmere angivet frist, som fastsættes af Beskæftigelsesudvalget.</p> <p><i>Stk. 8-10</i>[Ikke medtaget]</p> <p>§ 91[...] <i>Stk. 5.</i> Registreringen efter stk. 4 skal til enhver tid på begæring forevises Arbejdsdirektoratet til brug for administrationen af forsikringssystemet.</p> <p><i>Stk. 6-10</i>[Ikke medtaget]</p> <p>§ 91 a. Hvis det skønnes nødvendigt for at indhente de i § 91, stk. 1, nævnte oplysninger, kan Arbejdsdirektoratet til enhver tid uden retskendelse foretage eftersyn i lokaler m.v. samt på arbejdssteder uden for virksomhedens lokaler, der benyttes af en virksomhed, og efterse virksomhedens registreringer om ansattes løn- og arbejdsforhold, uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller på edb-medier. Materiale af betydning for videre kontrol skal efter anmodning udleveres eller indsendes til direktoratet. Direktoratet kan ikke uden retskendelse foretage eftersyn i private hjem.</p> <p><i>Stk. 2-5</i>[Ikke medtaget]</p>	
<p>§ 74 g. [Ikke medtaget]</p> <p><i>Stk. 6.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af denne bestemmelse, herunder om definition af indtægt og om, at der kan ske opgørelse af indtægt efter virksomhedens regnskabsår i stedet for kalenderåret, og om, at de anførte timetal og indkomstbegrænsninger nedsættes forholdsmæssigt ved overgang til efterløn i et kalenderår. Der fastsættes endvidere regler om suspension af efterløn til et medlem, som driver</p>	<p>8. I § 74 g, <i>stk. 6</i>, indsættes efter ”Beskæftigelsesrådet nærmere regler om”: ”udførelse af en enkeltstående arbejdsopgave, der har karakter af selvstændig virksomhed, og om”.</p>

<p>selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse.</p>	
<p>§ 84[...] <i>Stk. 10.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet regler om anvendelse af bestemmelserne i stk. 1-7 og kan herunder fastsætte regler om, at dagpengegodtgørelsen kan bortfalde i særlige tilfælde ud over de i stk. 3 nævnte. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om betaling af gebyr for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs og Arbejdsdirektoratets behandling af sager efter stk. 7 og 8.</p> <p>§ 92 a. Tilsynsrådet er rådgivende for ministeren i spørgsmål vedrørende Arbejdsdirektoratets tilsynsvirksomhed. Tilsynsrådet behandler direktøren for Arbejdsdirektoratets rapporter, jf. § 88, stk. 7, og følger i øvrigt tilsynsvirksomheden.</p> <p><i>Stk. 2-5</i>[Ikke medtaget]</p>	<p>9. I § 84, stk. 10, og i § 92 a, stk. 1, 1. pkt., ændres "Arbejdsdirektoratets" til: "Pensionsstyrelsens".</p>
<p>§ 86[...] <i>Stk. 4.</i> Hvis dagpenge eller andre ydelser, jf. stk. 1 og 12, er udbetalt med urette, har kassen ikke krav på refusion fra statskassen og skal betale udbetalt refusionsbeløb for den fejludbetalte ydelse tilbage fuldt ud, medmindre den fejlagtige udbetaling skyldes medlemmets svigagtige forhold, eller udbetalingen er sket med forbehold. Tilbagebetaling skal ske, uanset om staten har lidt økonomisk tab. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan dog i ganske særlige tilfælde give tilladelse til, at kassen helt eller delvis får ret til refusion, hvis staten ikke har lidt et økonomisk tab af samme størrelse som det fejludbetalte beløb. Direktørens afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p> <p><i>Stk. 5-12</i>[Ikke medtaget]</p> <p>§ 91[...] <i>Stk. 8.</i> Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan til brug ved administrationen af denne lov indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder og arbejdsløshedskasser, herunder oplysninger om</p>	<p>10. I § 86, stk. 4, og § 91, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres "Direktøren for Arbejdsdirektoratet" til: "Direktøren for Pensionsstyrelsen og direktøren for Arbejdsskadestyrelsen".</p>

<p>enkeltpersoners indkomstforhold i elektronisk form, bl.a. med henblik på registersamkøring i kontroløjemed. Oplysningerne kan videregives til en arbejdsløshedskasse for så vidt angår vedkommende arbejdsløshedskasses egne medlemmer.</p> <p>Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne. Straffelovens § 152 og §§ 152 c-f finder anvendelse.</p> <p><i>Stk. 9-10</i>[Ikke medtaget]</p>	
<p>§ 86[...]</p> <p><i>Stk. 5.</i> Skyldes en kasses fejlagtige udbetaling urigtige eller mangelfulde oplysninger fra en anden kasse, kan direktøren for Arbejdsdirektoratet bestemme, at denne kasse skal være ansvarlig for fejludbetalingen.</p> <p><i>Stk. 6-12</i>[Ikke medtaget]</p>	<p>11. I § 86, <i>stk. 5</i>, ændres ”direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”direktøren for Pensionsstyrelsen og direktøren for Arbejdsskadestyrelsen”.</p>
<p>§ 86[...]</p> <p><i>Stk. 6.</i> Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte regler om administrationen af <i>stk. 4, 1. og 2. pkt.</i>, og <i>stk. 5</i> og direktøren for Arbejdsdirektoratet kan herunder bestemme, at kassen skal have ret til refusion i ganske særlige situationer, selv om fejludbetalingen ikke skyldes medlemmets svigagtige forhold.</p> <p><i>Stk. 7-12</i>[Ikke medtaget]</p>	<p>12. I § 86, <i>stk. 6</i>, ændres ”direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”beskæftigelsesministeren”.</p>
<p>§ 87, <i>stk. 1</i></p> <p><i>Stk. 1:</i> Har et medlem gjort sig skyldig i svig eller forsøg på svig over for kassen, kan direktøren for Arbejdsdirektoratet bestemme, at medlemmet skal gennemgå en effektiv karantæne på mindst 74 og højst 962 timer. Hvis beløbet, der er udbetalt eller søgt udbetalt med urette, højst svarer til 5 gange dagpengenes højeste beløb for en uge, jf. § 47, træffer arbejdsløshedskassen dog afgørelse. Er medlemmet tidligere pålagt en sanktion for svig, kan direktøren bestemme, at pågældende slettes som medlem af kassen, hvis den seneste forseelse er begået mindre end 5 år efter den første administrative afgørelse i den tidligere sag. Et medlem, som slettes af kassen, kan genoptages som nyt medlem.</p>	<p>13. § 87, <i>stk. 1</i>, affattes således:</p> <p>”Har et medlem gjort sig skyldig i svig eller forsøg på svig over for kassen, kan kassen pålægge medlemmet en effektiv karantæne på mindst 74 og højst 962 timer. Er medlemmet tidligere pålagt en sanktion for svig, kan kassen slette pågældende som medlem af kassen, hvis den seneste forseelse er begået mindre end 5 år efter den første administrative afgørelse i den tidligere sag. Et medlem, som slettes af kassen, kan genoptages som nyt medlem.”</p>

<p>§ 87, stk. 4:- Stk.4. Finder kassen, at et medlem har gjort sig skyldig i svig eller forsøg herpå, og er det efter stk. 1, 1. og 3. pkt., direktøren for Arbejdsdirektoratet, der skal træffe afgørelse, skal kassen forelægge sagen for direktøren for Arbejdsdirektoratet med indstilling om, hvilken afgørelse der skal træffes efter stk. 1. Kassen skal stille udbetalingen af ydelser fra kassen, jf. dog stk. 6, i bero i overensstemmelse med indstillingen.</p>	<p>14. § 87, stk. 4, ophæves. Stk. 5 – 8 bliver herefter stk. 4 – 7.</p>
<p>§ 88[...] Stk. 3. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan som led i tilsynet ændre en arbejdsløshedskasses afgørelser om medlemmernes rettigheder og pligter efter denne lov eller pålægge kassen at træffe afgørelse om disse forhold. Kassens afgørelser kan ændres såvel til gunst som til ugunst for medlemmerne. Stk. 4 -7[Ikke medtaget]</p>	<p>15. I § 88, stk. 3, ændres ”Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan som led i tilsynet” til: ”Direktøren for Pensionsstyrelsen og direktøren for Arbejdsskadestyrelsen kan”.</p>
<p>§ 88[...] Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om kassernes administration, økonomi, regnskaber og revision samt om tilsynet efter stk. 1 og 2, herunder om arbejdsløshedskassernes pligter og om direktøren for Arbejdsdirektoratets adgang til at udstede påbud til arbejdsløshedskasserne om ændring af deres administration. Stk. 5-7[Ikke medtaget]</p> <p>§ 92 a. Tilsynsrådet er rådgivende for ministeren i spørgsmål vedrørende Arbejdsdirektoratets tilsynsvirksomhed. Tilsynsrådet behandler direktøren for Arbejdsdirektoratets rapporter, jf. § 88, stk. 7, og følger i øvrigt tilsynsvirksomheden. Stk. 2-5[Ikke medtaget]</p>	<p>16. I § 88, stk. 4, og i § 92 a, stk.1, 2. pkt., ændres ”direktøren for Arbejdsdirektoratets” til: ”direktøren for Pensionsstyrelsens”.</p>
<p>§ 90 b[...] Stk. 2. Arbejdsdirektoratet kan til brug for administrationen af forsikringssystemet få terminaladgang til de nødvendige oplysninger i</p>	<p>17. I § 90 b, stk. 2, ændres ”Arbejdsdirektoratet” til: ”Pensionsstyrelsen og Arbejdsskadestyrelsen”.</p>

<p>indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister § 7. Tilsvarende gælder for arbejdsløshedskasserne, dog kun for så vidt angår oplysninger om arbejdsløshedskassens egne medlemmer. Arbejdsløshedskasserne kan benytte oplysningerne til registersamkøring i kontroløjemed. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder anvendelse. <i>Stk. 3</i>[Ikke medtaget].</p>	
<p>§ 91[...] <i>Stk. 2.</i> De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, kan indhentes af direktøren for Arbejdsdirektoratet og for så vidt angår egne medlemmer vedkommende arbejdsløshedskasse. <i>Stk. 3-10</i>[Ikke medtaget].</p>	<p>18. I § 91, stk. 2, ændres ”direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”direktøren for Pensionsstyrelsen og direktøren for Arbejdsskadestyrelsen”.</p>
<p>§ 91[...] <i>Stk. 6.</i> Pensionskasser, livsforsikringselskaber og pengeinstitutter skal på begæring af direktøren for Arbejdsdirektoratet give oplysninger om bestemte dagpenge-, og efterlønsmodtageres pensionsforhold m.v. i det omfang, pensionskassen, livsforsikringselskabet eller pengeinstituttet er i besiddelse af de ønskede oplysninger. <i>Stk. 7-10</i>[Ikke medtaget].</p> <p>§ 99[...] <i>Stk. 2.</i> Klagen sendes til direktøren for Arbejdsdirektoratet, der vurderer sagen på ny. Fastholder direktøren sin afgørelse helt eller delvis, sendes klagen til Beskæftigelsesudvalget, og klageren underrettes samtidig herom. Beskæftigelsesudvalget afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. <i>Stk. 3-5</i>[Ikke medtaget].</p> <p>§ 99[...] <i>Stk. 3.</i> Alle øvrige afgørelser, der træffes af direktøren for Arbejdsdirektoratet i henhold til denne lov, kan indbringes for beskæftigelsesministeren inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, jf. dog stk. 4. Klagen sendes til direktøren for Arbejdsdirektoratet, der vurderer sagen på ny.</p>	<p>19. I § 91, stk. 6, § 99, stk. 2, 1. pkt., § 99, stk. 3, 1. pkt., og § 99, stk. 3, 2. pkt., ændres ”direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”direktøren for Pensionsstyrelsen eller direktøren for Arbejdsskadestyrelsen”.</p>

<p>Fastholder direktøren sin afgørelse helt eller delvis, sendes klagen til Beskæftigelsesministeriet, og klageren underrettes samtidig herom. Stk. 4-5 [Ikke medtaget].</p>	
	<p>20. I § 91 indsættes efter stk. 6, som nyt stykke:</p> <p>”Stk. 7. Direktøren for Pensionsstyrelsen kan uden samtykke forlange at få nødvendige oplysninger fra pengeinstitutter om bestemte dagpenge- eller efterlønsmodtageres hævnninger eller indsættelser foretaget i udlandet. Oplysninger kan indhentes, når der er en begrundet formodning for, at et medlem af en arbejdsløshedskasse i forbindelse med et udlandsophold uberettiget har modtaget dagpenge eller efterløn fra kassen, og oplysninger om udlandsopholdet ikke kan indhentes på anden måde. Oplysningerne kan sammenstilles med øvrige oplysninger, som kassen er i besiddelse af med henblik på kontrol af, om der er sket misbrug i forbindelse med udbetaling af dagpenge eller efterløn.”</p> <p>Stk. 7–10 bliver herefter stk. 8-11.</p>
<p>§ 91[...] Stk. 7. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan til brug for behandlingen af sager indhente oplysninger efter reglerne i stk. 1 og 6. Stk. 8-10[Ikke medtaget].</p>	<p>21. § 91, stk. 7, der bliver stk. 8, affattes således:</p> <p>”Stk. 8. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan til brug for behandlingen af sager indhente oplysninger efter stk. 1, stk. 6 og stk. 7.”</p>
<p>§ 91[...] Stk. 9. Reglerne i stk. 1, 2 og 6-8 finder anvendelse, i det omfang oplysningerne ikke kan indhentes fra indkomstregisteret, jf. § 90 b. Stk. 10[Ikke medtaget].</p>	<p>22. § 91, stk. 9, der bliver stk.10, affattes således:</p> <p>”Stk. 10. Reglerne i stk. 1, 2, og 6 – 9 finder anvendelse, i det omfang oplysningerne ikke kan indhentes fra indkomstregisteret, jf. § 90 b.”</p>
<p>§ 91 a. Hvis det skønnes nødvendigt for at indhente de i § 91, stk. 1, nævnte oplysninger, kan Arbejdsdirektoratet til enhver tid uden retskendelse foretage eftersyn i lokaler m.v. samt på arbejdssteder uden for virksomhedens lokaler, der benyttes af en virksomhed, og efterse virksomhedens registreringer</p>	<p>23. I § 91 a, stk. 1, 2. pkt., § 91 a, stk. 3, og i § 91 a, stk. 5, 1. pkt., ændres ”direktoratet” til: ”styrelsen”.</p>

<p>om ansattes løn- og arbejdsforhold, uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller på edb-medier. Materiale af betydning for videre kontrol skal efter anmodning udleveres eller indsendes til direktoratet. Direktoratet kan ikke uden retskendelse foretage eftersyn i private hjem.</p> <p><i>Stk. 2</i> Direktoratet skal forevise legitimation, inden eftersynet begynder.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Virksomhedens indehavere og ansatte skal være direktoratet behjælpelige ved eftersynet.</p> <p><i>Stk. 4</i>[Ikke medtaget]</p> <p><i>Stk.5.</i> Politiet yder direktoratet bistand.</p> <p>Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.</p>	
	<p>24. I § 91 a, stk. 1, 3. pkt., og i § 91 a, stk. 2, ændres ”Direktoratet” til ”Styrelsen”.</p>
	<p>25. Efter § 91 a indsættes:</p> <p>”§ 91 b. Pensionsstyrelsen kan føre tilsyn på offentlige steder, hvor der er en formodning om at antræffe personer, som har været udrejst af Danmark, og som under opholdet i udlandet uberettiget kan have modtaget dagpenge, jf. § 62.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En person, der bliver kontrolleret i forbindelse med tilsynet, skal efter anmodning dokumentere navn, adresse og CPR-nummer, samt oplyse om pågældende aktuelt modtager sociale eller beskæftigelsesmæssige ydelser.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis Pensionsstyrelsen i forbindelse med et tilsyn får en formodning om overtrædelse af rådighedsreglerne, jf. § 62, kan styrelsen sikre sig kopier af personens pas og rejsedokumenter.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Hvis Pensionsstyrelsen i forbindelse med et tilsyn får en formodning om, at en person under opholdet i udlandet uberettiget har modtaget sociale eller beskæftigelsesmæssige ydelser, kan styrelsen sikre sig kopier af personens pas og rejsedokumenter. Pensionsstyrelsen skal snarest videregive kopierne til personens opholdskommune.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Pensionsstyrelsen skal i forbindelse med kontroller bære synlig legitimation.”</p>
<p>§ 92 a[...]</p> <p><i>Stk. 3.</i> Der tilforordnes rådet 1 repræsentant for Beskæftigelsesministeriet, 1 repræsentant for Finansministeriet, 1 repræsentant for Pensionsstyrelsen, 1 repræsentant for Arbejdsdirektoratet og 1 repræsentant for Arbejdsmarkedsstyrelsen. De tilforordnede har</p>	<p>26. I § 92 a, stk. 3, udgår: ”, 1 repræsentant for Arbejdsdirektoratet”.</p>

<p>ingen stemmeret. <i>Stk. 4-5. [Ikke medtaget]</i></p>	
<p>§ 94. Direktøren for Arbejdsdirektoratet, direktøren for Arbejdsmarkedsstyrelsen, direktøren for Pensionsstyrelsen samt personalet i Arbejdsdirektoratet, Arbejdsmarkedsstyrelsen, Pensionsstyrelsen og jobcentrene må ikke være ansat eller have lønnet hverv i en anerkendt arbejdsløshedskasse.</p>	<p>27. § 94 affattes således: ”§ 94. Direktøren for Arbejdsskadestyrelsen, direktøren for Arbejdsmarkedsstyrelsen, direktøren for Pensionsstyrelsen samt personalet i Arbejdsskadestyrelsen, Arbejdsmarkedsstyrelsen, Pensionsstyrelsen og jobcentrene må ikke være ansat eller have lønnet hverv i en anerkendt arbejdsløshedskasse.”</p>
<p>§ 98. Klage over arbejdsløshedskassernes afgørelser efter denne lov kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for direktøren for Arbejdsdirektoratet inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Klagen sendes til kassens hovedledelse, der skal vurdere sagen på ny. Fastholder kassens hovedledelse helt eller delvis afgørelsen, videresender denne klagen sammen med sagens akter til direktøren for Arbejdsdirektoratet. Nærmere regler udarbejdes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet. <i>Stk. 2 [Ikke medtaget]</i></p>	<p>I § 98, <i>stk. 1, 1. pkt. og 3. pkt.</i>, ændres ”direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”direktøren for Pensionsstyrelsen eller direktøren for Arbejdsskadestyrelsen”.</p>
<p>§ 98[...] <i>Stk. 2.</i> Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan se bort fra overskridelse af klagefristen i stk. 1, når der er særlig grund hertil. Direktøren for Arbejdsdirektoratets afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p>	<p>29. I § 98, <i>stk. 2, 1. pkt.</i>, ændres ”Direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”Direktøren for Pensionsstyrelsen eller direktøren for Arbejdsskadestyrelsen”.</p>
<p>§ 98[...] <i>Stk. 2.</i> Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan se bort fra overskridelse af klagefristen i stk. 1, når der er særlig grund hertil. Direktøren for Arbejdsdirektoratets afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p>	<p>30. I § 98, <i>stk. 2, 2. pkt.</i>, ændres ”Direktøren for Arbejdsdirektoratets afgørelse” til: ”Afgørelsen”.</p>
<p>§ 99. Klage over direktøren for Arbejdsdirektoratets afgørelser om medlemmers rettigheder og pligter efter denne lov kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Det samme gælder direktørens afgørelser efter § 86, <i>stk. 4, 1. og 2. pkt.</i>, og <i>stk. 5,</i></p>	<p>31. I § 99, <i>stk. 1,</i> ændres ”direktøren for Arbejdsdirektoratets” til: ”direktøren for Pensionsstyrelsens og direktøren for Arbejdsskadestyrelsens”.</p>

<p>samt efter EF-forordninger om koordinering af de sociale sikringsordninger. Stk. 2 -3[Ikke medtaget]</p>	
<p>Stk. 4. Direktøren for Arbejdsdirektoratets afgørelser i anledning af klage over en kasses sagsbehandling kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Stk. 5[Ikke medtaget]</p>	<p>32. I § 99, stk. 4, ændres ”Direktøren for Arbejdsdirektoratets” til: ”Direktøren for Pensionsstyrelsens eller direktøren for Arbejdsskadestyrelsens”.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1428 af 14. december 2009, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 4 d. Beskæftigelsesministeren kan efter indstilling fra direktørerne for Arbejdsdirektoratet og Arbejdsmarkedsstyrelsen fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes mulighed for at udføre opgaver efter denne lov.</p>	<p>1. § 4 d affattes således:</p> <p>”§ 4 d. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes mulighed for at udføre opgaver efter denne lov.”</p>
<p>§ 21 a. Modtager jobcenteret meddelelse om, at der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om den generelle rådighed for en person omfattet af § 2, nr. 1, og om, at den pågældende anmoder om dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., skal jobcenteret straks indkalde personen til en individuel jobsamtale, der skal afholdes inden for 1 uge fra jobcenterets modtagelse af meddelelsen.</p> <p>Stk. 2. Modtager kommunen meddelelse om, at der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om den generelle rådighed for en person, som er omfattet af § 2, nr. 2 og 3, skal kommunen straks indkalde personen til en individuel jobsamtale, der skal afholdes inden for en uge, fra meddelelsen er modtaget.</p> <p>Stk. 3. Jobcenteret skal inden for 2 uger efter jobsamtalen, jf. stk. 1 og 2, sørge for, at de pågældende personer får et tilbud efter kapitel 10-12.</p>	<p>2. I § 21 a, stk. 1, indsættes som nyt punktum: ”Skyldes tvivlen om den generelle rådighed, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter afholde en individuel samtale hver 14. dag, indtil der er gået 3 måneder fra første samtale.”</p> <p>3. I § 21 a, stk. 2, indsættes som nyt punktum: ”Skyldes tvivlen om den generelle rådighed, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter afholde en individuel samtale hver 14. dag, indtil der er gået 3 måneder fra første samtale.”</p> <p>4. I § 21 a, stk. 3, ændres ”1” til: ”1, 1. pkt.” og ”2” til: ”2, 1. pkt.”.</p>

<p>§ 132. Arbejdsløshedskassens afgørelser om selvvalgt uddannelse efter reglerne i kapitel 8 a og om befordringsgodtgørelse efter kapitel 15 kan, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Arbejdsdirektoratet af den, som afgørelsen vedrører. §§ 98 og 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.</p>	<p>5. I § 132 ændres ”Arbejdsdirektoratet” til: ”Arbejdsskadestyrelsen”.</p>
	<p>§ 4</p> <p>I lov om sygedagpenge, jf. lov nr. 563 af 9. juni 2006, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 701 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 70. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan til brug for kommunernes administration af denne lov indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder, private firmaer og arbejdsløshedskasser, herunder oplysninger om enkeltpersoners indkomstforhold i elektronisk form, med henblik på registersamkøring i kontroløjemed. Resultatet af sammenkøringen kan videregives til den kommune, der behandler sagen om retten til dagpenge.</p>	<p>1. I § 70 ændres ”Direktøren for Arbejdsdirektoratet” til: ”Direktøren for Pensionsstyrelsen”.</p>
	<p>§ 5</p> <p>I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som senest ændret ved § 18 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 35 a. Arbejdsskadestyrelsen kan videregive nødvendige oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold til Arbejdsdirektoratet, pågældende skatteforvaltning og pågældende kommune, hvor dette er nødvendigt for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser eller beskatning af indkomst.</p>	<p>1. I § 35 a ændres ”Arbejdsdirektoratet” til: ”Pensionsstyrelsen”.</p>
	<p>§ 6</p>

	I lov om den sociale pensionsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 131 af 27. februar 2004 foretages følgende ændring:
§ 1. - <i>Stk. 2.</i> Den sociale pensionsfond bestyres af socialministeren og finansministeren. Fondens midler anbringes i obligationer, herunder indeksobligationer.	1. I § 1, <i>stk. 2.</i> , ændres ”socialministeren” til: ”beskæftigelsesministeren”
	§ 7
	I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1054 af 7. september 2010 foretages følgende ændringer:
§ 12 a. Kommunen har til enhver tid uden retskendelse adgang til en virksomheds lokaler m.v. samt på arbejdssteder uden for virksomhedens lokaler med henblik på at kontrollere de oplysninger om borgernes løn- og arbejdsforhold, som ligger til grund for udbetaling af ydelser i sager, der er omfattet af denne lov. Det er den kommune, som virksomheden ligger i, der kan foretage kontrollen. Kommunen har ikke uden retskendelse adgang til at foretage kontrollen i private hjem. <i>Stk. 2-9.</i> [ikke medtaget]	1. § 12 a, <i>stk. 1, 2. pkt.</i> , ophæves. 2. I § 12 a, <i>stk. 1.</i> , indsættes som 3.-5. pkt.: ”Kontrollen kan foregå som generel kontrol eller som kontrol i en enkelt sag for at kontrollere, om der er sket fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser. Kommunen kan foretage kontrolbesøg på virksomheder, som ligger i kommunen. Kommunen kan endvidere gennemføre kontrolbesøg på virksomheder i andre kommuner efter aftale med den berørte kommune.”
I det følgende gengives de relevante dele af de relevante bestemmelser i lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 20. august 2010:	§ 8
	I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 20. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1543 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:
§ 27. --- <i>Stk. 3.</i> En kommunalbestyrelse, der på baggrund af en offentlig kontrolaktion modtager oplysninger, som rejser tvivl om, hvorvidt en udlænding, der modtager introduktionsydelse, opfylder sin rådighedsforpligtelse, skal straks indkalde udlændingen til en individuel samtale, der skal afholdes inden 1 uge fra det tidspunkt, der skal afholdes inden 1 uge fra det tidspunkt,	1. I § 27, <i>stk. 3.</i> , indsættes som nyt punktum: ”Skyldes tvivlen om opfyldelsen af rådighedsforpligtelsen, at udlændingen har opholdt sig i udlandet, skal kommunalbestyrelsen herefter afholde en individuel samtale hver 14. dag, indtil der er gået 3 måneder fra første samtale.”

<p>hvor oplysningen er modtaget.</p>	
<p><i>Stk. 4.</i> Kommunalbestyrelsen skal, hvis udlændingen er berettiget til introduktionsydelse, inden 2 uger efter samtalen give udlændingen tilbud som led i integrationsprogrammet eller pålægge udlændingen at deltage i tidligere tilbudte aktiviteter.</p>	<p>2. I § 27, stk. 4, ændres ”samtalen”: til ”første samtale efter stk. 3”.</p>
<p>§ 30 a. --- <i>Stk. 4.</i> Kommunalbestyrelsen foretager fradrag i introduktionsydelsen, hvis en udlænding, der ikke har problemer ud over ledighed, har undladt at tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret, jf. § 26 a, stk. 1, 1. pkt., har undladt at bekræfte sin tilmelding, jf. § 26 a, stk. 1, 2. pkt., eller har undladt at lægge sit cv ind i Jobnet senest 3 uger efter tilmeldingen, jf. § 26 a, stk. 2, medmindre den manglende tilmelding, bekræftelse af tilmelding eller indlæggelse af cv ikke skyldes udlændingens egne forhold. Fradrag foretages for de dage, hvor den pågældende ikke har været tilmeldt, ikke har bekræftet sin tilmelding og har været afmeldt, eller hvor cv’et ikke har været lagt ind, jf. dog stk. 5.</p>	<p>3. I § 30 a, stk. 4, sidste pkt., udgår: ”, jf. dog stk. 5”.</p>
<p><i>Stk. 5.</i> Der foretages ikke fradrag efter stk. 4, første og anden gang den pågældende har undladt at bekræfte sin tilmelding inden for 12 måneder, hvis den pågældende bekræfter sin tilmelding inden for en frist fastsat af jobcenteret.</p>	<p>4. § 30 a, stk. 5, ophæves.</p>
<p>§ 31 a. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, at introduktionsydelsen er tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger, hvis udlændingen er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende ikke har oplyst efter § 49, stk. 2. De i 1. pkt. nævnte 3 uger regnes fra den 1. i førstkommende måned efter kommunalbestyrelsens afgørelse efter 1. pkt.</p>	<p>5. § 31 a, stk. 1, 1. pkt. affattes således: ”§ 31 a. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, at introduktionsydelsen er tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger, hvis udlændingen er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende ikke har oplyst om efter § 49, stk. 2, eller mod bedre vidende uberettiget har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet.”</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Hvis en udlænding, der er omfattet af stk. 1, på ny er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende ikke har oplyst om efter § 49, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at introduktionsydelsen er tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 20 uger. Stk. 1,</p>	<p>6. I § 31 a, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt., indsættes efter ”§ 49, stk. 2,”: ”eller mod bedre vidende uberettiget har modtaget introduktionsydelse under ophold i udlandet,”.</p>

<p>2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. <i>Stk. 3.</i> Hvis en udlænding, der er omfattet af stk. 2, på ny er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende ikke har oplyst om efter § 49, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at udlændingens introduktionsydelse er tilbagebetalingspligtig i 20 uger. Ved yderligere gentagelse skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse efter 1. pkt. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.</p>	
	<p>7. I § 50 indsættes som <i>stk. 7:</i> ”<i>Stk. 7.</i> Kommunalbestyrelsen i en tidligere opholdskommune skal efter anmodning fra den nuværende opholdskommune videregive oplysninger om afgørelser efter §§ 29-31 a vedrørende udlændingen, hvis oplysningerne er nødvendige for den nuværende opholdskommunes behandling af sagen. Oplysningerne kan videregives uden udlændingens samtykke, hvis dette ikke kan opnås.”</p>